

การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารล่วงตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้
กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.)

**Operations of Public Health Management of Subdistrict Administrative Organizations
in Changwat Songkhla under Evaluation Framework of The Office
of Public Sector Development Commission (OPDC)**

ราринี จริยาปยุกต์เลิศ
Tharinee Jariyapayuklert

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration

Prince of Songkla University

2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์	การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ชีวภาพ (ก.พ.ร.)
ผู้เขียน	นางสาวธารินี จริยาปุกต์เดิศ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ)

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ภาณุ ธรรมสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาคม ใจแก้ว)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาคม ใจแก้ว)

.....
(รองศาสตราจารย์สีลม แจ่มอุลิตรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สีลม แจ่มอุลิตรัตน์)

..... กรรมการ
(ดร.ชาลี ไตรจันทร์)

บันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำนิตยกรรมมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์อมรรัตน์ พงศ์คุรา)

คณบดีบันทิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครภายใต้การครอบครองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร
ผู้เขียน	นางสาวสารินี จริยาปยุกต์เลิศ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครภายใต้การครอบครองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครภายใต้การครอบครองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร 3) การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และการสัมภาษณ์ (Interview) กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 416 คน และเจ้าหน้าที่ระดับบริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครภายใต้การครอบครองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร จำนวน 5 ด้าน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ค่าความสัมพันธ์ (Multiple Regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครภายใต้การครอบครองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร 4) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์แบบจำแนกข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวมอยู่ในระดับสูงค่อนมาที่ระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดใหญ่ประเมินการทำงานอยู่ในระดับสูงค่อนมาที่ระดับปานกลาง ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร นั้น พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะเชิงความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข คือ ตัวแปรขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล และตัวแปรภาวะผู้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$ และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครมากที่สุด คือ ตัวแปรภาวะผู้นำ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ การให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและเข้าไป

ชักถาม ให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ มีการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรและมีการจัดทำการประเมินและติดตามผลการดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบล รวมไปถึงมีการสนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาและกิจกรรมด้านต่างๆ ที่หน่วยงานจัดทำขึ้น

Thesis Title	Operations of Public Health Management of Subdistrict Administrative Organizations in Changwat Songkhla under an Evaluation Framework of the Office of Public Sector Development Commission (OPDC)
Author	Tharinee Jariyapayuklert
Major Program	Public Administration
Academic Year	2010

Abstract

Objectives of this study were 1) to measure the operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla under an evaluation framework of the Office of Public Sector Development Commission (OPDC), and 2) to analyze factors affecting the operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla under an evaluation framework of the OPDC. The data of this survey research were collected through a questionnaire and interviews. The subjects of the study were 416 Tambon Administrative Organization officials and 30 Subdistrict Administrative Organization administrators. The data were analyzed in mean and standard deviation to determine the levels of operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla under an evaluation framework of the OPDC in five aspects. Pearson's correlation was applied to determine the relationships and directions of the relationships between the operations of public health management of subdistrict administrative organizations and personal factors: age, length in position, attitude, knowledge and understanding, and organizational factors which were leadership, size of subdistrict administrative organizations, and public participation. Multiple regression was used to find out factors influencing the operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla under an evaluation framework of the OPDC, and data classification analysis was carried out in analyzing quality data.

The results revealed that most of the subjects evaluated the overall performance of the subdistrict administrative organizations is high. When consider about their size, it was found that the performance by small, medium, and large subdistrict administrative organizations was evaluated as high. According to studying factors affecting operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla, it was found that variables influencing operations of public health management of subdistrict

administrative organizations in Changwat Songkhla were their size and leadership, and the influence was statistically significant at 0.05. The variable that had the highest relationship with the operations of public health management of subdistrict administrative organizations in Changwat Songkhla was leadership.

As a result of this study, the following recommendations are made: Related agencies should provide support and advice regularly; knowledge and ability of personnel should be developed, performance of subdistrict administrative organizations should be evaluated and monitored; people should be provided with support; people participation should be promoted so that people have more participation in making development plans and organizing activities.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
รายการภาพประกอบ	(12)
 บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา	1
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	58
สมมติฐานการวิจัย	58
ความสำคัญและประโยชน์การวิจัย	59
ขอบเขตการวิจัย	59
นิยามศัพท์เฉพาะ	61
2 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือในการวิจัย	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
3 ผลการวิจัย	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	114
สรุปผลการวิจัย	114
การอภิปรายผลการวิจัย	126
ข้อเสนอแนะการวิจัย	129

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก 1	142
ภาคผนวก 2	144
ภาคผนวก 3	159
ภาคผนวก 4	169
ประวัติผู้เขียน	181

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน	21
2 บทบาทหน้าที่ของ อบต.ในการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน	42
3 ขนาดตำบลและสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง	64
4 รายชื่อตำบล จำนวนพนักงานส่วนตำบลและจำนวนประชากรในตำบล	64
5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	71
6 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่	74
7 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย	74
8 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล	75
9 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ	76
10 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข	77
11 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก	80
12 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง	82
13 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่	84
14 ผลลัพธ์สรุปตัวแปรแบบสมการทดแทน	87
15 ผลลัพธ์แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของสมการทดแทนและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิพยาเสถียรและตัวแปรตาม	88
16 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	92
17 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	93
18 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	93

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	94
20 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	94
21 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551	95
22 ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาแยกตามอำเภอ	165
23 การทดสอบค่าความเชื่อมัน KR-21 แบบวัดความรู้ความเข้าใจ	170

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะขององค์การเชิงส่วนประกอบ	9
2 ความเป็นระบบขององค์การ	10
3 เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	30
4 การกระจายอำนาจของระบบสาธารณสุขประเทศไทย	35
5 ครอบการกิจของ อบต.ในการดูแลสุขภาพประชาชน	47
6 ครอบแนวคิดการวิจัย	60
7 อำเภอในจังหวัดสงขลา	163

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 มีจุดเน้นที่สำคัญ คือการจำกัดอำนาจเจ้าหน้าที่สู่ }s ล ง เส ร ิ ว ิ ช ท อ ิ ล ล ร ิ ว ิ ป า ท และอำนาจประชาชน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง และการบริหารราชการของประเทศไทยโดยประเด็นที่มีผลต่อการเมืองการปกครองมากที่สุด คือการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เช่นเดียวกันกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้เน้นการขยายอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา 78 เป็นเครื่องประกันว่ารัฐจะต้องปรับระบบการดำเนินงานและระบบความสัมพันธ์ระหว่างราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจนในเชิงอำนาจหน้าที่ อีกทั้งต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณูปะที่แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงระบบการทำงานของภาครัฐว่าจะต้องมุ่งเน้น การพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมของเจ้าหน้าที่พร้อมกับการพัฒนาระบบการทำงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และให้รัฐมุ่งเน้นการทำงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ในรายละเอียดยังมีการกำหนดเพิ่มเติมว่ารัฐจะต้องจัดบริการสาธารณูปะที่แก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีส่วนร่วม โดยมุ่งเน้น การให้บริการสาธารณูปะที่รวดเร็ว มีคุณภาพ โปร่งใส และเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพื่อให้แนวโน้มนโยบายพื้นฐานของรัฐบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จึงได้มีการกำหนดรายละเอียด ด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานแก่หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ กำหนดแนวทางในการดำเนินงานด้านการศาสนา สังคม สาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรมของรัฐ เป็นต้น

เพื่อให้เป็นไปตามแนวโน้มพื้นฐานแห่งรัฐ ที่บัญญัติไว้ในหมวดที่ 5 มาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2543 โดยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ในมาตรา 4 ได้กำหนดไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า “องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง” และในมาตรา 30 (1) กำหนดให้รัฐดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการบริการสาธารณูปะที่รัฐดำเนินอยู่ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เสร็จสิ้นภายใน 4 ปีและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่างๆ ไว้ 31 เรื่องด้วยกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมหรือการบริการสาธารณะที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถแบ่งออกเป็น 5 เรื่องหลัก คือ โครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบสังคมและชุมชน การวางแผนและส่งเสริมการลงทุน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรมฯ โดยภารกิจด้านการจัดการสาธารณสุข ได้ถูกกำหนดไว้ในเรื่องที่ 2 คือเรื่องการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยมีภารกิจที่ให้ไว้ 2 ภารกิจคือ การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคติดต่อ ตามมาตรฐานที่ 16 อนุมาตราที่ 10 ได้ให้อำนาจ อบต. ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ด้านการสังคมสุขและสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และอนุมาตราที่ 19 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมอนามัยได้จัดการถ่ายโอนกิจกรรมงานสร้างเสริมสุขภาพให้กับ อบต. 7 กิจกรรม ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพหญิงมีครรภ์เพื่อทารกแรกเกิดน้ำหนักปกติ การควบคุมและป้องกันโรคโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็กในหญิงวัยเจริญพันธุ์ (อายุ 15-44 ปี) การสร้างเสริมสุขภาพเด็กปฐมวัย (อายุแรกเกิด - 5 ปี) โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ การเฝ้าระวังภาวะการเจริญเติบโตและการให้อาหารเสริม (นม) สำหรับเด็กนักเรียน การสนับสนุนกิจกรรมการวางแผนครอบครัวและการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนผู้สูงอายุ

พัฒนาการของสาธารณสุขของประเทศไทยที่ผ่านมา ได้ใช้หลักการสาธารณสุขมูลฐาน เป็นหลักการสำคัญในการดำเนินงาน โดยการสาธารณสุขมูลฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นสนับสนุนชุมชนระดับหมู่บ้านอันได้แก่ บุคคล ครอบครัว และชุมชนให้สามารถบริหารจัดการสุขภาพอนามัยด้วยชุมชนถึงขั้นพึงตนเองได้ ซึ่งจะเป็นการสาธารณสุขโดยประชาชนได้อย่างครบถ้วนได้นั้นต้องคำนึงถึงแนวคิดและหลักการกระจายอำนาจจากการตัดสินใจในการจัดการด้านสาธารณสุขให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งสอดคล้องกับปัจจุบันที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานด้านสาธารณสุขของตำบล โดยจะเป็นผู้กำหนดทิศทาง หรือนโยบาย การวางแผน และจัดทำโครงการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชน หรือตำบลที่รับผิดชอบมากขึ้นเรื่อยๆ ตามขอบเขตการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ในการปฏิบัติงานอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล นอกจากจะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และ พระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสาธารณสุข ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลในฐานะราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงแล้วยังมีกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสาธารณสุข ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลในฐานะราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดท้องถิ่นและดำเนินการตามข้อกำหนดในมาตรាដ้วย รวม 8 มาตรา ได้แก่ การกำหนดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลาด สถานที่

จำนวนอาหารและสถานที่สะสมอาหาร การจำหน่ายอาหารในที่หรือทางสาธารณูป หนังสือรับรองการแจ้ง ใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมและค่าปรับ ซึ่งอำนาจที่ได้มอบหมายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 8 มาตรานี้ ได้มอบให้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล รับไปดูแล โดยได้ให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะราชการส่วนท้องถิ่นและประธานกรรมการบริหารในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเรื่องต่างๆ ดังนี้ การกำจัดลิงปฏิภูมิลูบ Foley สุขลักษณะของอาคาร เหตุร้าย การควบคุมสัตว์เลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และ พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

ในการกระจายอำนาจด้านสุขภาพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ภาคใต้มีจังหวัดนำร่องอยู่ 3 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ภูเก็ต และปัตตานี จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีความเจริญก้าวหน้าและมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม เพราะเป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งของภาคใต้ มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก การจัดการทางด้านสาธารณูปถัมภ์เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขلامีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นการจัดบริการสาธารณูปถัมภ์ให้แก่ประชาชนในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคติดต่อตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องจัดทำ จังหวัดสงขلامีสุทธิศาสตร์ในการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตจะดำเนินการส่งเสริมอาชีพ การสวัสดิการสังคมและการกีฬา การพัฒนาสุวนสาธารณูป การนันทนาการ สวนสนุก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามเด็กเล่น ลานกีฬา สวนหย่อม การพัฒนาการศึกษา การสาธารณูปถัมภ์ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การปรับปรุงแหล่งชุมชน แออัดและที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาสิ่งเสพติด การพัฒนามารดาและเด็ก การดูแลเยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสการบริการด้านการคลอด การบริการนมและไข่ รวมทั้งการจัดทำงาน แนวทางการพัฒนา ซึ่งรวมไปถึงการจัดการทางด้านสาธารณูปถัมภ์ ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็มีความรับผิดชอบในการจัดการด้านสาธารณูปถัมภ์ในเขตที่รับผิดชอบ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณูป พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537

จังหวัดสงขลา มีตำบลทั้งสิ้น 124 ตำบล โดยแบ่งเป็น เทศบาล 22 แห่งและองค์การบริหารส่วนตำบล 117 แห่ง (สำนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดสงขลา, 2549) ในอดีตการแบ่งขนาดของอบต.จะแบ่งเป็นชั้นตั้งแต่ชั้นที่ 1 - ชั้นที่ 5 ตามจำนวนงบประมาณที่อบต.จัดเก็บได้ ปัจจุบันได้มีการแบ่งอบต.ออกเป็น 3 ขนาดคือขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ โดยอบต.ชั้นที่ 1 ให้เปลี่ยนเป็นอบต.ขนาดใหญ่ ซึ่งในจังหวัดสงขلامีอบต.ขนาดใหญ่อยู่ 1 แห่ง คือ อบต.กำแพงเพชร ให้อบต.ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 เป็นอบต.ขนาดกลาง ซึ่งมีจำนวน 87 แห่ง และให้อบต.ชั้นที่ 4 และชั้นที่ 5 เป็นอบต.ขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวน 87 แห่ง ถึงแม้ว่าจังหวัดสงขลาจะมีการพัฒนาไปอย่างมาก แต่ก็มีองค์การบริหารส่วนตำบลละปันกันอยู่หลายขนาดด้วยกัน การที่มีขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันนี้ น่าจะทำให้ความสามารถในการจัดการด้านสาธารณูปถัมภ์ของแต่ละองค์การบริหาร

ส่วนตำบลมีความแตกต่างกันไปด้วย เพราะความสามารถในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลและจำนวนบุคลากร อีกทั้งการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา yangไม่ได้รับการถ่ายโอนให้อย่างเต็มที่ มีเพียงบางภารกิจเท่านั้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการได้อย่างเต็มที่และมีอำนาจจัดการอย่างแท้จริง หรือได้รับการถ่ายโอนภารกิจและบประมาณมาแล้วแต่ไม่มีความสามารถในการจัดการเพียงพอ หรือไม่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ปัญหาการถ่ายโอนภารกิจด้านสาธารณสุขจากกระทรวงสาธารณสุขให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ยังเป็นปัญหาที่ถูกเลี้ยงกันอยู่ในปัจจุบันโดยกระทรวงสาธารณสุขได้ให้เหตุผลเรื่องความต่อเนื่องของระบบการรักษาพยาบาลและความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดสงขลามีประชากรมากถึง 1,307,104 คน (กรมการปกครอง, 2549) ทำให้การจัดการด้านสาธารณสุขในจังหวัดสงขลาต้องคำนึงถึงความพึงพอใจและความสะดวกสบายแก่ประชาชนในท้องที่เป็นอันดับแรก เพราะการบริการจัดการทุกอย่างของอบต ทำไปเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนในท้องถิ่นที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจการปกครองของแต่ละอบต. นั้น ๆ ปัจจุบันสังคมได้ให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งนอกจากประชาชนจะมีหน้าที่เลือกตั้งสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลแล้ว ยังมีส่วนร่วมโดยตรงในกระบวนการตัดสินใจที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนได้ครอบคลุมไปถึงการร่วมรับรู้ร่วมแสดงความคิดเห็นในกระบวนการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐและร่วมสนับสนุนติดตามการทำงานของภาครัฐ เพื่อที่จะให้การตัดสินใจนั้น ๆ ก่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง อีกทั้งแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดสงขลา ได้มีการตั้งเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนในการที่จะพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น พัฒนาให้เกิดดุลยภาพที่ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนด้วย

จังหวัดสงขลา มี อบต. ทั้งหมด 117 แห่ง ได้รับการถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการจัดการสาธารณสุขในด้านต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ทำให้เป็นที่น่าสนใจว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา การจัดการด้านสาธารณสุขที่ได้รับการถ่ายโอนมาแล้ว และมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในขณะนี้มีมากน้อยเพียงใดภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการบริหารองค์กร
- 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีองค์กร
- 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
- 1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะองค์กร
- 1.6 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
- 1.7 บทบาทด้านสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในไทย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการบริหารองค์กร

1.1.1 ความหมายขององค์กร

สำหรับความหมายขององค์กรนั้นได้มีผู้กล่าวไว้มากมายล้วนแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งสิ้นจะนับในที่นี้จึงขอ拿来ความหมายขององค์กรที่บางท่านกล่าวไว้เน้นในลักษณะที่แตกต่างกัน มาพิจารณาเปรียบเทียบสาระสำคัญ ดังนี้

เชสเตอร์ บาร์นาร์ด (Chester Barnard, 1970 : 146, อ้างถึงใน อัมพร อั่รังลักษณ์, 2548 : 43) กล่าวว่า องค์การคือระบบที่บุคคลสองคนหรือมากกว่านั้นร่วมแรงร่วมใจกันทำงานอย่างมีจิตสำนึกร่วม จากความหมายขององค์กรที่บาร์นาร์ด กล่าวไว้ ยังพบว่ามีบุคคลอื่นๆ อีกที่ให้ความหมายขององค์กรในลักษณะคล้ายคลึงกันอาทิ เช่น เจมส์ ดี มูนนี่ (James D. Mooney) ได้แสดงทัศนะว่าองค์การคือวิธีการหนึ่งที่บุคคลรวมตัวกัน เพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน สำหรับ จอร์น พิฟเฟนอร์ (John Piffner) หรือ แฟรงค์ เชอร์วูด (Frank Sherwood) อธิบายความหมายขององค์กรว่าเป็นวิธีการที่บุคคลจำนวนมากร่วมแรงร่วมใจกันทำงานที่มีความซับซ้อนอย่างมีระบบเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน

เฮอร์เบิร์ต จี ฮิกซ์ (Herbert G. Hicks., 1972 : 23, อ้างถึงใน อัมพร อั่รังลักษณ์, 2548 : 43) อธิบายว่า องค์การคือ กระบวนการจัดโครงสร้างให้บุคคลเกิดปฏิสัมพันธ์ (Interact) ในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับความหมายขององค์กรที่โจเซฟ แมลล แมสซี (Joseph L. Massie) กล่าวว่า องค์การคือ โครงสร้างหรือกระบวนการที่กลุ่มจัดตั้งขึ้น มีการทำกิจกรรมหรืองานออกเป็นประเภทต่างๆ และ

มอบหมายความรับผิดชอบในกิจกรรมนั้นๆ ให้แก่สมาชิกได้ดำเนินการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ขณะเดียวกัน ลินดอล เออวิก (Lyndall Urwick) ได้ให้ความหมายขององค์การในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยกล่าวว่าองค์การ คือ การกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และจำแนกแบ่งกิจกรรมหรืองานนั้นๆ ให้บุคคลในกลุ่มดำเนินการ

แดเนียล แคทซ์ และโรเบิร์ต คานห์ (Daniel Katz and Robert Kahn, 1979 : 20, อ้างถึงใน อัมพร อัargin ลักษณ์, 2548 : 43) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับองค์การในลักษณะใหม่ โดยนิยาม องค์การว่าคือ ระบบเปิดที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ประกอบด้วยสิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation) และผลผลิต (Output)

พะยอม วงศ์สารศรี (2540 : 4) กล่าวว่า องค์การคือระบบที่บุคคลตั้งแต่สองคนร่วมแรงร่วมใจกันทำงานอย่างมีจิตสำนึก

แม็กซ์ เวเบอร์ (Max Weber, 1958 : 56, อ้างถึงใน สมคิด บางโน 2540 : 14) กล่าวว่า องค์การคือหน่วยสังคมหรือหน่วยงานซึ่งมีกลุ่มบุคคลกลุ่มนั้นๆ ร่วมใจกันดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างโดยย่างหนึ่ง

ธงชัย สันติวงศ์ (2537 : 5) กล่าวว่า องค์การ หมายถึง รูปแบบของการทำงานของมนุษย์ที่มีลักษณะการทำงานเป็นกลุ่ม ที่มีการประสานงานกันตลอดเวลา ตลอดจนต้องมีการกำหนดทิศทาง มีการจัดระเบียบวิธีทำงานและติดตามวัดผลสำเร็จ ของงานที่ทำอยู่เสมอโดย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2540 : 550) ให้ความหมายขององค์การว่า หมายถึงกลุ่มของบุคคลที่ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันและทุกองค์การมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

จุดมุ่งหมายที่เด่นชัด (Distinct Purpose) ในองค์การหนึ่งต้องมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัดซึ่งเป็นสิ่งที่องค์การต้องการ

บุคคลหรือสมาชิก (People or Member) เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันในองค์การเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

โครงสร้างที่เหมาะสม (Deliberate Structure) ทุกองค์การจะต้องมีโครงสร้างซึ่งสมาชิกสามารถทำงานได้ โครงสร้างจะต้องมีความชัดเจนรัดกุมยึดหยุ่นได้ โครงสร้างประกอบด้วยองค์การแบบดั้งเดิม (Traditional Organization) และองค์การแบบใหม่ (New Organization)

จากคำจำกัดความข้างต้น มีแนวทางเดียวกันว่าลักษณะขององค์การจะต้องประกอบด้วยกลุ่มบุคคล นักวิชาการบางท่านได้ให้แนวทางความสำคัญในการรวมกลุ่มบุคคลว่า ต้องมีจุดมุ่งหมายร่วมกันและในสภาพปัจจุบันได้เพิ่มความสำคัญเรื่องมนุษย์ สัมพันธ์ โดยส่งเสริมบุคลากรให้ร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกองค์การ สรุปความหมายของ

องค์การ ดีอ กลุ่มบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีจุดมุ่งหมายร่วมกันในการทำกิจกรรม โดยมี ปฏิสัมพันธ์โต้ตอบไปมาระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกองค์การ

1.1.2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์การ

องค์การที่มีอยู่โดยทั่วไปสามารถจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ ใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1.2.1 องค์การทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน มหาวิทยาลัย ศาสนา (วัด) สมาคม ลิมิตี้ ชุมชนและกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ

1.1.2.2 องค์การทางราชการได้แก่หน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่ง ครอบคลุมถึงกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่เรียกว่า ระบบราชการ (Bureaucracy) ซึ่งเป็น องค์การที่มีขนาดใหญ่โดยมีโครงสร้างที่สับซับซ้อนมาก

1.1.2.3 องค์การเอกชนได้แก่ บริษัท ร้านค้าต่าง ๆ ที่ดำเนิน กิจกรรมเพื่อประโยชน์ทางการค้าจากลักษณะขององค์การที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าเราอยู่ ท่ามกลางองค์การทั้งสิ้น และบางองค์การก็ยังมีความสัมพันธ์กับองค์การอื่น ๆ อีก

1.1.3 ลักษณะขององค์การ

สุดจิต นิมิตกุล (2523 : 1-3) ได้กล่าวถึงลักษณะขององค์กร ทางด้านวางแผนที่เหมาะสมว่าควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ความสนับสนุนทางการเมืองจากรัฐบาล เนื่องจากลักษณะ รูปแบบ (Form) และขอบเขต (Extent) ของการวางแผนย่อมขึ้นอยู่กับการตัดสินใจทาง การเมือง และแนวทางปรัชญาทางการเมือง การเป็นผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครอง

2. เกี่ยวกับคุณสมบัติขององค์การโดยเฉพาะสถานะ (Status) ของหน่วยงานวางแผนและความสัมพันธ์กับหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานวางแผน ควรอยู่ในฐานะสูงพอในการที่ได้รับความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไปตามอำนาจ หน้าที่และขอความร่วมมือจากกระทรวงต่าง ๆ ได้ และจะมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างใกล้ชิด

3. มีคุณภาพเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (Well Qualified Staff) ในสาขาต่าง ๆ และควรจะมีการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่ และความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน ตนเองแทนที่จะด้อยอาศัยหรือขึ้นอยู่กับหน่วยอื่น ๆ องค์กรวางแผนควรจะอาศัยบุคลากรจากกลุ่ม อาชีพต่าง ๆ ในรูปแบบของกลุ่มให้คำแนะนำเพื่อเพิ่มความเข้าใจของนักวางแผนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะ หน้าที่ของหน่วยงานด้านการวางแผนมิได้สิ้นสุดเพียงการกำหนดและประกาศใช้แผนเท่านั้นแต่ ต้องพิจารณาต่อเนื่องกันไปถึงเหตุการณ์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ สิ่งที่คาดการณ์ไม่ได้ และ ข้อบกพร่องที่อาจจะมองไม่เห็นเพื่อให้เกิดความสะดวก แผนนั้นควรต้องแยกออกเป็นแผน

ประจำปี แผนแห่งรัฐ และแผนแห่งท้องถิ่น แผนแห่งชาติกำหนดขึ้นเพื่อความเป็นปึกแผ่นของชาติสำหรับบริหาร และการดำเนินการตามแผน

4. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน วางแผนกับหน่วยราชการอื่น ๆ

สมคิด บางโน (2540 : 15) ได้วิเคราะห์องค์การในແມ່ນຸມຕ່າງໆ ດີວ້າເຄົາຮ່ອງຄໍາການໃນແມ່ນຸມຕ່າງໆ ດີວ້າ ເປັນໂຄຣສ້າງຂອງຄວາມສົມພັນຮ່າງ ເປັນກຸລຸ່ມຂອງບຸດຄຸດ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຈັດການ ເປັນ ກະບວນການຂອງກຸລຸ່ມງານ ແລະ ເປັນຮະບບອຍ່າງໜຶ່ງ

ລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການຄວາມພິຈາລາເປັນ 2 ນັຍ ດີວ້າ ລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການໃນເຊີງສ່ວນປະກອບແລະລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການໃນເຊີງຮະບບ ໂຄຣສ້າງເປັນຕົວກຳທັນດຽງປ່ຽງຂອງແຜນການແລກປົງສົມພັນຮ່າງຕ່ອກກັນ ໂດຍມີຮາຍລະເອີຍດັ່ງນີ້

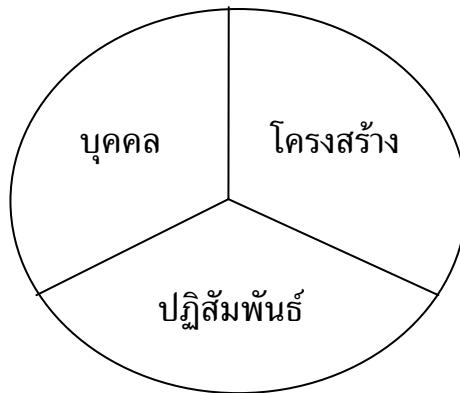
1. ລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການເຊີງສ່ວນປະກອບ

ອົງຄໍາການເຊີງສ່ວນປະກອບ ມີລັກຊະນະທີ່ປະກອບດ້ວຍສ່ວນສຳຄັງ 3 ປະກາດ ດີວ້າ ບຸດຄຸດເປັນອົງຄໍປະກອບຫລັກ

1.1 ບຸດຄຸດເປັນອົງຄໍປະກອບຫລັກ ເປັນແກນກາງຂອງອົງຄໍາການ ເປັນກຸລິສຳຄັງໃນການດຳເນີນກິຈกรรมຍ່າງມີຊີວິດໜີວາ ບຸດຄຸດນອກຈາກປົງປັບປຸງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮັດວຽກແລ້ວ ຍັງມີອື່ນວິທີໃຫຍ່ໃນການໂນັ້ນໜ້າຜູ້ອື່ນ ຮ່ວມກັນກຳກັບລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການ ແລະສາມາດປັບປຸງການປ່ຽງປ່ອງພຸດທິການຂອງອົງຄໍາການ

1.2 ໂຄຣສ້າງເປັນຕົວກຳທັນດຽງປ່ຽງຂອງແຜນການ ກຸລຸ່ມງານສາຍການບັນຍັດບັນຍຸ່າ ອໍານາຈ້າທີ່ແລະຮະເບີນຂອບບັນຍັດ ໂຄຣສ້າງຈະຊ່າຍໃຫ້ມອງເຫັນລັກຊະນະແລະກາພວມຂອງອົງຄໍາການເປັນຕົວເຊື່ອມຄວາມສົມພັນຮ່າງຂອງແຜນການ ກຸລຸ່ມງານຂ່າຍກຳກັບຄວາມເກີ່ວ່າເນື່ອງຂອງກົງໝາຍ ຮະເບີນຂອບບັນຍັດ ນໂຍບາຍ ວັດຖຸປະສົງ ກລຸຍຸທົ່ງ ແລະມາຕະຮູ້ານ

1.3 ການປົງປັບປຸງທີ່ຕ່ອກກັນ ສ່ວນປະກອບຫລັກຂອງອົງຄໍາການ ດີວ້າ ບຸດຄຸດ ຊີ່ຈະຕ້ອງມີສ່ວນເກີ່ວ່າຂອງໃນລັກຊະນະບຸດຄຸດຕ່ອບຸດຄຸດແລະກຸລຸ່ມບຸດຄຸດ ຕ່າງມີປົງປັບປຸງຮ່າງຕ່ອກກັນໃນແຜນການຮ່າງແຜນການແລະນອກອົງຄໍາການ ຍ່ອມກ່ອໄຫ້ເກີດກິຈกรรม ການປົງປັບປຸງທີ່ຈະດ້ວຍຄວາມພຶ້ງພອໃຈຫຼື ຄວາມຂັດແຍ້ງລັກຊະນະສຳຄັງທີ່ 3 ປະກາດ ໂດຍມີບຸດຄຸດເປັນແກນກາງຈະກ່ອໄຫ້ເກີດກິຈกรรมຕ່າງໆ ຮະ່ວ່າງສາມາຊີກ ຮະ່ວ່າງສາມາຊີກນອງອົງຄໍາການດ້ວຍກັນ ລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການຈະເປັນການກຳທັນດຽງ ໂຄຣສ້າງບັຫທາຫ້າທີ່ຮະເບີນຂອບບັນຍັດ ສາຍການບັນຍັດບັນຍຸ່າລັກຊະນະຂອງການ ແລະຮາຍລະເອີຍດັ່ງ ຈາກມາດຄວາມນຸ່ງໝາຍຂອງອົງຄໍາການແລະສາມາຊີກ ໄດ້ແສດງລັກຊະນະຂອງອົງຄໍາການເຊີງສ່ວນປະກອບໃນກາພປະກອບ 1

ภาพประกอบ 2 ลักษณะขององค์การเชิงส่วนประกอบ

ที่มา : สมคิด บางโน, 2540 : 17

2. ลักษณะขององค์การเชิงระบบ

องค์การเป็นระบบหนึ่งของสังคม เป็นที่รวมของกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วยระบบย่อยต่าง ๆ เช่น ฝ่ายการจัดซื้อ ฝ่ายการผลิต ฝ่ายการตลาด แต่ละระบบย่อยต่าง มีความสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อกิจกรรมในฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อระบบย่อย ส่วนอื่นด้วย ในการเริ่มต้นให้ระบบเริ่มดำเนินการ องค์การต้องอาศัย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ วิธีการ ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อก่อให้เกิดผลงานตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ องค์การอยู่ท่ามกลางระบบ อื่น ๆ ของสังคม อยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ในลักษณะของระบบ ดังนี้

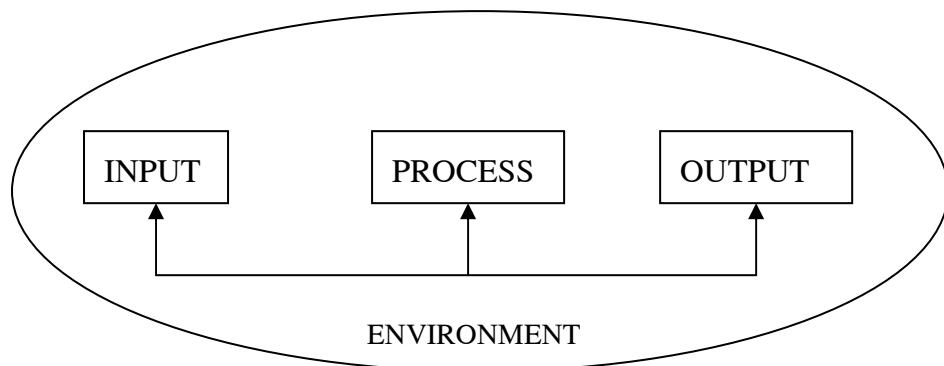
2.1 สิ่งที่นำเข้าสู่ระบบ (Input) คือปัจจัยที่จำเป็นและ เกือบทุนให้องค์การสามารถดำเนินการอย่างประสิทธิภาพ ได้แก่ คน เงินทุน วัสดุ เทคโนโลยี สารสนเทศ

2.2 กระบวนการ (Process) คือ วิธีการที่นำปัจจัยนำเข้าสู่ ระบบโดยดำเนินการเป็นขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ออกจากระบบ ตัวอย่างของกระบวนการ เช่น กระบวนการผลิตกระบวนการจัดการซึ่งแบ่งออกเป็นหลายขั้นตอน เช่น การวางแผน การบริหารงานบุคคล

2.3 สิ่งที่ออกจากระบบ (Output) คือ เป้าหมายความ ต้องการขององค์การอาจจะอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์ การบริการ กำไร ความพึงพอใจหรือ ผลตอบแทนต่าง ๆ

2.4 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นตัวช่วยปรับแต่ให้สิ่ง ที่ออกจากระบบได้มาตรฐานเป็นที่น่าพึงพอใจ ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกัน จะถูกส่งเข้า ย้อนกลับเข้าสู่ระบบเพื่อการปรับสิ่งนำเข้าสู่ระบบและกระบวนการต่าง ๆ ให้สอดคล้องต่อกันอย่าง มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

2.5 สิ่งแวดล้อม (Environment) อาจแบ่งเป็น สิ่งแวดล้อมภายในองค์การ ได้แก่ บรรณาการภายในบริษัท ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์การ ได้แก่ ชุมชนใกล้เคียงองค์การอื่นเศรษฐกิจของประเทศ การเมืองและปัญหาแรงงาน ลักษณะขององค์การเชิงระบบ ได้แสดงส่วนประกอบในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 3 ความเป็นระบบขององค์การ

ที่มา : สมคิด บางโน, 2540 : 19

สิ่งที่นำเข้าสู่ระบบ (Input) ประกอบด้วย 7 Ms ได้แก่ พลังงานหลัก (Main Power) เงิน (Money) อุปกรณ์ (Materials) การจัดการ (Management) ตลาด (Market) เครื่องจักร (Machine) ขวัญ (Morale) การบวนการ (Process) ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (Vision) เป้าหมาย (Goal) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ผลิตผล (Production) สิ่งที่ออกจากระบบ (Output) ประกอบด้วย สินค้า (Goods) และ บริการ (Services)

1.1.4 เป้าหมายขององค์การ (Organization Goal)

ในปัจจุบันมีการกล่าวถึงคุณภาพของมนุษย์กันมาก ต่างก็มีความเชื่อว่าองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มีคุณภาพนั้นก็คือ การมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ เพราะเป้าหมายเปรียบเสมือนวิถีทาง (Means) ให้มนุษย์เดินไปถึงจุดหมายปลายทาง (Ends) ผลสุดท้ายจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะมีลักษณะทำงานองเดียวกัน คือต้องมีเป้าหมายเป็นกรอบหรือทิศทาง ให้กิจการงานนั้นประสบความสำเร็จฉันนั้น ดังนั้น เป้าหมายขององค์การมีความสำคัญอย่างยิ่งที่นำองค์การไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้

องค์การเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์มีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้บรรลุความสำเร็จ จึงได้มีการรวมกลุ่มบุคคลที่มีความสามารถต่างกันมาดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามเจตนาرمณ์ที่กำหนดไว้ อาจสรุปได้ว่า เป้าหมายขององค์การ คือ

จุดหมายปลายทางที่กำหนดขึ้นเพื่อจัดสรรทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การให้เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อทิศทางสุดท้ายที่กำหนดไว้ในองค์การนั้น ๆ

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความคิดเห็นชัดแย้งเกี่ยวกับเป้าหมายขององค์การในกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มเศรษฐศาสตร์มีปัญหาว่า เป้าหมายสุดท้ายขององค์การธุรกิจนั้นควรจะเป็นการก่อให้เกิดผลกำไรสูงสุด หรือเพื่อประโยชน์สุขของสังคม สำหรับกลุ่มสังคมวิทยากร มีแนวความคิดว่าองค์การรูปนี้นั้นควรจะนำมาศึกษาในแบบที่เป็นสถาบันอันดับชั้นนำ ประกอบด้วย วิัฒนาการของเป้าหมายหลายอย่าง และมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง หรือในแบบที่เป็นเครื่องมือเพื่อใช้นำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดขึ้นอย่างมีเหตุผล ส่วนกลุ่มนักทฤษฎีองค์การกล่าวว่า องค์การเป็นสิ่งที่กำหนดเป้าหมายและเป้าหมายเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ขององค์การ

อย่างไรก็ได้เป็นที่ยอมรับกันว่าองค์การธุรกิจส่วนมากจะมุ่งแรงท่าำไรให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่จะมีเป้าหมายรอง (Sub Goal) เข้ามาเสริม เช่น การให้สวัสดิการแก่คนงาน ความรับผิดชอบต่อสังคม (Public Services) มีลักษณะเป็นการให้บริการแก่ประชาชน ให้ประชาชนเกิดความพอใจ ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการโดยส่วนรวมของประชาชนนั้นเอง

1.1.4.1 ความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายขององค์การ ได้แก่

- 1) เป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมขององค์การ เพราะในเป้าหมายขององค์การจะมีการระบุสิ่งที่จะต้องดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมาย
- 2) เป็นการอำนวยความสะดวกต้องตามระเบียบแบบแผน หรือกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การ

3) เป็นมาตรฐานที่สามารถใช้วัดความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรนั้น สิ่งที่ผู้จัดการควรได้ตระหนักรู้คือในองค์การมีทั้งเป้าหมายขององค์การ เป้าหมายของบุคคลหรือกล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์การย่อมมีเป้าหมาย ทั้งที่เป็นเป้าหมายส่วนรวม และเป้าหมายส่วนตัว ฉะนั้น การที่ให้องค์การมีประสิทธิภาพและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปได้ด้วยดีนั้น ย่อมขึ้นกับความสามารถของผู้จัดการ ในการหาแนวทางที่ทำให้เป้าหมายของบุคคลมีความสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การให้ได้ หรือทำให้มีการขัดแย้งกันน้อยที่สุดวัตถุประสงค์ขององค์การ (Organization Objectives)

1.1.4.2 วัตถุประสงค์ที่สำคัญขององค์การ อาจแยกได้เป็น 3 ประเภท คือ วัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจหรือกำไร วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการให้บริการ และวัตถุประสงค์ด้านสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ธงชัย สันติวงศ์, 2537 : 30)

- 1) วัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจหรือกำไร (Economic or Profit Objectives) โดยปกติแล้ววัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจนี้มักจะกำหนดไว้ว่า ทำกำไรสูงสุด (Profit Maximization) กำไรในที่นี้อาจแสดงออกมาในรูปของจำนวนเงิน กำไรที่ได้จากการขาย หรือผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment) ที่ได้กำไรเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึง

ความเข้มแข็งหรืออ่อนแอกององค์การ องค์การใดที่มีกำไรสูงย่อมแสดงว่าองค์การนั้นกำลังเจริญเติบโตและมีความมั่นคงในทำนองเดียวกันถ้าหากกำไรลดต่ำลง ก็แสดงว่าองค์การนั้นกำลังมีปัญหา อย่างไรก็ตามข้อพึงระวังคือ การลงทุนกิจการบางอย่าง อาจก่อให้เกิดการทำกำไรสูงในระยะยาว (Long-Run Profit) แต่เกิดกำไรต่ำในระยะสั้น (Short-Run Profit) ของช่วงที่มีการลงทุนดังกล่าวก็ได้ ปัจจุบัน ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำกำไรสูงสุด (Profit Maximization) ว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง แต่ผู้วิจารณ์ต่างๆ ยังคงยอมรับว่ากำไรเป็นเป้าหมายสำคัญ แต่ควรจะได้มีการปรับปรุงความหมายของกำไรนี้เสียใหม่ว่า ควรจะเป็นอัตรากำไรที่สมเหตุสมผล (Reasonable Profit)

2) วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการทำบริการ (Service Objectives) ในองค์การที่เป็นหน่วยงานของรัฐนั้นวัตถุประสงค์หลักก็คือ การมุ่งจัดทำบริการสาธารณะต่างๆ สนองความต้องการของประชาชน (กมล อุดลพันธ์ และคณะ, 2525 : 59) สำหรับองค์การทำธุรกิจเองก็ได้มีการพิจารณาปรับปรุงวัตถุประสงค์ด้านที่พยายามทำกำไรสูงสุด มาเป็นการเสริมวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการทำบริการ (Service Objectives) เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันธุรกิจเต็มไปด้วยการแข่งขัน ฉะนั้นความสามารถมีลิมิต้าและบริการที่สร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า ย่อมทำให้องค์การมีความเจริญเติบโตความอยู่รอด และความมั่นคงมากขึ้น

3) วัตถุประสงค์ด้านสังคม (Social Objectives) สำหรับองค์การทำธุรกิจกับวัตถุประสงค์ทางด้านสังคม องค์การทำธุรกิจได้ก่อตัวขึ้นเพื่อจัดบริการต่างๆ สนองความต้องการของประชาชน หรือเพื่อสร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ ดังนั้นการทำกิจกรรมใดๆ จะดำเนินถึงความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับสังคม สำหรับองค์การทำธุรกิจนั้นนอกจากดำเนินกิจการเพื่อแสวงหากำไรตามวัตถุประสงค์แล้ว เช่น ผู้ถือหุ้น พนักงานบริษัท ลูกค้า เจ้าหนี้ สังคมกลุ่มต่างๆ ตลอดทั้งธุรกิจ กลุ่มต่างๆ ในสังคมเหล่านี้เป็นกลุ่มที่ธุรกิจจำต้องอาศัยประกอบกิจการค้าและทำกำไรด้วยเสมอ ดังนั้น จึงเป็นส่วนที่ธุรกิจจะมองข้ามความสำเร็จไปไม่ได้ แต่จะต้องสนใจนำมาประกอบพิจารณาในการดำเนินงานขององค์การทำธุรกิจจะต้องรับผิดชอบต่อส่วนนี้อยู่เสมอ ธุรกิจจะต้องสามารถจ่ายอัตราเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นเพียงพอ จึงจะมีผู้ลงทุนซื้อหุ้นของบริษัท ธุรกิจจะต้องจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และสวัสดิการ รวมทั้งการจัดเรื่องความปลอดภัยให้แก่คุณงานอย่างเพียงพอ จึงจะสามารถว่าจ้างคนงานให้ทำงานอยู่กับบริษัทได้ และไม่ผิดกฎหมายแรงงานต่างๆ ในส่วนของลูกค้า ธุรกิจจะต้องซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ด้วยการขายสินค้าที่มีคุณภาพ ไม่โฆษณาชวนเชื่อเกินเหตุผลหรือไม่ประปันสินค้า หรือโกรกน้ำหนักของสินค้า นอกจากนี้จากความรับผิดชอบที่มีต่อลูกค้าขององค์การทำธุรกิจแล้ว องค์การทำธุรกิจควรมีเป้าหมายในความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับสังคมด้วย

1.2 ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory)

1.2.1 หลักของทฤษฎีองค์การ

ดาฟ (Daft, 1966 : 150, อ้างถึงใน มนต์ชัย กวีนภูมยานนท์, 2544 : 10) เสนอว่าทฤษฎีองค์การไม่ใช่เรื่องของการรวบรวมความจริง แต่เป็นการมองวิเคราะห์องค์การที่มีความถูกต้องและลึกซึ้งกว่าวิธีการอื่น ๆ การมองและการวิเคราะห์องค์การ ขึ้นอยู่กับแบบแผนกฎเกณฑ์ในการออกแบบพัฒนาระบบ นักทฤษฎีองค์การศึกษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทำกฎเกณฑ์ให้ชัดเจนและนำกฎเกณฑ์ไปใช้ประโยชน์ ผลที่ได้จากการวิจัยยังไม่สำคัญเท่ากับแผนและความเข้าใจในหน้าที่ขององค์การ

ฮอดจ์ และแอนโธนี (Hodge and Anthony, 1975 : 373, อ้างถึงใน มนต์ชัย กวีนภูมยานนท์, 2544 : 10) อธิบายว่าทฤษฎีองค์การเป็นแนวคิด หลักการ และข้อสมมติฐานที่นำมาใช้เพื่ออธิบายองค์ประกอบขององค์การ และองค์ประกอบเหล่านี้ มีการดำเนินการอย่างไร ดังนั้น ทฤษฎีองค์การช่วยให้เราเข้าใจว่าองค์การคืออะไร และองค์การ มีการบริหารงานอย่างไร ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ถูกกำหนดให้มีการใช้ทฤษฎีทางการบริหาร เข้ามาช่วยอธิบายสิ่งที่ผู้บริหารได้ปฏิบัติสำหรับองค์ประกอบขององค์การ มีดังนี้

1. สภาพแวดล้อมขององค์การ (Organization Environment)
 2. การประมวลสารสนเทศและการตัดสินใจเลือก (Information Processing and Choices)
 3. การปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงขององค์การ (Adaptation and Change)
 4. เป้าหมายขององค์การ (Goals)
 5. ชนิดของงานที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ (Work)
 6. การออกแบบองค์การ (Organization Design)
 7. ขนาดและความ слับซับซ้อนขององค์การ (Size and Complexity)
 8. เทคโนโลยีขององค์การ (Organization Technology)
 9. วัฒนธรรมองค์การ (Organization Culture)
 10. อำนาจ และอำนาจหน้าที่ (Power and Authority)
- นิตยา เงินประเสริฐ (2541 : 3) กล่าวว่า ทฤษฎีองค์การ เป็นหลักการศึกษาถึงโครงสร้างและการออกแบบองค์การ ซึ่งหลักการนี้จะอธิบายและกำหนดลักษณะองค์การ โดยอธิบายว่าองค์การถูกจัดตั้งขึ้นมาได้อย่างไร และให้ข้อเสนอแนะการสร้างองค์การในลักษณะใดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่องค์การเอง

แนวความคิดที่เกี่ยวกับองค์การได้ถูกรวบรวม และคิดค้นอย่างมีรูปแบบ จนกลายเป็นทฤษฎีเมื่อประมาณต้นศตวรรษที่ 20 ทฤษฎีเป็นเพียงนามธรรมที่

อธิบาย และวิเคราะห์ถึงความจริง และประสบการณ์ต่าง ๆ ของธรรมชาติที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว อย่างมีระบบและมีแบบแผนเชิงวิทยาศาสตร์ว่า ถ้าทำ และหรือ เป็นอย่างนั้น ผลกระทบแบบนี้ (If-Then) ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ ทฤษฎีก็เปรียบเสมือนการคาดคะเนถึงผลที่เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

1.2.2 ประเภทของทฤษฎีองค์การ

จากระยะเวลาต้นศตวรรษที่ 20 จนถึงปัจจุบัน สามารถจำแนก แนวความคิดและทฤษฎีองค์การออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ (ไซยา ยิ่มวิไล, 2528 : 80)

1.2.2.1 ทฤษฎีสมัยดั้งเดิม (Classical Theory)

ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิมได้เริ่มคิดค้น และก่อตั้งขึ้น เมื่อปลายศตวรรษที่ 19 จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปลายศตวรรษที่ 19 นี้ แนวความคิด เกี่ยวกับองค์การก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมของสังคมยุคหนึ่นเป็นสังคมอุดมทรัพย์ ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม จึงมี โครงสร้างที่แน่นอน มีการกำหนดกฎเกณฑ์และเวลาอย่างมีระเบียบแบบแผน มุ่งให้ผลผลิต มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพ (Effective and Efficient Productivity) จากลักษณะดังกล่าว ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม จึงมีลักษณะที่มุ่งเน้นเฉพาะความเป็นทางการ ความมีรูปแบบ หรือรูปนัยขององค์การเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ผลผลิตสูงและรวดเร็วของมนุษย์เสมือน เครื่องจักรกล (Mechanistic) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทฤษฎีองค์การสมัยมนุษย์ในเชิงจิตวิทยา สังคม วิทยา และมนุษยวิทยา ทุกอย่างจะเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ตามกรอบและโครงสร้างที่กำหนดไว้ อย่างแน่นอน ปราศจากความยืดหยุ่น (Flexibility)

ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิมนี้พยายามที่จะสร้างองค์การ ขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการเบื้องต้นทางด้านเศรษฐกิจขององค์การและสังคม นอกจากนั้น การที่มุ่งให้ โครงสร้างองค์การทางสังคมมีกรอบ มีรูปแบบก็เพื่อความสะดวกในการบริหารและ ปกครอง ดังได้กล่าวแล้วองค์การสมัยดั้งเดิม มุ่งเน้นผลผลิตสูงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แน่นอน

หลักการของทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม มุ่งเน้นองค์การ ที่มีรูปแบบ (Formal Organization) ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานหลัก 4 ประการ ได้แก่ การแบ่ง ระดับชั้น สายการบังคับบัญชา การแบ่งงาน ช่วงการควบคุม และเอกสารในการบริหารงาน

กลุ่มนักวิชาการ ที่มีบทบาทมากในทฤษฎีองค์การสมัย ดั้งเดิม คือ Frederick Taylor ผู้เป็นเจ้าตัวรับการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) เจ้าตัวรับระบบราชการ (Bureaucracy) ลินดอล เออวิก (Lyndall Urwick) และ ลู瑟อร์ คูลิก (Luther Gulick) ผู้มีชื่อเสียงเรื่องทฤษฎี องค์การและกระบวนการบริหารงาน เป็นต้น

1.2.2.2 ทฤษฎีสมัยใหม่ (Neo-Classical Theory of Organization)

ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม โดยพัฒนามาพร้อมกับวิชาการด้านสังคมวิทยา จิตวิทยา การพัฒนาที่สำคัญเกิดขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1910 และ 1920 ในระยะนี้การศึกษาด้านปัจจัยมนุษย์เริ่มได้นำมาพิจารณา โดยมองเห็นความสำคัญและคุณค่าของมนุษย์ (Organistic) โดยเฉพาะการทดลองที่ ฮอธอร์น (Hawthorne) ที่ดำเนินการตั้งแต่ ค.ศ. 1924–1932 ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการศึกษาทางพฤติกรรมศาสตร์ และในช่วงนี้เองแนวความคิดด้านมนุษย์ล้มพันธ์ (Human Relations Movement) ได้รับพิจารณาในองค์การและขบวนการมนุษย์ล้มพันธ์นี้ได้มีการเคลื่อนไหวพัฒนาในประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเต็มที่ในระหว่าง ค.ศ. 1940–1950 ความสนใจในการศึกษากลุ่มนอกแบบ หรือกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Group) ที่แฝงเข้ามายังในองค์การที่มีรูปแบบมีมากขึ้น ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่มุ่งให้ความสนใจด้านความต้องการ (Needs) ของสมาชิกในองค์การเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ ให้ความสำคัญในด้านความรู้สึกของบุคคล ยอมรับถึงอิทธิพลทางสังคมที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน อาทิเช่น กลุ่มคนงานและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซึ่งมีความเชื่อว่าขบวนการมนุษย์ล้มพันธ์ จะให้ประโยชน์ในการผ่อนคลาย ความพยายามตัวในโครงสร้างขององค์การสมัยดั้งเดิมลง

บุคคลที่มีชื่อเสียงในทฤษฎีองค์การสมัยใหม่คือ ชูโก มันสเตอร์เบอร์ก (Hugo Munsterberg) เป็นผู้เริ่มต้นวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม เขียนหนังสือชื่อ Psychology and Industrial Efficiency, Elton Mayo, Roethlisberger และ Dickson ได้ทำการศึกษาที่ฮอธอร์น (Hawthorne Study) เป็นผู้บุกเบิกขบวนการมนุษย์ล้มพันธ์ (Human Relations Movement) นอกจากนี้ได้รับการสนับสนุนจากนักทฤษฎีมนุษย์ล้มพันธ์อีก เช่น แมคเกรเกอร์ (McGregor) และมาสโลว์ (Maslow) เป็นต้น

1.2.2.3 ทฤษฎีสมัยปัจจุบัน (Modern Theory of Organization)

ทฤษฎีองค์การสมัยปัจจุบันได้รับการพัฒนามาในช่วง ค.ศ. 1950 หรือก่อนหน้านั้นเล็กน้อย แนวการพัฒนาที่ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ยังคงใช้ฐาน แนวความคิด และหลักการของทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิมและสมัยใหม่มาปรับปรุงพัฒนาโดยพยายามรวมหลักการทางวิทยาการหลายสาขาเข้ามาผลผลิต ที่เรียกว่า สาขาวิชาการ (Multidisciplinary Approach) เป็นการรวมกันของหลักการทางเศรษฐศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์เข้าด้วยกัน ที่เรียกว่า เศรษฐศาสตร์สังคม (Socioeconomic)

นักทฤษฎีองค์การสมัยปัจจุบัน มีความคิดว่าทฤษฎีสมัยดั้งเดิมนั้น พิจารณาองค์การในลักษณะแคบไป โดยมีความเชื่อว่าองค์การอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย จะนั่นควรเน้นการวิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การศึกษาองค์การ

ที่ดีที่สุดควรจะเป็นวิธีการศึกษาวิเคราะห์องค์การในเชิงระบบ (System Analysis) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ มากมายทั้งภายใน และภายนอกองค์การ ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อโครงสร้าง และการจัดองค์การทั้งสิ้น แนวความคิดเชิงระบบนี้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐาน 5 ส่วน

1. สิ่งนำเข้า (Input)
2. กระบวนการ (Process)
3. สิ่งส่งออก (Output)
4. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)
5. สภาพแวดล้อม (Environment)

ดังนั้นองค์การในแนวความคิดนี้จึงต้องมีการปรับตัว (Adaptive) ตลอดเวลา เพราะตัวแปรต่าง ๆ มีลักษณะเปลี่ยนแปลง (Dynamic) อยู่เสมอ ยังมีทฤษฎีองค์การสมัยปัจจุบัน ที่ควรกล่าวถึงอีกด้วย ทฤษฎีองค์การตามสถานการณ์และกรณี (Contingency Theory) ซึ่งเริ่มมีบทบาทประมาภaley ปี ค.ศ. 1960 เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากความคิดอิสระ ที่ว่าองค์การที่เหมาะสมที่สุดควรจะเป็นองค์การที่มีโครงสร้างและระบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นจริงขององค์การ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการศึกษาสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของมนุษย์ (Humanistic Environment)

ทฤษฎีองค์การตามสถานการณ์และกรณีนี้มีอิสระมาก โดยมีธรรมชาติ (Natural) เป็นตัวแปรและเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดรูปแบบ กฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผน มีลักษณะเป็นเหตุเป็นผลและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง สภาพแวดล้อม เป้าหมายขององค์การโดยส่วนรวมและเป้าหมายของสมาชิกทุกคนในองค์การ โดยมีข้อสมมติฐานว่า องค์การที่เหมาะสมที่สุดคือ องค์การที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่สอดคล้อง กับสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ๆ ซึ่งรวมถึงสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ การสนับสนุน และความต้องการของสมาชิกในองค์กรนั้นด้วย

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่มีผู้ที่สนใจนำมายังกันมาก และมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม แตกต่างกันออกไปตามลักษณะรูปแบบ วิธีการ และวัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม ของประชาชนไว้ดังนี้

บรรณิกา ชมดี (2524 : 11) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วม ของประชาชนไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ใช่จะเป็นบุคคลหรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกัน

และเข้ามารับผิดชอบเพื่อดำเนินการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ โดยการทำผ่านกลุ่ม หรือองค์การเพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

จากรายงานการประชุมของ The Ad Hoc Group of Experts เรื่อง Popular Participation as a Strategy for Promoting Community Level Action and National Development” รายงานไว้ว่า “คำว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น ไม่สามารถให้คำจำกัดความที่ตayaตัวได้และมีการให้ความหมายต่าง ๆ กันไปในแต่ละประเทศหรือแม้แต่ภายในประเทศเดียวกัน แต่ที่ประชุมดังกล่าวได้เสนอความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนจะนำมาซึ่งโอกาสที่ทำให้สมาชิกของชุมชนและสังคม สามารถเข้ามามีส่วนร่วมและอิทธิพลในการกระบวนการพัฒนา และในการแบ่งสรรผลของการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ซึ่งหมายถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมกันในประเด็นของ

1. การสนับสนุนกระบวนการพัฒนา
2. การแบ่งผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม
3. การตัดสินใจในรูปของการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนนโยบาย

การวางแผนและการปฏิบัติตามแผน ทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (Department of International Economic and Social Affairs, 1981 : 180, อ้างถึงใน บุญชัย เกิดปัญญาวัฒน์, 2535 : 38)

สหประชาชาติ (United Nations, 1978 : 58 , อ้างถึงใน ลดาวัลย์ พอใจ, 2536 : 8) ได้ให้ความหมายของคำว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน ในฐานะที่เป็นกระบวนการในการพัฒนาไว้ว่า คือ การเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น และมีพลังของประชาชน ในระดับต่าง ๆ คือ

1. ในกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคม และการจัดสรรงหรทรพยากรในการให้บรรลุเป้าหมายนั้น
2. ในการปฏิบัติตามแผนหรือโครงการต่าง ๆ โดยสมัครใจ ทวีทอง วงศ์วิวัฒน์ (2527 : 2-3) ให้ความหมายไว้ว่า คือการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขึ้นด้วยความสามารถของตนในการจัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็น อย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกสังคม ทั้งนี้โดย
 1. ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมตลอดจนความต้องการของชุมชน
 2. ร่วมศึกษาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้และลดปัญหา ของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสนองความต้องการของชุมชน

3. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

4. ร่วมวางแผนนโยบาย แผนงาน หรือโครงการหรือกิจกรรมเพื่อขัดแย้งแก้ปัญหาและสนับสนุนความต้องการของชุมชน

5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมนตามขีดความสามารถของตนเองและของหน่วยงาน

7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงโครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้ ทั้งโดยเอกสาร และรัฐบาล ให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2537 : 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็น อย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกสังคม ซึ่งในการมีส่วนร่วมนั้น ประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปของการตัดสินใจในการกำหนด วิถีชีวิตของตนอย่างเป็นตัวของตัวเอง และการมีส่วนร่วมเป็นการแบ่งอำนาจในการกำหนดนโยบาย และตัดสินใจกำหนดหรือจัดสรุptrัพยากร ซึ่งจะไม่สามารถทำได้โดยขาดความเข้าใจ ร่วมกันในจิตสำนึกและการประสาน งานกัน โดยการร่วมมือกันของบุคคลส่วนใหญ่ที่แสดงออกโดยผ่านกลุ่มตัวแทนในการกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาร่วมกัน ซึ่งจะทำให้บุคคลและกลุ่มคนสามารถตัดสินใจในสิ่งที่จะกระทบต่อชีวิตเขา โดยเฉพาะผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับจากการบริการต่างๆของรัฐ

1.3.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน

1.3.1.1 ความหมาย

กระบวนการซึ่งประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เพื่อแสดงทางเลือก และการตัดสินใจ ต่างๆเกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้าร่วมในกระบวนการ การนี้ตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งถึงการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและ การรับรู้ เรียนรู้ การปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย องค์ประกอบสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง มีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายรัฐ องค์กรเอกชน และประชาชนทั่วไป โดยเน้นการสื่อสารสองทาง ทั้งช่องทางที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ไม่ใช่การทำครั้งเดียวจบ และควรเกิดขึ้นตลอดโครงการ

2) เป้าหมายของการมีส่วนร่วมไม่ใช่เพียงการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายหรือการทำให้ไม่มีความขัดแย้ง หากแต่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนความมุ่งให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและเป็นวิธีการเพื่อทำให้การตัดสินใจของรัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน (คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน, 2546 : 2-2)

1.3.1.2 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม

1) เพื่อคุณภาพการตัดสินใจ ช่วยให้เกิดการพิจารณาทางเลือกใหม่ ทำให้การตัดสินใจรอบคอบขึ้น

2) ช่วยลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา เมื่อการตัดสินใจนั้นได้รับการยอมรับ จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างการนำไปปฏิบัติ

3) การสร้างฉันทමติ ลดความขัดแย้งทางการเมือง และเกิดความชอบธรรมในการตัดสินใจของรัฐ

4) การเพิ่มความง่ายในการนำไปปฏิบัติ สร้างให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความกระตือรือร้นในการช่วยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

5) การมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นสามารถลดการเผชิญหน้าและความขัดแย้งที่รุนแรงได้

6) ช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความใกล้ชิดกับประชาชนและไวต่อความรู้สึกห่วงกังวลของประชาชน และเกิดความตระหนักในการตอบสนองต่อความกังวลของประชาชน

7) การพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ ของสาธารณะ ถือว่าเป็นการให้การศึกษาชุมชน เพื่อเรียนรู้กระบวนการตัดสินใจ และเป็นเวที ฝึกผู้นำชุมชน

8) ช่วยทำให้ประชาชนสนใจประเด็นสาธารณะมากขึ้น เป็นการเพิ่มทุนทางสังคม และช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนเป็นพลเมืองที่กระตือรือร้น สอดคล้องกับการปกครองตามหลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน, 2546 : 2-3-2-4)

1.3.2 ที่มาของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ความคิดเกี่ยวกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนนั้น ได้เกิดขึ้นในชุมชนต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งเชิงโลกตะวันออกและตะวันตก ดังจะเห็นได้จาก ประเพณีลงแขกซึ่งมีการปฏิบัติในหมู่เกษตรกรทั่วโลก การมีส่วนร่วมของประชาชนเกิดจาก ความคิดสำคัญ 3 ประการ คือ (นิรันดร์ จันทร์ผิเวศย์, 2527 : 35)

1.3.2.1 ความสนใจและห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจ และความห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่งบังเอิญต้องกัน กล้ายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน ของส่วนรวม

1.3.2.2 ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อ สถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้น ผลักดันให้พุ่งไปสู่การรวมกลุ่มวางแผน และลงมือกระทำการร่วมกัน

1.3.2.3 การทดลองใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่ม หรือชุมชน ไปในทิศทางที่ตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงมากพอก็ ที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มกระทำการที่ สอนงดตอบความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

1.3.3 เงื่อนไขของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปรัชญา เวสารัชช์ (2530 : 32-33) กล่าวว่าการพัฒนาต้อง เริ่มต้นจากประชาชน และประชาชนต้องช่วยตนเองซึ่งเท่ากับหมายความว่า การที่ประชาชน จะริเริ่มและช่วยตนเองได้นั้น ประชาชนต้องมีโอกาสที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการการพัฒนา เสียก่อน กล่าวคือต้องมีเงื่อนไขสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ ดังนี้

1. ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม
2. ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม
3. ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม

หากไม่มีอิสรภาพ ไม่มีความสามารถและไม่มีความเต็มใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนก็จะไม่เกิดขึ้นเลย นอกจากเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการดังกล่าวแล้ว ความสำเร็จของการมีส่วนร่วมยังขึ้นกับเงื่อนไขต่อไปนี้

1. ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม การมีส่วนร่วมจะไม่เหมาะสมในสถานการณ์ฉุกเฉิน

2. ประชาชนต้องไม่เสียเงินทองค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วม มากเกินกว่าที่เข้าประเมินผลตอบแทนที่จะได้รับ

3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์สอดคล้องกับ การมีส่วนร่วมนั้น

4. ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทั้ง 2 ฝ่าย

**5. ประชาชนต้องไม่วูดสีกกรรมบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่หรือ
สถานภาพทางสังคมหากจะมีส่วนร่วม**

1.3.4 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

รูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนจำแนกออกได้ 3 ประการ
ตามลักษณะของการมีส่วนร่วม ดังนี้ (ปรัชญา เวลาสัรัชช์, 2530 : 38)

1.3.4.1 การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง โดยผ่านองค์กรจัดตั้ง
ของประชาชน เช่น การรวมกลุ่มเยาวชนกลุ่มต่างๆ

1.3.4.2 การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางอ้อมโดยผ่านองค์กร
ผู้แทนของประชาชน เช่น กรรมการของกลุ่มกรรมการหมู่บ้าน

1.3.4.3 การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการเปิดโอกาส
ให้มีส่วนร่วม โดยผ่านองค์การที่ไม่ใช่ผู้แทนของประชาชน เช่น สถาบันหรือหน่วยงานที่เชิญชวน
หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมเมื่อไรก็ได้ทุกเวลา

1.3.5 ระดับและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน

รายงานฉบับย่อ ด้านสวัสดิ์ (2541 : 4_11-4_12) อธิบายว่า
โดยทั่วไประดับหรือขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรจะเริ่มต้นที่การรับรู้ข้อมูล
ข่าวสาร และค่อยๆ กระดับขึ้นสู่การตัดสินใจในทุกขั้นตอนหรือร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และ
ร่วมประเมินผล ซึ่งเป็นความคาดหวังสูงสุดของกระบวนการ การในมุมมองของกลุ่มบุคคล ภายนอก
ระบบ เช่นองค์กรของรัฐ ที่อาจต้องการเข้าไปแทรกแซงการพัฒนา อาจมองระดับการมีส่วนร่วม
เป็นขั้นตอนที่ต้องดำเนินเพื่อให้บรรลุความคาดหวังสูดท้ายอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่มุมมอง
ของสมาชิกภายในระบบ อาจต้องการจะมีส่วนร่วมในระดับสูงสุด หรือในขั้นตอนสุดท้ายโดยไม่
สนใจขั้นตอนอื่น ๆ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ลำบากกิจกรรมบางประเภทเท่านั้น ระดับการมี
ส่วนร่วม วิธีการมีส่วนร่วม และกลไกการมีส่วนร่วมแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ระดับของการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	วิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน	กลไก/เครื่องมือของการมี ส่วนร่วม
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	การติดตามข้อมูลข่าวสาร จากสื่อต่างๆ	การพัฒนาระบบข้อมูล/ การประชาสัมพันธ์/ สื่อสารมวลชนประเภทต่างๆ

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน	วิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน	กลไก/เครื่องมือของการมีส่วนร่วม
2. การเสนอข้อมูลความคิดเห็น	การให้ข้อมูลความคิดเห็น ผ่านสื่อต่าง ๆ ผ่านตัวแทน ผ่านแบบสอบถาม/ การสัมภาษณ์	การสำรวจ(ความคิดเห็น) สาธารณะ การสัมภาษณ์ ออกแบบสอบถาม การศึกษา ผลกระทบทางสังคม
3. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	การติดตาม/รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด และเสนอข้อมูล/ แลกเปลี่ยนข้อมูล/ ความคิดเห็นผ่านจดหมาย ^{ช่าว/ที่ประชุมหรือคณะกรรมการทำงาน} การติดตาม/รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด เสนอข้อมูล ความคิดเห็น	การปรึกษาหารือกัน อย่างไม่เป็นทางการ การประชุมรับฟัง ความคิดเห็น - การประชุมระดับชุมชน - การะประชุม ^{- ประชาพิจารณ์}
4. การเจรจาต่อรอง	จัดสรรประโยชน์และผลักดัน ข้อเสนอที่เลือก ผ่านคณะกรรมการที่ ประชุมหรือคณะกรรมการเพื่อให้ แต่ละฝ่ายได้รับประโยชน์	การเจรจาต่อรอง
5. การมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจในบางขั้นตอน	การติดตาม/รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด เสนอข้อมูล ความคิดเห็น และร่วมตัดสินใจ ในบางขั้นตอนของกระบวนการ วางแผน/การจัดการ ผ่านที่ประชุม หรือ คณะกรรมการระดับนโยบาย/ ตัดสินใจ เพื่อรักษา ^{ผลประโยชน์ในระดับ} ที่เหมาะสมของแต่ละฝ่าย	การประชุมในระดับตัดสินใจ

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับของการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	วิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน	กลไก/เครื่องมือของการมี ส่วนร่วม
6. การมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจในทุกขั้นตอน	การติดตาม/รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิดเสนอข้อมูล ความคิดเห็น และร่วมตัดสินใจ ในทุกขั้นตอน ของกระบวนการ วางแผน/การจัดการ ผ่านที่ประชุม หรือคณะกรรมการ ระดับนโยบาย/ตัดสินใจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ในระดับ ที่เหมาะสมของแต่ละฝ่าย	การประชุมในระดับตัดสินใจ
7. การมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติการ	การร่วมดำเนินโครงการ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผ่าน ขั้นตอนที่ได้มีการตัดสินใจ ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุประโยชน์ ในระดับที่เหมาะสมของแต่ละ ฝ่ายที่สามารถรับได้	การจัดทำแผนงาน จัดหา ทรัพยากร แบ่งงาน และปฏิบัติตามแผนงาน
8. การมีส่วนร่วมใน การประเมินผล	การร่วมติดตาม ตรวจสอบผล การปฏิบัติการ หรือการดำเนิน กิจกรรมตามแผนงานที่ทุกคน เห็นชอบร่วมกันเพื่อตรวจสอบ การบรรลุประโยชน์ในระดับที่ เหมาะสมซึ่งแต่ละฝ่ายคาดหวัง ไว้	การประชุมประเมินผล การปฏิบัติงาน

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

1.4.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ (Leadership) หรือความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการนำ (The American Heritage Dictionary, 1985 : 719, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 14) จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จของผู้นำ ภาวะผู้นำได้รับความสนใจ และมีการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อให้รู้ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่ จะช่วยให้ผู้นำ มีความสามารถในการนำ หรือมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

การศึกษานั้นได้ศึกษาตั้งแต่คุณลักษณะ (Traits) ของผู้นำ อำนาจ (Power) ของผู้นำ พฤติกรรม (Behavior) ของผู้นำแบบต่าง ๆ และอื่น ๆ ในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีการศึกษาภาวะผู้นำอยู่ตลอดเวลา และพยายามจะหาภาวะผู้นำที่มี ประสิทธิภาพในแต่ละ องค์การและในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน

ความหมายของภาวะผู้นำ ได้มีผู้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้หลากหลายและแตกต่างกัน ชี้งยุคล์ (Yukl, 1989 : 3, อ้างถึงใน สถาบันราชภัฏ นครราชสีมา) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ความหมายของภาวะผู้นำมีหลากหลายและแตกต่างกัน ก็เนื่องจากขอบเขตเนื้อหาและความสนใจในภาวะผู้นำ ใน การศึกษาของนักวิจัยแตกต่างกัน ในที่นี้ จึงขอนำเสนอเรื่องที่ได้ศึกษาดังต่อไปนี้

- ภาวะผู้นำคือความริเริ่มและสร้างไว้ซึ่งโครงสร้าง

ของความคาดหวังและความล้มเหลวนี้ ระหว่างกันของสมาชิกของกลุ่ม (Stogdill, 1974 : 411, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 15)

- ภาวะผู้นำคือความสามารถที่จะชี้แนะ ลั่งการ หรืออำนวยการ หรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้อื่นเพื่อให้มุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ (McFarland, 1979 : 303, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 15)

- ภาวะผู้นำคือศิลป์ในการชี้แนะลูกน้อง หรือผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ (Schwartz, 1980 : 491, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 15)

- ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้อิทธิพลต่อกลุ่ม เพื่อให้ บรรลุความต้องการของกลุ่ม หรือจุดมุ่งหมายขององค์การ (Mitchell and Larson, Jr., 1987 : 435, ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 15)

- ภาวะผู้นำเป็นเรื่องของศิลปะของการใช้อิทธิพลหรือกระบวนการ ใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่น เพื่อให้เขามีความเต็มใจ และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน จนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของกลุ่ม (Koontz and Weihrich, 1988 : 437, อ้างถึง ใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 15)

- ภาวะผู้นำเป็นความสามารถในการใช้อิทธิพลต่อกลุ่ม เพื่อให้ ประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายหมายที่ตั้งไว้ (Robbins, 1989 : 302, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินสมานาร, 2550 : 16)

- ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการของการชี้แนะและอิทธิพลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกของกลุ่ม (Stoner and Freeman, 1989 : 459, อ้างถึงใน ชาญชัย อา Jin สมาร์ท, 2550 : 16)

- ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้นำ) ใช้อิทธิพลและอำนาจของตนกระตุ้นชีวิตให้บุคคลอื่น (ผู้ตาม) มีความกระตือรือร้น เต็มใจทำในสิ่งที่เข้าต้องการโดยมีเป้าหมายขององค์การเป็นจุดหมายปลายทาง (พยอม วงศ์สารศรี, 2534 : 196, อ้างถึงใน ชาญชัย อา Jin สมาร์ท, 2550 : 16)

จากการวิเคราะห์ความหมายของภาวะผู้นำข้างต้น จะเห็นได้ว่าแนวคิดส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับกลุ่มคน และสมาชิกของกลุ่มมีความสัมพันธ์ภายในต่อกันอย่างสนับสนุนในการนี้จะมีสมาชิกคนใดคนหนึ่งหรือมากกว่าก่อกำหนดหรือยอมรับให้เป็นผู้นำ (Leader) เนื่องจากมีความแตกต่างในด้านต่าง ๆ จากบุคคลอื่น ๆ ของกลุ่ม ซึ่งถือว่าเป็นผู้ตาม (Followers) หรือผู้ใต้บังคับ บัญชา หรือลูกน้อง (Subordinates) หรือผู้ปฏิบัติ

สำหรับความหมายของภาวะผู้นำเกือบทั้งหมดจะเกี่ยวข้องกับการใช้อิทธิพล ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้นำ (Leader) พยายามจะมีอิทธิพลต่อผู้ตาม (Follower) ในกลุ่มหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้มีทัศนคติ พฤติกรรม และอื่น ๆ ไปในทิศทางที่ทำให้จุดมุ่งหมายของกลุ่มหรือองค์การประสบความสำเร็จ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) คือกระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือมากกว่า พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้นชีวิต ผลักดัน ให้บุคคลอื่น หรือกลุ่ม บุคคลอื่น มีความเต็มใจ และกระตือรือร้นในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามต้องการ โดยมีความสำเร็จของกลุ่ม หรือองค์การเป็นเป้าหมาย

1.4.2 ลักษณะภาวะผู้นำ

มิเชล และลาร์สัน จูเนียร์ (Michell and Larson, Jr., 1987 : 435-436, อ้างถึงใน ชาญชัย อา Jin สมาร์ท, 2550 : 17) ได้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ในการพิจารณาว่าผู้นำใดมีภาวะผู้นำหรือไม่ ได้แก่

1.4.2.1 ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการของการใช้อิทธิพลที่ผู้นำพยายามจะมีอิทธิพลเหนือผู้ตาม เพื่อให้มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามต้องการโดยมีจุดมุ่งหมายขององค์การเป็นเป้าหมาย ไม่ใช่เรื่องของบุคคลที่จะพึงมีภาวะผู้นำได้โดยที่ไม่ได้มีการกระทำใด ๆ เป็นกระบวนการ (Process) ให้เกิดอิทธิพลต่อผู้อื่น ดังนั้น ผู้นำทางจากการแต่งตั้ง เช่น ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ อาจจะมีภาวะหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่ว่ามีลักษณะทั้ง 3 ประการ หรือเปล่า ในทางตรงข้ามผู้ที่แสดงภาวะผู้นำอาจจะไม่เป็นผู้นำที่แบบทางการ แต่มีองค์ประกอบ 3 ประการนั้น

1.4.2.2 ภาวะผู้นำ นอกจากเป็นกระบวนการแล้ว ภาวะผู้นำจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ตามยอมให้ผู้นำใช้อิทธิพลต่อตัวเขา ซึ่งโดยทั่วไปก็ต้องพิจารณาถึงระดับ

ความถูกต้องของอิทธิพลที่ใช้ด้วยว่าไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจเข้าขู่เชัญ หรือบีบบังคับให้ทำตาม เพราะถ้าเป็นการใช้นั้นก็ไม่ถือว่าผู้นำมีภาวะผู้นำได้

1.4.2.3 ภาวะผู้นำ จะถูกอ้างถึงเมื่อจุดมุ่งหมายของกลุ่ม หรือองค์การประสบความสำเร็จ ดังนั้นถ้าหากผู้นำไม่สามารถนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จดังกล่าวได้ ก็ย่อมหมายถึงว่าผู้นำไม่ได้แสดงภาวะผู้นำหรือไม่มีความสามารถในการนำนั้นเอง

1.4.3 ประสิทธิภาพของภาวะผู้นำ

ความหมายของประสิทธิภาพของภาวะผู้นำ ก็เห็นอ่อนกับความหมายของภาวะผู้นำ ที่มีมากและแตกต่างกันไปตามความสนใจ และขอบเขตการศึกษาของนักวิจัยนอกจากนั้นล้วนสำคัญอีก ประการหนึ่งคือ เกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้วัดหรือประเมินประสิทธิภาพของภาวะผู้นำ จากการศึกษางานวิจัย พบว่า เกณฑ์ (Criteria) ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพผู้นำ พอยแยกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1.4.3.1 ผลที่เกิดขึ้นของกลุ่ม (Outcome) คือผลที่เกิดขึ้นของกลุ่ม เนื่องจากความสามารถ ในการนำ หรือภายใต้การนำของผู้นำ เช่นผลสำเร็จของการปฏิบัติงานของกลุ่ม การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การอยู่รอดของกลุ่ม ความก้าวหน้าของกลุ่ม ความพร้อมของกลุ่ม ความสามารถในการแก้ปัญหาของกลุ่ม ความพึงพอใจของสมาชิกของกลุ่มที่มีต่อผู้นำ และฐานะที่ได้รับการยอมรับไม่เปลี่ยนแปลงของผู้นำ สำหรับผลสำเร็จของการปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจ อาจจะเห็นได้ชัดจากผลกำไร ที่เพิ่มขึ้น ยอดขายที่เพิ่มขึ้น ครองส่วนแบ่งของตลาดมากขึ้น เงินหมุนเวียนลงทุนมากขึ้น รวมทั้ง การยอมรับในผู้นำจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน และผู้ตาม看好ขึ้น ส่วนองค์กรของรัฐมักจะเน้นไปที่ ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตและการบริการขององค์กร

1.4.3.2 ทัศนคติของผู้ตาม (Attitude of Followers) ทัศนคติของผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้นำ นิยมใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินประสิทธิภาพของผู้นำ อีกเกณฑ์หนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะทราบได้ โดยการใช้แบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ผู้ตาม ดังตัวอย่างคำถามต่อไปนี้

- 1) ผู้นำสามารถตอบสนองความต้องการและคาดหวังของผู้ตามได้ดีเพียงใด
- 2) ผู้ตามชอบ ยกย่องและยอมรับผู้นำเพียงใด
- 3) ผู้ตามมีความยินดีในการปฏิบัติงานตามคำสั่งหรือคำขอร้องของผู้นำแค่ไหน
- 4) ผู้ตามต่อต้าน เพิกเฉย ที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำขอร้องของผู้นำหรือเปล่า

นอกจากนั้น อาจดูได้จากการมีคำร้องทุกข์และบัตรสันเทห์ต่าง ๆ ส่งถึงผู้นำในระดับสูงกว่า รวมทั้งการขอຍ້າຍ การขาดงาน การหน่วงเหนี่ยวงาน และการหยุดงานมากขึ้น เป็นต้น

1.4.3.3 คุณภาพของกระบวนการกลุ่ม (Quality of Group Process) คุณภาพของกระบวนการกลุ่มก็เป็นเกณฑ์ที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของผู้นำ โดยประเมินจากความสนับสนุนด้านต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะทำให้คุณภาพของกระบวนการกลุ่มของลูกน้องมีคุณภาพดีขึ้นในด้านความ สามัคคี ความร่วมมือ แรงจูงใจ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแก้ไขความขัดแย้ง ประสิทธิภาพ ของงานเฉพาะด้าน กิจกรรมขององค์การ การมีทรัพยากรอย่างพอเพียง และความพร้อมของกลุ่มที่จะรับมือต่อการเปลี่ยนแปลง และเหตุการณ์วิกฤตต่าง ๆ รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของการทำงาน การสร้างความมั่นใจ ให้สมาชิก การเพิ่มพูนทักษะในงาน และการพัฒนาสุขภาพจิตของสมาชิกให้ดีขึ้น

1.4.4 วิธีการศึกษาภาวะผู้นำ

การศึกษาภาวะผู้นำได้กระทำการกันมานานแล้ว และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำจำนวนมาก อย่างไรก็ตามในการศึกษาเหล่านี้ จะมีแนวทางการศึกษาไม่แตกต่างกันนักดังที่ ยุคล์ (Yukl, 1989 : 7-8, อ้างถึงใน ชาญชัย อาจินスマาร, 2550 : 19) ได้สรุปแนวทางการศึกษาภาวะผู้นำของงานวิจัยได้เป็น 4 แนวทาง ดังต่อไปนี้คือ

1.4.4.1 อำนาจ-อิทธิพล (Power-Influence Approach)

การศึกษาประสิทธิภาพของ ภาวะผู้นำจากอำนาจ-อิทธิพลของผู้นำ ส่วนใหญ่จะเน้นหรือพิจารณาที่ขนาด ชนิดและการใช้อำนาจ ของผู้นำ ดังที่ยอมรับกันแล้วว่าอำนาจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้นำ เพราะนอกจากจะทำให้มีอิทธิพลต่อ ลูกน้องแล้ว ยังสามารถมีอิทธิพลต่อเพื่อนผู้นำในระดับเดียวกันต่อผู้บังคับ บัญชาในระดับสูง รวมทั้ง บุคลภายนอกหน่วยงานและองค์การได้ ในการศึกษาวิจัยชนิดนี้ นักวิจัยจะมีคำถามที่ต้องการ คำตอบอยู่หลายคำถาม ได้แก่

1) อะไรคือแหล่งของอำนาจผู้นำ ลักษณะเฉพาะใดของผู้นำ และ ในสถานการณ์เช่นไรที่ทำให้ผู้นำมีอำนาจ

2) ทิศทางการเพิ่มและลดอำนาจของผู้นำ จากกระบวนการ แลกเปลี่ยนอิทธิพลเป็นอย่างไร นอกจากนั้น การที่ต้องวิเคราะห์อำนาจของผู้นำ พร้อม ๆ กับ การวิเคราะห์อำนาจของหน่วยงานและกลุ่มคน ทำให้การประเมินประสิทธิภาพ ของภาวะผู้นำมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการปรับตัวขององค์การต่อสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป อันเนื่องมาจากการใช้ กลยุทธ์อิทธิพลของผู้นำ

1.4.4.2 พฤติกรรม (Behavior Approach) การศึกษา

ประสิทธิภาพของภาวะผู้นำจาก พฤติกรรมหรือแบบของผู้นำนั้นมักจะมุ่งไปที่พฤติกรรมอะไรบ้าง ของผู้นำที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ หรือผู้นำทำอะไรบ้างในการปฏิบัติงานให้ประสบ

ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้นำจะแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ โดยกลุ่มแรกจะทำการศึกษาภารกิจกรรมต่าง ๆ ของงานบริหารของผู้นำและเวลาที่ผู้นำใช้ในแต่ละภารกิจกรรมในระยะต้น ส่วนในปัจจุบันจะมุ่งเน้นศึกษาภาระหน้าที่หรืองานของผู้นำ แต่ละชนิด เพื่อค้นหาพฤติกรรมของผู้นำที่เหมาะสมหรือทำให้แต่ละภารกิจประสบความสำเร็จ สำหรับงานวิจัยกลุ่มนี้ส่องจะศึกษามุ่งเน้นไปที่ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ และไม่มีประสิทธิภาพของผู้นำ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้นำ กับความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานของผู้ตามพฤติกรรมของผู้นำที่นำมาพิจารณาหากเป็นพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ (Critical Incident) ของการบริหาร

1.4.4.3 คุณลักษณะ (Trait Approach) การศึกษาวิจัยแบบนี้ จะมุ่งเน้นไปที่คุณลักษณะเฉพาะ ของผู้นำซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเชื่อว่าผู้นำที่ประสบความสำเร็จ จะมีคุณสมบัติพิเศษเหนือกว่าผู้ตาม เช่น การทำงานไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย การสามารถหยั่งรู้ใจคน ได้ การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ แม่นยำอย่างน่าทึ่ศจรรย์ และมีพรสวรรค์ในการชักจูงคน ได้อย่างเหลือเชื่อ การศึกษาคุณลักษณะของผู้นำได้มีการศึกษามากในระหว่าง ศ.ศ.1930-1940 แต่ก็ไม่มีงานวิจัยใดยืนยันได้ว่าคุณลักษณะของ ผู้นำแต่ละคุณลักษณะมีความสัมพันธ์ ต่อความสำเร็จของผู้นำได้อย่างไร จึงทำให้นักวิจัยให้ความ สนใจในคุณลักษณะของผู้นำน้อยลง ตามลำดับ อย่างไรก็ตามได้มีความพยายามที่จะศึกษาว่าคุณลักษณะ ของผู้นำชนิดที่จำเป็นสำหรับ งานของผู้นำแต่ละประเภทอย่างไร และในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน คุณลักษณะใดที่จะช่วยให้ ผู้นำประสบความสำเร็จได้

1.4.4.4 สถานการณ์ (Situation Approach) การศึกษาวิจัย สถานการณ์ที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพของภาวะผู้นำนั้น จะมุ่งเน้นศึกษาสถานการณ์ที่สำคัญ ๆ เช่น อำนาจหน้าที่ และความ มั่นคงของผู้นำ ลักษณะงานของผู้นำ ความสามารถและแรงจูงใจ ของผู้ตาม สภาพแวดล้อมภายนอก ความคาดหวังและข้อเรียกร้องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของลูกน้อง เพื่อร่วมงาน และบุคคล ภายนอก องค์การ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ แยกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ โดยกลุ่มแรกจะมุ่ง เน้นว่าสถานการณ์ใดที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม แต่ละพฤติกรรมของผู้นำอย่างไร ดังนี้ การวิจัย ประเภทนี้จึงต้องศึกษาว่าพฤติกรรมการบริหาร งานของผู้นำต่างองค์การ ต่างระดับเหมือนหรือ แตกต่างกันอย่างไร สำหรับกลุ่มที่สอง มุ่งที่จะ ศึกษาว่า สถานการณ์ลักษณะใดจะมีส่วนทำให้พฤติกรรมหรือแบบของผู้นำ รวมทั้งคุณลักษณะ ของผู้นำมีผลต่อประสิทธิภาพของภาวะผู้นำ เพราะนักวิจัยกลุ่มนี้มี พื้นฐานความคิดที่ว่า พฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งไม่เหมาะสมสำหรับทุกสถานการณ์ หรือประสิทธิภาพของผู้นำขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการปรับพฤติกรรมให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ หรือเหมาะสม กับสถานการณ์

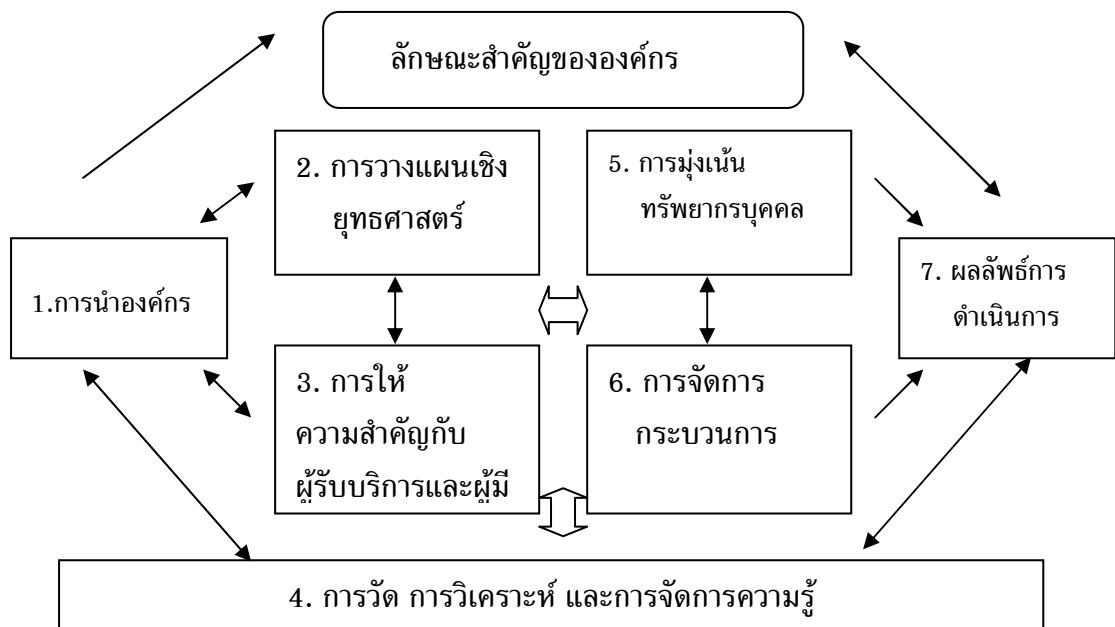
1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะองค์กร

องค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization) หรือเรียกชื่อย่อว่า HPO นักวิชาการบางท่านเรียกว่าองค์กรที่เป็นเลิศ (Excellence Organization) ในปัจจุบัน มีหน่วยงานหลายแห่งทั้งภาครัฐและภาครัฐของไทยได้ให้ความสำคัญและนำเครื่องมือการบริหารต่าง ๆ มาพัฒนาหน่วยงานเพื่อก้าวไปสู่องค์กรสมรรถนะสูง สำหรับในภาครัฐที่สำคัญ เช่น กระทรวงพลังงาน และการปฏิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้ตั้งเป้าไว้ว่าอย่างชัดเจนในการที่จะผลักดันองค์กรให้กลายเป็น HPO ให้ได้ ซึ่งผู้บริหารของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เป็นอย่างมาก (กรมการปกครอง, 2550)

ความหมายขององค์กรสมรรถนะสูง คือการเป็นองค์กรที่เก่ง มีแผนรองรับกับสภาวะต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่สามารถระบุต่อการทำงานจากครอบด้านทุกมุมมอง ทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพของผลงานดีเยี่ยม เป็นที่ยอมรับ

จากคำนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในอดีตเรามองกันเพียงว่าองค์กรหรือหน่วยงานที่เก่ง หรือมีสมรรถนะสูงนั้นคือองค์กรที่สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดระบบภายในขององค์กรเป็นอย่างไรไม่สำคัญ ทำให้บางครั้งการบรรลุเป้าหมายเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ไม่ได้ เกิดจากองค์กรนั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าหน่วยงานทำงานสำเร็จ เพราะโชคช่วย ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะไม่ยั่งยืน เพราะไม่มีระบบที่ดี แนวคิดใหม่มองว่าเพียงบรรลุเป้าหมายที่กำหนดยังไม่พอ แต่องค์กรนั้นจะต้องมีระบบการบริหารจัดการภายในที่ดีด้วยจึงจะเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง และเกิดความยั่งยืนในการทำงานในระยะยาว

ในการบริหารจัดการระบบภายในขององค์กรเพื่อให้องค์กรเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงนั้น มีเครื่องมือ หรือเทคนิคที่นำมาใช้หลายเทคนิคขึ้นอยู่กับองค์กรใดจะเลือกใช้แต่ที่จะนำมาใช้ในครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย อเมริกา คือหลักเกณฑ์จาก Malcolm Baldrige National Quality Award เรียกย่อ ๆ ว่า MBNQA สำหรับประเทศไทย สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติได้นำเสนอ MBNQA มาปรับเป็นเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award : TQA) เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับและพัฒนาองค์กรภาคเอกชนของไทยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ต่อมา สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ร่วมกับสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติจัดทำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยราชการใช้ในการประเมินตนเองเพื่อก้าวไปเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 4 เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ที่มา : กรมการปกครอง, 2550

องค์กรสมรรถนะสูงตามหลักเกณฑ์ PMQA ประกอบด้วย 7 มิติ
มีสาระสำคัญ ดังนี้

มิติที่ 1 การนำองค์กร

ในมิตินี้ให้ความสำคัญกับผู้บริหารองค์กร กล่าวคือองค์กรได้จะมีสมรรถนะสูงหรือไม่นั้นสามารถดูได้จากผู้บริหารว่ามีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้คือ

- 1) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม ทิศทาง และความคาดหวังที่ชัดเจน มีวิธีการสื่อสารที่ดีในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และขั้นตอนปฏิบัติงาน กับบุคลากรทุกระดับ 2) มีวิธีในการสร้างบรรยายกาศการทำงาน และผลักดันบุคลากรให้ทำงาน บรรลุตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งมีการกระจายอำนาจให้บุคลากรในระดับต่าง ๆ สามารถตัดสินใจอย่างเหมาะสม 3) มีการกำกับดูแลและการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มี ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานและระบบการป้องกันการทุจริต 4) มีการทบทวนผล การดำเนินการขององค์กร และเปรียบเทียบการทำงานกับหน่วยงานอื่น มีการวิเคราะห์ ทบทวน ข้อมูลผลการดำเนินการจากทุกด้านรวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคม 5) มีการกำหนดวิธี ปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรมีการดำเนินการอย่างมีจริยธรรม

คำว่าผู้บริหารองค์กรในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำ องค์กร กำหนดแนวทางการทำงานรวมทั้งตัดสินใจ เช่น หากเป็นองค์กรระดับกรมผู้บริหาร ได้แก่

อธิบดี รองอธิบดี หากเป็นหน่วยงานระดับสำนักหรือกอง ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักหรือ กอง หากเป็นอำเภอ ผู้บริหารก็คือ อำเภอ

มิติที่ 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

มิตินี้ถือเป็นหัวใจในการกำหนดพิสัยทางขององค์กร ซึ่งในเบื้องต้น ต้องมีการกำหนดความท้าทายต่างๆ ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือความท้าทายภายใน องค์กร ความท้าทายภายนอกองค์กร ความท้าทายภายนอกองค์กร และ ความท้าทายด้านอื่นๆ ลิ่งที่ต้องทำหลังจากรู้ถึงปัญหาความท้าทายและอุปสรรคแล้วก็คือการวางแผนยุทธศาสตร์และ ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับมิตินี้คือ

- 1) มีการวางแผนที่เหมาะสมกับขนาดและการกิจขององค์กร
- 2) มีการกำหนดเป้าหมายและมองเห็นถึงอุปสรรคต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- 3) มีแผนที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนต่อการเปลี่ยนแปลงได้เท่าทันสถานการณ์
- 4) มีการเชื่อมโยง เป้าหมาย ค่าชี้วัด เข้ากับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร
- 5) มีการถ่ายทอดแผนไปสู่การปฏิบัติ อย่างชัดเจน

การมีแผนยุทธศาสตร์ มิได้หมายความว่าจะต้องทำเป็นรูปเล่ม เสนอไป เพียงแต่ผู้บริหารองค์กรมีการกำหนดพิสัยทางการทำงานของหน่วยงานที่ชัดเจน คนในหน่วยงานมีความเข้าใจตรงกันเท่านี้ ก็ถือว่ามีแผนยุทธศาสตร์ที่ดีแล้ว

มิติที่ 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มิตินี้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจเป็นได้ตั้งแต่ประชาชน ผู้ประกอบการ และส่วนราชการอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบ ต่อนโยบายขององค์กร การจัดการที่ดีในมิตินี้จะนำไปสู่การกล่าวถึงภาพลักษณ์ขององค์กร ในทางที่ดี องค์ประกอบที่สำคัญคือ

- 1) มีการวัด สำรวจ เก็บข้อมูลความต้องการ ความพึงพอใจ ของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพร้อมรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ในการออกแบบและ ปรับปรุงการให้บริการ
- 2) การให้บริการมีการคำนึงถึงผลประโยชน์รวมทั้งความสะดวกสบายของ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 3) มีการติดต่อกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์พร้อมทั้งมีการปรับปรุงวิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผน กลยุทธ์ ในการให้บริการมีกระบวนการในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความพึงพอใจ เช่น เปิดโอกาสให้ร้องเรียนกับส่วนราชการ
- 4) มีการสำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเพิ่มศักยภาพในการ ปฏิบัติงาน

มิติที่ 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

มิตินี้ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูล จัดองค์ความรู้ วัดและวิเคราะห์ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับมิตินี้คือ

- 1) มีการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา การตัดสินใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการสร้างนวัตกรรม 2) มีระบบข้อมูลสารสนเทศ พร้อมใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย 3) มีระบบการรวบรวม และถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร การแสวงหาและแลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

มิติที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลด้วยการตอบสนองความพึงพอใจของบุคลากรในด้านต่างๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ความสามารถ และการเพิ่มศักยภาพ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ

- 1) มีการให้โอกาสบุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ และการนำความคิดไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงองค์กร 2) มีการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้หรือทักษะระหว่างบุคลากรภายในองค์กร 3) มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร และมีระบบการให้รางวัลและลิ่งจูงใจเพื่อสนับสนุนให้บุคลากรมีขวัญกำลังใจ 4) มีการสร้างเส้นทางความก้าวหน้า (Career Path) ให้กับบุคลากร พร้อมมีระบบในการพัฒนา เช่น การเตรียมบุคลากรสำหรับตำแหน่งผู้บริหารหรือตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อภารกิจหลักขององค์กร 5) มีการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของบุคลากร 6) มีการส่งเสริมด้านสุขภาพ อนามัย ความปลอดภัย การป้องกันภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน 7) มีการมอบหมายงานที่ท้าทายและเหมาะสมเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่องค์กร

มิติที่ 6 การจัดการกระบวนการ

มิตินี้ครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการภายในองค์กร และกระบวนการที่มีผลต่อประชาชน เช่นการกำหนดนโยบายต่างๆ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) มีกระบวนการที่สนับสนุนบุคลากรในการทำงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย 2) มีความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการที่สร้างคุณค่าและตัวชี้วัดที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร 3) มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีที่เหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของกระบวนการ 4) มีการปรับปรุงกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุนของหน่วยงาน อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ 5) มีวิธีการจัดการกระบวนการใหม่ที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดข้อตอนในการทำงาน 6) มีการตรวจสอบกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูง เช่น งานด้านการเงิน พร้อมมาตรการป้องกัน

มิติที่ 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ

ในมิตินี้เป็นผลที่เกิดจากการบริหารจัดการองค์กรในมิติที่ 1 ถึง มิติที่ 6 โดยผลลัพธ์การดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 มิติตามหลักการของ Balanced Scorecard คือ

- 1) มิติด้านประสิทธิผลตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กร 2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ 3) มิติประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ 4) มิติด้านการพัฒนาองค์กร

ผลลัพธ์ตามมิตินี้เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากระบบการทำงานที่ดีของระบบต่าง ๆ ในมิติที่ 1-6 หากระบบดีก็เชื่อว่าผลลัพธ์จะออกมาดีและมีความยั่งยืน แต่หากระบบต่าง ๆ ไม่ดี ผลลัพธ์ในระยะสั้นอาจออกมาดี แต่ในระยะยาวจะมีปัญหาอย่างแน่นอน

1.6 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

สกินเนอร์ (Skinner, 1965 : 305) กล่าวว่าความพร้อมเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและความไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดีจะทำงานด้วยความราบรื่นและประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมยอมเปรียบเสมือนถูกบังคับให้ทำงาน การทำงานนั้นจึงไม่ประสบความสำเร็จ

แมคเค็นนี (McKechnie, 1966 : 472) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า เป็นลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ตั้งใจในการทำพุติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่กระทำนั้นบรรลุผลสำเร็จ

เดโซ สวนานันท์ (2512 : 249) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อมเป็นสภาพการเตรียมตัวเพื่อการตอบสนองหรือการกระทำอย่างโดยย่างหนึ่ง และสภาพความพร้อมของบุคคลนั้น ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ ประการทั่วไป เช่น ภาวะสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ การเร้า การจุงใจและการฝึกอบรม

วิรัช สงวนวงศ์วาน (2546 : 30) ได้นิยามความพร้อมไว้ว่า ความพร้อมคือความสามารถที่จะ ความปราณາ และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวัฒนธรรม ประสบการณ์และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

กล่าวได้ว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคล 1) ได้การเตรียมตัวเพื่อกระทำการกิจกรรมบางอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมาย 2) ความเต็มใจ ความกระตือรือร้นที่จะกระทำการกิจกรรมบางอย่าง

องค์ประกอบของความพร้อม 4 ด้าน ได้แก่

- 1) องค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ การบรรลุผู้ภาวะด้านร่างกายทั่วไป เป็นต้น
- 2) องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านความสามารถในการรับรู้ ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น
- 3) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม สภาพแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น
- 4) องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคง ทางอารมณ์ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากความหมายของความพร้อม กล่าวได้โดยสรุปความพร้อม หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สามารถลุล่วงและสำเร็จภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

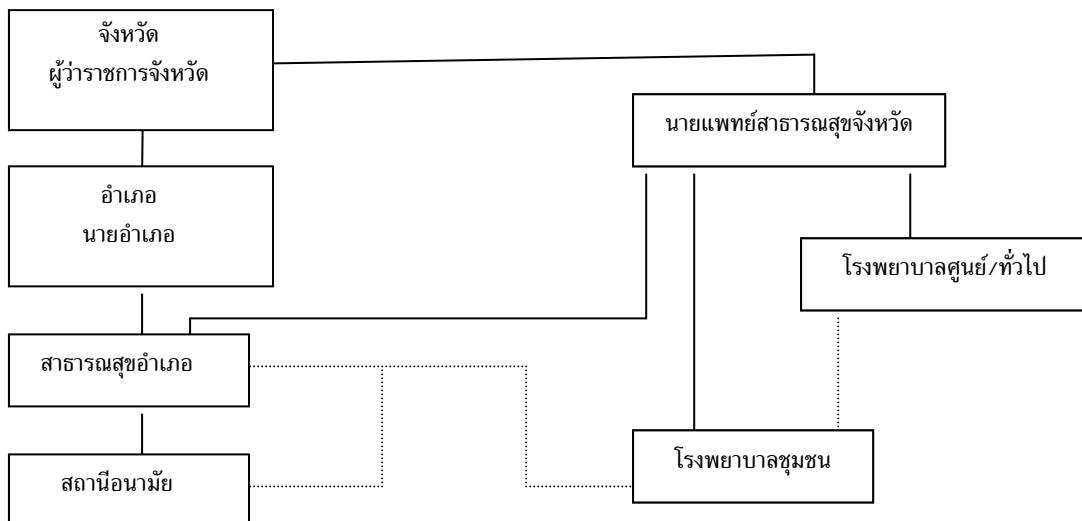
1.7 บทบาทด้านสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในไทย

บุณิสาร ตันไชย (2546 : 240) ได้ศึกษาเรื่องการกระจายอำนาจในประเทศไทยว่าเป็นลิ่งใหม่ บทบาทด้านสุขภาพของรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นเช่นไรนั้นเป็นลิ่งที่นำศึกษา เพื่อติดตามว่าได้บรรลุภารกิจที่มุ่งหมายมากน้อยเพียงใด

1.7.1 การปฏิรูปบทบาทด้านสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศไทย

การปฏิรูปบริการสุขภาพของประเทศไทยสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มขึ้นเมื่อคณะกรรมการใช้พระราชบัญญัติ เทศบาลในปี พ.ศ.2476 ระยะแรกข้าราชการเข้าร่วมในองค์กรปกครองท้องถิ่นเพรษมีรายได้น้อยและขาดแคลนบุคลากรที่มีประสบการณ์การบริหาร มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นโดยมีโครงสร้าง คล้ายรัฐบาลกลางและแบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และ เทศบาลตำบล ตามที่ตั้งร่วมกับจำนวนและความหนาแน่นของประชากร เทศบาลแต่ละประเภท มีบทบาทหน้าที่มากน้อยลดหลั่นกัน ต่อมามีการจัดตั้งสุขภาพอนามัยในปี พ.ศ.2495 และองค์กร บริหารส่วนจังหวัดปี พ.ศ.2498 ทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยชัดเจนขึ้น กล่าวได้ว่าพื้นที่ได้มีความเจริญสมบูรณ์ให้จัดตั้งเป็นเทศบาล พื้นที่ที่เจริญพัฒนาให้ดำเนินการ ในรูปแบบสุขภาพอนามัย ที่ไม่เจริญและอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขภาพมีความแตกต่างกันไป กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลักษณะพิเศษ จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ.2514 และปี พ.ศ.2521 ตามลำดับ เมืองพัทยาเองไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงเปลี่ยนเป็นการบริหารแบบเทศบาลนครในปี พ.ศ.2524 ต่อมาปี พ.ศ.2538 ได้จัดตั้งองค์การ

บริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เลือกสุดจากสภาพตำบล ใช้เกณฑ์รายได้เฉลี่ย ยอดหลัง 3 ปีที่ไม่รวมเงินค่าอุดหนุนจากส่วนกลางในการแบ่งระดับ ปี พ.ศ.2542 สุขาภิบาลเปลี่ยนแปลงเป็นเทศบาลตำบล และมีการกำหนดบทบาทองค์กรท้องถิ่นแต่ละประเภทไว้ชัดเจนมากขึ้นในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ พ.ศ.2542

ภาพประกอบ 5 การกระจายอำนาจของระบบสาธารณสุขประเทศไทย

ที่มา : วุฒิสาร ต้นฉบับ, 2546 : 241

แม้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเกิดขึ้นในประเทศไทยนานา พอสมควร ระบบบริการสุขภาพภาครัฐยังคงเป็นแบบรวมศูนย์ กระทรวงสาธารณสุขมีรัฐมนตรี รับผิดชอบซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาโดยตรงของนายกรัฐมนตรี มีนายแพทย์สาธารณสุขเป็นตัวแทน กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบแต่ละจังหวัด โดยอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาโดยตรงของผู้ว่าราชการจังหวัดและกระทรวงสาธารณสุขในเวลาเดียวกัน กล่าวได้ว่าระบบบริการสาธารณสุขภาครัฐของไทยมีรูปแบบการกระจายอำนาจแบบแบ่งอำนาจที่ประสานงานระดับจังหวัด

1.7.2 บทบาทความรับผิดชอบด้านสุขภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

1.7.2.1 การทดลองกระจายอำนาจสู่องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้เริ่มดำเนินการบางจังหวัดตั้งแต่ พ.ศ.2542 มีการจัดตั้งส่วนสาธารณสุขขึ้นใน อบต. แต่ไม่ได้ถ่ายโอนสถานีอนามัยให้ อบต. เต็มรูปแบบ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานในส่วนของสาธารณสุขของ อบต. มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารด้านสาธารณสุข ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข 3 คน ผู้นำชุมชน 3 คน ผู้แทน อบต. 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน รวมเป็น 13 คน คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบหลายประการ ได้แก่

จัดทำแผนพัฒนาและปฏิบัติการสาธารณสุขและเสนอแผนพัฒนาสาธารณสุขแก่ อบต. ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสาธารณสุขสรุปปัญหาอุปสรรคและแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นและประสานความร่วมมือกับองค์การต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานสาธารณสุข

1.7.2.2 การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหาร ส่วนตำบล (อบต.) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อบต. ทำงานประสานงานกับเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย การประสานงานเป็นไปด้วยดี เพราะเป็นงานที่ต้องให้บริการประชาชนร่วมกัน งานสาธารณสุข ที่ อบต.เข้าไปมีส่วนร่วมดำเนินการส่วนใหญ่เป็นการปรับปรุงการทำงานของสถานีอนามัย และการจัดซื้อเครื่องมือบางอย่าง เช่น ยูนิตทำฟัน เป็นต้น นอกจากนี้ อบต.ยังมีส่วนร่วมแก้ไข ปัญหาการบริการที่มี ได้แก่ ค่าเวชภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ เป็นต้น อบต.ให้การช่วยเหลือสถานีอนามัย เพราะเห็นว่าเงินงบประมาณเป็นเงินที่เก็บจากประชาชนก็ควรให้คืนแก่ประชาชน ในส่วนอื่น ๆ อบต.สนับสนุนงานการป้องกันโรค เช่น การป้องกันยุงลายและโรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น อบต. ใหญ่ ๆ ที่ดำเนินการโครงสร้างพื้นฐานครบแล้ว เริ่มคิดที่จะมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตตัวผิดชอบปัจจุบัน การจัดสรรงบประมาณ อบต. ไปช่วยสถานีอนามัยที่มีปัญหางบประมาณ อบต. บางส่วนมองว่าเป็นการนำงบประมาณจากหน่วยงานเล็กกว่าไปช่วยหน่วยงาน ที่ใหญ่กว่าซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะการช่วยเหลือสถานีอนามัยเป็นการช่วยประชาชนในท้องถิ่นมากกว่า เป็นการช่วยกระทรวงสาธารณสุข ประชาชนจะมีคุณภาพชีวิตที่ดี ต้องมีการศึกษาและสุขภาพ อนามัยที่ดี งานสาธารณสุขที่ อบต.ดำเนินการไม่ควรเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้ที่เชี่ยวชาญ มากนัก อย่างไรก็ตาม อบต.ให้ความสำคัญกับการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า การสาธารณสุขอย่างมาก เจ้าหน้าที่ อบต.คิดว่าการโอนสถานีอนามัยมาให้ อบต. น่าจะทำให้ดูแล เรื่องคุณภาพบริการได้ดีขึ้น แต่เจ้าหน้าที่ สาธารณสุขคิดว่าจะโอนภารกิจเพียงบางส่วนก่อน แล้วทดลองทำดูเพื่อดูความเข้มแข็งของ อบต. (วุฒิสาร ตันไซย, 2546 : 247)

1.7.3 แนวทางการถ่ายโอนงานด้านสาธารณสุขให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ตามมติที่ประชุม คณะกรรมการจัดทำแผนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2543 ณ ทำเนียบรัฐบาล ในประเด็นการถ่ายโอนงานด้านสาธารณสุข ปรากฏเป็นมติ ดังนี้

1.7.3.1 การถ่ายโอนงานด้านสาธารณสุข จะถ่ายโอนไปยัง คณะกรรมการสุขภาพระดับพื้นที่ (กสพ.) โดยกรอบหลักให้เป็นการถ่ายโอนไปให้เขตพื้นที่ จังหวัด อย่างไรก็ตาม สามารถจัดให้มีเขตพื้นที่ที่มีขนาดย่อมลงมากกว่าจังหวัดได้ หากมีความจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจ แต่โครงสร้างคงต้องเป็นองค์ประกอบ ระหว่างผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนภาคประชาชน ที่จะเข้ามาร่วมในการจัดการ

1.7.3.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คือ อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากรทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร การบริหารงาน รวมทั้งการกำหนด มาตรฐาน การตรวจสอบในระดับจังหวัดนั้น ๆ ด้วย ตามที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจฯ

1.7.3.3 รูปแบบโครงสร้างสถานบริการจะถ่ายโอนไปเป็นพวง (เครือข่าย 3 ระดับ) ส่วนใดที่สามารถถ่ายโอนให้ท้องถิ่นปฏิบัติเองได้ให้โอนไป โดยอยู่ภายใต้ การกำกับของ กสพ. เช่น งานส่งเสริมสุขภาพ หรืองานป้องกันบางเรื่องให้โอนให้ อบต. หรือเทศบาล ส่วนด้านการรักษาพยาบาลที่ต้องการระบบส่งต่อให้ดำเนินการอยู่ในพวงเดียวกัน และให้มีการบริหารภายใต้คณะกรรมการ

1.7.3.4 การพัฒนาไปสู่การดำเนินงานด้านสาธารณสุข ด้วยตนเองของท้องถิ่น (Local Autonomous Body) คงเป็นเรื่องในระยะยาวที่หากทางกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่า น่าจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ก็สามารถให้ข้อเสนอมาได้เพื่อพิจารณา ในข้อกฎหมายต่อไป

1.7.3.5 ประเด็นในเรื่องสถานภาพคณะกรรมการสุขภาพ ควรจะ เป็นนิติบุคคล หรือไม่นั้นต้องหารือกับฝ่ายกฎหมายก่อนว่าโดยอำนาจหน้าที่แบบนี้ องค์กร ควรจะเป็นอย่างไร เช่น กรณีการดำเนินติกรรมโดยคณะกรรมการฯ เป็นต้น

1.7.4 การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ครอบที่ตกลงระหว่างคณะกรรมการกระจายอำนาจกับกระทรวง สาธารณสุข ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในหัวข้อขอบเขตการถ่ายโอน (ไม่ได้ระบุการถ่าย โอนภารกิจด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ในขณะที่คณะกรรมการอาหารและยา เสนอภารกิจที่คาดว่าจะถ่ายโอนได้ 8 ภารกิจ) ระบุดังนี้

1.7.4.1 กระทรวงสาธารณสุข มีบทบาทในการกำกับดูแล และ บริหารจัดการระบบสุขภาพในภาพรวม เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในเรื่องสถานะสุขภาพระหว่าง ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรด้านสุขภาพของท้องถิ่น กำหนดมาตรฐานกลาง มาตรฐานบริการ ควบคุมคุณภาพและตรวจสอบ

1.7.4.2 ถ่ายโอนสถานบริการสาธารณสุขด้านการรักษาพยาบาล ซึ่งประกอบด้วย โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลจังหวัด โรงพยาบาลชุมชน และสถานีอนามัย ไปดำเนินการภายใต้คณะกรรมการสุขภาพระดับจังหวัด

1.7.4.3 ถ่ายโอนงานด้านการส่งเสริมป้องกันสุขภาพและควบคุม โรคติดต่อ ให้เทศบาลเมืองพัทยา อบต. อบจ. และ กทม. (วุฒิสาร ต้นไชย, 2546 : 178)

1.7.5 การเตรียมการของกระทรวงสาธารณสุขด้านการบริหารจัดการ เป็นดังนี้

1.7.5.1 พวงสถานบริการ

- 1) พวงสถานบริการและกิจกรรมพัฒนาสุขภาพอนามัยที่ไม่ได้ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ กสพ.
- 2) การจัดสรรงบประมาณเป็นงบประมาณสนับสนุนด้านสุขภาพ

3) การควบคุมกำกับเป็นแบบเน้นผลลัพธ์

กิจกรรมพัฒนาสุขภาพอนามัยที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง ให้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

1.7.5.2 บุคลากร

- 1) อยู่ภายใต้ กสพ.
- 2) กสพ. จะดูแลการแต่งตั้งโยกย้ายและพิจารณาความดีความชอบโดยเฉพาะระดับบริหารของหน่วยงานในสังกัด เช่น ผู้อำนวยการฯ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าสถานีอนามัย รวมทั้งพิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายในภาพรวมของทั้งเขตพื้นที่
- 3) การบริหารบุคคลในหน่วยงาน และการพิจารณาความดีความชอบเป็นอำนาจหัวหน้าหน่วยงานจะบริหารจัดการเอง
- 4) การถ่ายโอนคน โดยหลักการต้องมีระบบผลประโยชน์ เช่น เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการต่างๆ ไม่น้อยกว่าเดิม และพื้นที่อาจกำหนดระบบตอบแทนอื่นๆ เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

1.7.6 บทบาท อบต.ในการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน

1.7.6.1 ความร่วมของ อบต. ใน การส่งเสริมการสาธารณสุขมูลฐาน

ในการจำแนกบทบาทภารกิจ และการจัดโครงสร้างบทบาทหน้าที่จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีโครงสร้างของบทบาทหน้าที่ที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการงานด้านสาธารณสุขมูลฐานในหลายด้าน ได้แก่

1) อำนาจหน้าที่ของ อบต. ที่กำหนดไว้ รวมทั้งที่กำลังจะถ่ายโอนได้ครอบคลุมกิจกรรมที่จำเป็นในงานสาธารณสุขมูลฐาน (PHC-Essential Element) ส่วนใหญ่ไว้แล้ว ได้แก่ การสุขาภิบาล การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพเด็ก การดูแลผู้สูงอายุ และผู้พิการ การเฝ้าระวัง การแก้ไขปัญหาลั่นแวดล้อม สำหรับส่วนที่ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนในกฎหมาย แต่ในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการในกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้โดยครบถ้วน

2) ในส่วนของโครงสร้าง อบต. ซึ่งประกอบด้วย
สภาอบต.และคณะกรรมการบริหาร อบต. องค์ประกอบสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง และเป็นโดย
ตำแหน่ง คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ ส่วนใหญ่ได้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการสาธารณสุข
มูลฐานมาแล้ว ก่อตั้งคือ ได้เข้ารับการอบรมตามโครงการอบรมผู้นำการสาธารณสุขมูลฐาน
ระดับหมู่บ้าน ส่วนสมาชิกสภา อบต.ที่มาจากการเลือกตั้งร้อยละ 60 หรือเคยเป็นผู้สื่อข่าวสาร
สาธารณสุข (พสส.) หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) คณะกรรมการเหล่านี้ จึงมี
ความรู้ด้านการสาธารณสุขมูลฐานมาแล้วระดับหนึ่งและมีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพ
การบริหารจัดการต่อไป

3) ความพร้อมด้านการเงินและงบประมาณของ อบต. โดยอบต. มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีที่มาของรายได้ เช่นเดียวกับหน่วยงาน การปกครองท้องถิ่นอื่น ได้แก่ รายได้จากการเก็บธรรมเนียมใบอนุญาต ส่วนแบ่งภาษี และเงิน อุดหนุนจากรัฐ นอกจากนี้ยังมีรายได้จากการรับบริการสาธารณูปโภคในเขตพื้นที่ การปกครอง เช่น ค่าภาคเรียน ป้ายเมือง ฯลฯ อีกด้วย จึงมีความพร้อมด้านการเงินและงบประมาณ สามารถบริหารจัดการสาธารณูปโภคในหมู่บ้านต่างๆ ในเขตรับผิดชอบได้ และยังในปัจจุบัน การปฏิรูปการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาการสาธารณูปโภคในหมู่บ้าน เป็นลักษณะ หมวดเงินอุดหนุนทั่วไปต่อหมู่บ้าน ละ 7,500 บาท (ปัจจุบันเป็น 10,000 บาท) และกำหนด แนวกิจกรรมให้ปฏิบัติ

4) สืบเนื่องจาก อบต. พัฒนาฯจากคณะกรรมการ
สภาตำบล ตามประกาศคณะกรรมการปฎิริหารชุมชน ฉบับที่ 326 พ.ศ.2515 สมาชิกสภา อบต.และคณะกรรมการ
การบริหาร อบต. ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่งเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันกับสมาชิกคณะกรรมการ
สภากำนัลเดิม และถึงแม้ปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงให้สมาชิกสภา อบต. มาจาก
การเลือกตั้งแต่ประชาชนก็มีประสบการณ์ด้านการพิจารณาเป้าหมาย แผนงานและงบประมาณ
เกี่ยวกับการพัฒนาสาธารณสุขในหมู่บ้าน ตำบล มา ก่อนแล้ว ขณะเดียวกันในการจัดทำแผน
พัฒนาตำบลตามระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยแนวทางการวางแผน พัฒนาตำบล
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพ.ศ.2540 แผนพัฒนาตำบลจะประกอบด้วยแผนรายปี และแผน 5
ปี ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวางแผนประกอบด้วย ข้อมูลจปฐ. และ กชช.2ค. ซึ่งมีส่วนของข้อมูล
คุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุข จึงทำให้กระบวนการวางแผนสอดรับกับการพัฒนาการสาธารณสุข
อย่างต่อเนื่อง แผนพัฒนาตำบลดังกล่าวมีข้อกำหนดว่า จะต้องสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
และความต้องการของประชาชน จึงเอื้ออำนวยให้ อบต.สามารถจัดทำแผนงานและกำหนด
งบประมาณสนับสนุนงานด้านสาธารณสุขอย่างหมู่บ้านได้ อีกทั้งสามารถปรับระบบการ
ทำงานของระบบการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อให้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบการบริหาร งานสาธารณสุข
อย่างต่อเนื่องในระดับตำบลได้

5) การศึกษาของชัยรัตน์ พัฒนเจริญ และคณะ (2540 : 23) พบว่า กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข และประชาชนมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ด้านขีดความสามารถในการบริหารจัดการงานสาธารณสุขมูลฐานของ อบต. และเห็นว่าในอนาคต น่าจะให้ อบต. มีส่วนรับผิดชอบในการบริหารงานสาธารณสุขมูลฐานเพิ่มมากขึ้นไปพร้อมๆ กับ การสร้างความเชื่อมั่น สร้างความรู้ และทักษะในการบริหารจัดการงานสาธารณสุข

1.7.6.2 บทบาทของ อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐาน

1) แนวคิดในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ อบต.
ในงานสาธารณสุขมูลฐาน

ด้วยความอ่อนไหวทางภาษาฯ ด้านของ อบต. ต่อการพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานจึงทำให้มองเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพของ อบต. ให้เข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการบริหารจัดการงานสาธารณสุข มูลฐานอย่างจริงจัง โดยภาพรวมวิสัยทัศน์ของบทบาท อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐาน หากจัดแบ่งตามหลักภารกิจ กล่าวคือ

1. หลักผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest)
โดยยึดหลักพิจารณาใน 2 ประการ

ประการที่ 1 กิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์ภายในท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่มีผลกระทบทั้งในทางบวกหรือทางลบ ต่อผู้คนในท้องถิ่นอื่น ๆ หรือที่เรียกว่ากันตามภาษาวิชาเศรษฐศาสตร์ว่า ไม่มีผลลัพธ์ออก (Spillover Effects) ก็ให้ถือว่ากิจกรรมนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่น

ประการที่ 2 แต่ถ้ากิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์ของชาติโดยส่วนรวม หรือเป็นกิจกรรมที่กระทบต่อผลประโยชน์ของผู้คนหลายพื้นที่ (หลายท้องถิ่น) ก็ให้ถือเป็นกิจกรรมของรัฐบาลระดับที่สูงขึ้นไปกว่าชุมชนย่อยๆ เพราะรัฐบาล ระดับชุมชนย่อยๆ ไม่สามารถทำกิจกรรมเหล่านี้ได้ หรือถึงแม้จะทำได้ก็อาจจะก่อปัญหา การขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างชุมชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ การประสานประโยชน์และการรักษา ความเป็นธรรมในสังคม เป็นหน้าที่ของรัฐบาลระดับชาติโดยตรง

2. หลักความรับผิดชอบในการจัดบริการ ต่อสาธารณะ (Public Accountability)

3. หลักประสิทธิภาพ (Management Efficiency)
4. หลักความสามารถท้องถิ่น (Local Capability)
ดังนั้นภารกิจในการจัดบริการสาธารณสุขมูลฐาน และบริการสาธารณสุขจึงควรมีการปฏิรูปหรือปรับเปลี่ยนเพื่อกระจายอำนาจให้แก่ อบต. ดังนี้

การกิจในการจัดบริการสาธารณสุขมูลฐานในระดับตำบล
ตำบล : องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานในตำบลและหมู่บ้าน เพื่อผลทางการปกครอง และพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน เป็นการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่ส่งเสริมให้ประชาชนในระดับหมู่บ้าน ตำบล รวมทั้งพื้นที่ที่มีความเจริญสามารถ พึ่งตนเองได้ทางการเงิน และการพัฒนาให้ปกครองตนเองซึ่งถือเป็นพื้นฐานของการปกครอง ในระดับชาติ นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังเป็นองค์การที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถปฏิบัติงานเพื่อการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ราษฎรในตำบลและหมู่บ้านมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ความรับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณสุข ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญ คือการส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณสุขของท้องถิ่นโดยเฉพาะการส่งเสริมให้หมู่บ้าน ชุมชน ในความรับผิดชอบ มีการจัดและให้บริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นทางสุขภาพแก่ประชาชน เช่น การสาธารณสุขมูลฐาน การจัดบริการ ส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสุขภาพและการรักษาพยาบาล ซึ่งหากพิจารณาตามสภาพจำลองอนาคต ในการจัดบริการด้านต่าง ๆ ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น คือ

หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับชุมชน – เขตชนบท (องค์การบริหารส่วนตำบล)

1. วางแผนกลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริม การลงทุน

2. จัดบริการสาธารณูปโภคพื้นฐานของชุมชน เช่น ก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ทางระบายน้ำ ระบบการвлประทานของชุมชน จัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา การส่งเสริมการสาธารณสุขมูลฐาน (PHC) ของหมู่บ้านและการจัดบริการ สาธารณสุขที่จำเป็น (BHS) ตามที่ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ฯลฯ เป็นต้น

3. ร่วมกับองค์กรภายนอก (หน่วยการปกครอง ท้องถิ่นอื่น ๆ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน องค์กรสาธารณกุศล และหน่วยราชการของรัฐบาล ระดับชาติ) จัดบริการสาธารณสุข หรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อการพัฒนาชุมชน

นอกจากนี้ภายใต้ประสบการณ์ในการพัฒนา สาธารณสุขมูลฐานของสังคมไทย เราอาจสามารถสรุปให้เห็นโครงสร้างที่สำคัญในการดำเนินงาน สาธารณสุขมูลฐานในชุมชน และพัฒนาเป็นภาพพึงประสงค์ได้ดังนี้

1. บุคคลและครอบครัวพึ่งตนเองได้ทางสุขภาพ
 2. ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ทางสาธารณสุขมูลฐาน ด้วยชุมชนมีศักยภาพและชีดความสามารถในการบริหารจัดการและพัฒนาสาธารณสุขเพื่อให้ ทุกคนในชุมชนมีสุขภาพดี

จากความหมายของสาธารณสุขมูลฐานและ ประสบการณ์ของสังคมไทยในการพัฒนาดังกล่าวจะเห็นว่าความหมายของสาธารณสุขมูลฐาน

ยังเป็นการพัฒนาที่มุ่งไปสู่การจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และสภาพสังคม ควบคู่ไปกับการจัดการเรื่องสุขภาพ ตลอดจนมุ่งในแง่ของการปรับปรุงวิถีชีวิตที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี มีการเตรียมการเพื่อสร้างหลักประกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข อันหมายรวมถึงการจัดสวัสดิการของสังคม ชุมชน ในเรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิต

ดังนั้น ในการพัฒนาตามเจตนา�ณ์ของการจัดการปกครองท้องถิ่น อบต. จึงควรมีบทบาทโดยตรงในการส่งเสริมการสาธารณสุขมูลฐาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณสุขของตำบล

2) บทบาทหน้าที่ของ อบต.ในการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน

จากการศึกษาความคาดหวังของประชาชน และอสม.ในบทบาทหน้าที่ของ อบต. สามารถอธิบายได้ตามตารางที่ 2

ตาราง 2 บทบาทหน้าที่ของ อบต.ในการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน

ความคาดหวังต่อบทบาทของ อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐานของประชาชน	ความคาดหวังต่อบทบาทของ อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐานของ อสม.
<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดให้มีน้ำดื่มและน้ำใช้อ讶งเพียงพอในทุกหมู่บ้าน 2. การจัดให้มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน (ศสมช.) และบริการกองทุนยาในหมู่บ้าน 3. การพัฒนาปรับปรุงสถานีอนามัยให้มีประสิทธิภาพการรักษาให้ดียิ่งขึ้น 4. การรักษาความสะอาดและกำจัดสิ่งปฏิกูล ได้แก่ ขยะมูลฝอยในหมู่บ้าน และพัฒนาสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม 5. การเฝ้าระวังโรคติดต่อในท้องถิ่น เช่น การพ่นหมอกควันกำจัดยุง ฯลฯ 6. การพัฒนาความรู้ด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน 7. การจัดสวัสดิการแก่คนยากจน ผู้สูงอายุ 8. จัดอาหารเสริมให้กับเด็กที่มีปัญหาทุพโภชนาการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสนับสนุนและพัฒนา ศสมช. จัดให้มีและบริการกองทุนยาในหมู่บ้าน 2. การเฝ้าระวังโรคติดต่อในท้องถิ่น เช่น ไข้เลือดออก 3. การจัดให้มีน้ำดื่มและน้ำใช้อ讶งเพียงพอในทุกหมู่บ้าน 4. การรักษาความสะอาดและกำจัดสิ่งปฏิกูล ได้แก่ ขยะมูลฝอยในหมู่บ้าน และพัฒนาสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม 5. การพัฒนาปรับปรุงสถานีอนามัยให้มีประสิทธิภาพการรักษาให้ดียิ่งขึ้น 6. จัดสวัสดิการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนในกลุ่มคนจน ผู้สูงอายุ ผู้ประสบปัญหา 7. การพัฒนาความรู้ประชาชนและผู้นำในหมู่บ้าน รวมทั้งพัฒนาเด็กและเยาวชน 8. จัดอาหารเสริมให้กับเด็กที่มีปัญหาทุพโภชนาการ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคาดหวังต่อบทบาทของ อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐานของประชาชน 9. การส่งเสริมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ	ความคาดหวังต่อบทบาทของ อบต. ในงานสาธารณสุขมูลฐานของ อสม. 9. สนับสนุนงบประมาณให้แก่หมู่บ้าน ในการพัฒนาสาธารณสุข
--	---

นอกจากนี้ความคาดหวังของ อบต. ในความรับผิดชอบต่องานสาธารณสุขมูลฐานและการจัดบริการสาธารณสุข เรียงตามลำดับ คือ

1. การกำหนดนโยบายและทิศทางสาธารณสุขของตำบล และจัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการสาธารณสุขภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ส่งเสริมการสาธารณสุขมูลฐานของหมู่บ้าน
3. จัดให้มีกองทุนสาธารณสุขเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสุขภาพ

4. การจัดให้มีข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
 5. พัฒนาศูนย์บริการสาธารณสุข เช่น สถานีอนามัยครัวให้ อบต. เข้าไปมีบทบาทในการกำหนดบริการ หรือโอนให้ อบต.ดำเนินการ
 6. การจัดสวัสดิการด้านสาธารณสุข
- ทั้งนี้ความรอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ อบต. โดยดำเนินการร่วมกับเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขและอื่นๆ

ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ อบต.เข้ามามีส่วนร่วม และรับผิดชอบในการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน “จึงเป็นการปรับภารกิจให้ อบต.มีบทบาทในการเข้าร่วมมือกับชุมชน ทั้งในด้านการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการสาธารณสุขมูลฐาน การปรับปรุงกฎหมายของท้องถิ่นและการอำนวยการเพื่อล่วงเสริมให้ครอบครัวและชุมชนสามารถบริหารจัดการงานสาธารณสุขมูลฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุการมีสุขภาพดีและพึ่งตนเองได้ในที่สุด”

1.7.6.3 บทบาทหน้าที่ของ อบต.ที่ควรดำเนินการมีดังนี้

- 1) การเพิ่มประสิทธิภาพของ การลงมือทำ โดยหมู่บ้าน และองค์กรชุมชนการส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน เป็นกระบวนการพัฒนาที่ต้องอาศัยความต่อเนื่องระยะยาว องค์กรชุมชนจะต้องมีโครงสร้างและกลไกการจัดการที่เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ มีความคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ ตระหนักในปัญหาและการพัฒนาสุขภาพของคนในชุมชน นอกจากนี้ต้องอาศัยการพัฒนาที่เป็นองค์รวม การประสานงานและจัดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อปรับปรุงสังคมและวิถีชีวิตที่ทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

การพัฒนาสุขภาพเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและควรได้รับการส่งเสริมกระตุ้นให้เกิดการสรุปบทเรียน จากการจัดกิจกรรมหรือการปรับปรุงด้านด้านสุขภาพ สะท้อนความรู้จากประสบการณ์ที่ปฏิบัติจริง (Learning-byDoing) และเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อให้มีท่าทันและรู้จักเลือกในการแสวงหาและการรับบริการทางสุขภาพโดยบทบาทหน้าที่ของ อบต.

1. ให้การสนับสนุนทรัพยากรโดยเฉพาะงบประมาณแก่โครงการ กิจกรรมของหมู่บ้าน องค์กรชุมชนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสุขภาพ

2. ส่งเสริมให้ประชาชนองค์กรชุมชนและหมู่บ้าน

มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบล

3. ร่วมพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับหมู่บ้าน องค์กรชุมชน ซึ่งจะช่วยให้สามารถสร้างนวัตกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาสุขภาพได้

4. ส่งเสริมการพัฒนาผู้นำชุมชน อาสาสมัคร สาธารณสุขหรือผู้สนใจ กลุ่มภูมิปัญญาด้านสุขภาพของหมู่บ้านโดยควรได้รับการส่งเสริมความรู้เพิ่มบทบาทความเป็นผู้นำ เพิ่มทักษะและขีดความสามารถด้านการจัดการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสุขภาพของตำบล เพื่อช่วยให้หมู่บ้าน องค์กรชุมชนสามารถประสานนโยบายและพัฒนาร่วมกับตำบล อีกทั้งเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ในการพัฒนาสุขภาพคนในตำบล นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ครอบครัว โดยการพัฒนาแก่น้ำสุขภาพประจำครอบครัว (กสค.) เพื่อให้เป็นเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขในระดับครอบครัว หรือเป็นแก่น้ำในการพัฒนาสุขภาพคนในครอบครัวให้บรรลุเป้าหมาย “ครอบครัวสุขภาพดี” เพราะจะเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่น และความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเอง

5. ดำเนินกิจกรรมการแก้ไขปัญหา พัฒนาสุขภาพ และการจัดบริการสาธารณสุขที่จำเป็น นอกเหนือจากที่หมู่บ้าน องค์กรชุมชนสามารถดำเนินการเองได้ หรือเป็นการดำเนินการในภาพรวมของตำบล

6. ประสานความร่วมมือและอำนวยความสะดวกเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักวิชาชีพด้านสุขภาพ รวมทั้งผู้มีความรู้และประสบการณ์ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูล ประสานประสบการณ์และกิจกรรมที่หลากหลายแก่องค์กรชุมชน เพื่อให้องค์กรชุมชนสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือโครงการที่เหมาะสมรวมทั้งสามารถประสานงานประสานบริการและความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นได้อย่างเหมาะสม

2) การเพิ่มพลังความสามารถ (Empowerment)

ให้กับหมู่บ้านองค์กรชุมชน

การเพิ่มพลัง หมายถึง กระบวนการที่ชุมชนและประชาชนเข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจ และรับผลจากการตัดสินใจนั้น การเพิ่มพลังแก่ชุมชน

เป็นการช่วยให้ชุมชนสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งตนเองและชุมชนด้วยสามารถพิจารณาปัจจัยที่ทำให้ชุมชนอ่อนแอ ไม่สามารถจัดการหรือแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ เช่น การพิจารณาเรื่องการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสุขภาพ การจัดระบบเพื่อเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น การสร้างหลักประกันสุขภาพ ปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ วิถีชีวิตและพฤติกรรมที่ทำให้มีสุขภาพดี การระดมทรัพยากร การคุ้มครองสิทธิ นอกจากนี้ การให้อำนาจและสิทธิตามกฎหมายแก่ชุมชนก็เป็นการเพิ่มพลังให้กับชุมชนเช่นกัน โดยชุมชนควรได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่

1. พัฒนากฎระเบียบต่าง ๆ ของตำบล รวมทั้งการจัดองค์กรและบทบาทหน้าที่เพื่อเอื้ออำนวยให้ ประชาชน องค์กรชุมชนและหมู่บ้านเข้าร่วมในการพัฒนาสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย

1.1 พัฒนาวิธีการจัดสรรทรัพยากรที่ดี กิจกรรมกระจายอย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วม

1.2 มีการปรับปรุงบทบาทหน้าที่และองค์กรในการพัฒนาด้านสุขภาพของตำบลให้มีความ สามารถในการประสานความร่วมมือและ ความสามารถในการจัดการและให้บริการ โดยนอกจากเน้นความเป็นองค์กรภายใต้บทบาทหน้าที่ ของ อบต.แล้ว ควรให้ความสำคัญกับบทบาทขององค์กรอาสาสมัครและองค์กรชุมชนด้วย

1.3 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ อย่างแพร่หลายโดยอาศัยสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าว สื่อเอกสาร สิ่งพิมพ์ วิทยุชุมชน หรือกระจายข่าวผ่านผู้นำต่าง ๆ ฯลฯ

1.4 มีการติดตามประเมินผลการพัฒนาสุขภาพ ในระดับครอบครัว องค์กรชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อประเมินผลการพัฒนาสุขภาพในภาพรวม ของตำบล

1.5 พัฒนากองทุนและการจัดสวัสดิการ ด้านสุขภาพแก่ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มคนจน กลุ่มผู้ประสบปัญหา และส่งเสริมการสร้าง หลักประกันสุขภาพของครอบครัว

1.6 พัฒนา กฎระเบียบ ของ ท้องถิ่น ในการส่งเสริมประชาชนเข้าร่วมพัฒนาสุขภาพ การปกป้องคุ้มครองสุขภาพรวมทั้งสิทธิประโยชน์ ด้านสุขภาพแก่คนในตำบลได้ เช่น กฎระเบียบในการมีส่วนร่วมของประชาชน กฎหมาย ด้านสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิการ การจัดระบบเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิ ประโยชน์ด้านสุขภาพสำหรับประชาชน เป็นต้น

2. จัดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ตำบล ส่งเสริมพหุภาคีเพื่อการพัฒนาสุขภาพ หรือพัฒนาความเป็นประชาคมสุขภาพ ตำบลและขยายความร่วมมือกับท้องถิ่นอื่น กล่าวคือ

2.1 ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มย่อยในละแวกคุ้ม

กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีประสบการณ์ด้านสุขภาพหรือกลุ่มผู้สนใจ เป็นต้น เพื่อให้เกิดเครือข่ายเพื่อนบ้านสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กลุ่มช่วยเหลือกันเอง ในชุมชนเหล่านี้จะช่วยให้ชุมชนได้มีการติดต่อสื่อสาร เกิดการสนทนา และเปลี่ยนประสบการณ์ ด้านสุขภาพกันเองภายใต้กลุ่ม และสามารถตอบสนองข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพแก่สมาชิก ช่วยลดความเครียด กระตุ้นภาวะผู้นำในการแก้ไขปัญหาสุขภาพ สร้างความสามารถในการประสานงาน และประสานบริการกับบุคคลภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้หมู่บ้าน ชุมชนประสบความสำเร็จและมีประสบการณ์ในการพัฒนาสุขภาพ

2.2 พัฒนาประชาคมสุขภาพตำบล โดยส่งเสริม

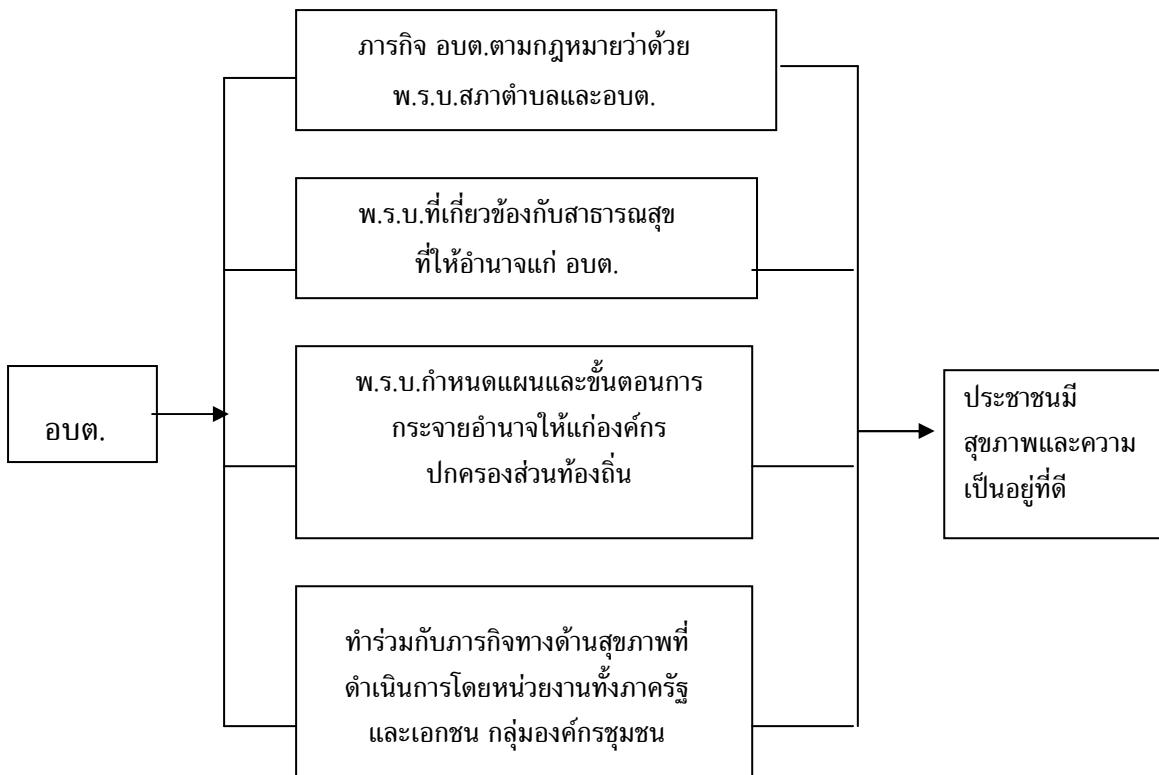
ให้ประชาชน องค์กรชุมชน หมู่บ้าน องค์กรอาสาสมัคร องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคธุรกิจเอกชน นักพัฒนาและอื่นๆ ฯลฯ เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสุขภาพของตำบล ร่วมกันวางแผน ระดมทรัพยากร ดำเนินการ ติดตามสนับสนุนและสรุปบทเรียนในการพัฒnar่วมกัน

2.3 แสวงหาพันธมิตรโดยเข้าร่วมกับประชาคม

ต่างๆ หรือเข้าร่วมเครือข่ายกิจกรรมกับกลุ่มทางสังคม ส่งเสริมให้สมาชิกในตำบลเข้าร่วมกับกลุ่ม องค์กรต่างๆ นอกชุมชน เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นมีพลังมากขึ้น เกิดความเคลื่อนไหวทางสังคมและส่งผลต่อการสนับสนุนเชิงนโยบาย สนับสนุนทรัพยากรและเชื่อมต่อระบบบริการสาธารณสุข ของตำบล

3. แนวคิดของการสาธารณสุขมูลฐานควรได้รับ การสร้างความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยเฉพาะสมาชิก อบต. และผู้นำ เพื่อให้สามารถมีทักษะในการจัดการ การประสานงานและการจัดบริการ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ในการทำงานร่วมกับประชาชน โดย อบต. มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นกรอบการกิจหน้าที่ของอบต. ในการดูแลสุขภาพของประชาชน สามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 ครอบการกิจของ อบต.ในการดูแลสุขภาพประชาชน
ที่มา : โกวิท พวงงามและคณะ, 2543 : 40

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาทิตย์ ใจแก้ว (2533 : 46) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังต่อไปนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านชุมชนที่เป็นความยึดมั่นในวัฒนธรรม ปัจจัยด้านลักษณะนโยบาย ปัจจัยด้านข้าราชการ ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ คือ ปัจจัยลักษณะองค์การ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัย ด้านการใช้ข้อมูลและกระบวนการติดต่อ ตลอดจนถึงปัจจัยด้านประชาชนนั้น ถือว่าเป็นเพียง ปัจจัยรองที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเท่านั้น

พจนา สุจันง (2538 : 60) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีกรรมการหมู่บ้าน ฝ่ายกิจกรรมสตรี ในอำเภอป่าโมก จังหวัด อ่างทอง พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตามความเห็นของ กรรมการหมู่บ้าน ฝ่ายกิจกรรมสตรี มี 4 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การได้รับ การฝึกอบรม และการได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สมกพ ศรีเพ็ญ (2538 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษารณ์แผนงานพัฒนาเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในด้านการบริหารงานของศูนย์เยาวชนตำบลมี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความชัดเจนของนโยบาย ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อแผนงานพัฒนาเยาวชน ลักษณะของหน่วยงานที่นำแผนงานไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมทางการเมือง และการเข้ามามีส่วนร่วมของเยาวชน ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในด้านการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานพัฒนาเยาวชน มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การประสานงานและการเข้ามามีส่วนร่วมของเยาวชน

สำเร็จ สามัตถิยะ (2538 : 3) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี พบร่วมกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยภายนอก พบร่วมกับ 2 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยสายธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ที่มีความสัมพันธ์กับผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ปัจจัยภายนอก พบร่วมกับ 2 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยสายธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก มี 2 ประการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน คือ

1.1 ขวัญ กำลังใจ และความพึงพอใจในงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ดี รวมถึงการเป็นผู้อุทิศตนในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพดี แต่เนื่องจากขาดระบบสวัสดิการในการทำงาน อุปกรณ์การทำงานยังไม่เพียงพอ และความไม่ยุติธรรมในการเลื่อนขั้นประจำปี ทำให้ขวัญ กำลังใจและความพึงพอใจในงาน อาจทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง

1.2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ในการเสนอแนะแนวทางร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานยังมีน้อย ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง

2. ปัจจัยภายนอก มี 3 ประการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน คือ

2.1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การยอมรับจากเพื่อนร่วมงานแต่เนื่องจากขาดคู่มือเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง

2.2 การจัดระบบในหน่วยงาน การกำหนดขั้นตอนการทำงานที่มีระเบียบแบบแผนค่อนข้างมาก ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง อย่างไรก็ตามกระบวนการการทำงานรวมทั้งการใช้บุคลากรในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับงาน ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานยังอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3. การปรับปรุงงาน ไม่ว่าจะเป็นการประชุมปรึกษาเรื่องการทำงาน การจัดกลุ่มงานเพื่อความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน และการสับเปลี่ยนหมุนเวียนบุคคลในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบงานทุกงานและสามารถปฏิบัติงานแทนกันได้ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ยังมีน้อยมาก ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน

นพรัตน์ แก่นนาคำ และ ลือชา วนรัตน์ (2540 : 18) ได้ศึกษาเรื่อง ปลัด อปต. กับบทบาทของ อปต. ในงานส่งเสริมสุขภาพ และงานอนามัยสิ่งแวดล้อมพบว่า

1. ปลัด อปต. ที่มีประสบการณ์จากการเป็นปลัดอำเภอหรือทำงานสายปักครองมีศักยภาพในการทำงานที่พร้อมกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านอื่น เนื่นได้จากการได้บรรจุอยู่ใน อปต. ระดับ 1 หรือเลื่อนระดับขึ้นมาเป็นระดับ 1 จากที่เคยเป็นระดับ 3 หรือระดับ 5 มาก่อน ดังนั้นในการคัดเลือกบุคคลมาเป็นปลัด อปต. ก็มีส่วนสำคัญที่จะพัฒนางานของอปต. มิใช่คัดเลือกจากคุณวุฒิทางการศึกษา (รัฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์) แต่เพียงอย่างเดียวแต่ต้องอาศัยการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี การปรับตัวให้เข้ากับองค์กรชาวบ้าน โดยเฉพาะกำนันซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการบริการอปต. จะต้องทำงานใกล้ชิดกัน ต้องเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่พึ่งในด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ปฎิบัติต่าง ๆ ของทางราชการให้กับอปต. ปลัดอปต.ที่มีประสบการณ์น้อยจะเกิดความคับข้องใจ ในการทำงาน และใน อปต. นั้น จะเป็นการเรียนรู้ การทำงานด้วยกัน ทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งองค์กรที่มาจากประชาชน และพนักงานส่วนตำบล จึงจำเป็นที่ อปต. เหล่านี้ ควรได้รับการดูแล และได้รับคำปรึกษาในการทำงานอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ อปต. ที่ไม่มีปลัด อปต. ยังควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากอำเภอให้มากกว่านี้ ส่วน อปต. ที่มีปลัด อปต. หรือ สมาชิก อปต. ที่มีประสบการณ์ทางด้านสาธารณสุข เช่น เดย์ทำงานอยู่ที่กระทรวงสาธารณสุขมา ก่อน หรือเป็น อสม. แม้ใน การศึกษาครั้นนี้ จะไม่พูดความโดยเด่นในการทำกิจกรรมทางด้านสาธารณสุขแตกต่างไปจาก อปต. อื่น ๆ อาจจะเป็นด้วยความไม่แน่ใจ ในบทบาทที่ควรจะเป็นของ อปต. ทางด้านสาธารณสุข ความต้องการของส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริการที่ต้องการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในช่วงที่ อปต. ได้เริ่มจัดตั้งมาไม่นาน แต่ก็พอจะสามารถออกถึงปัญหาทางสาธารณสุขของชุมชนได้บ้าง

2. ใน การจัดทำแผน และงบประมาณของอปต. มีการผสานฝ่ายกัน ระหว่างแนวโน้มที่กำหนดจากส่วนกลาง ทั้งในสัดส่วนของการจัดตั้งงบประมาณ และโครงการที่ต้องจัดทำ เช่น เรื่องยาเสพติด และโรคเอดส์ ที่เป็นงานด้านสาธารณสุขกับความต้องการของชาวบ้านในด้านสาธารณูปโภค จึงทำให้การพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งไม่ได้เป็นความต้องการของชาวบ้านในช่วงนี้ (Unfelt Need) ไม่ได้รับการหยินยกันมาดำเนินการ

แม้จะมีปรากฏในแผนพัฒนาตำบลแล้วก็ตาม เนื่องจากคิดว่า เป็นบทบาทของสถานีอนามัย ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับนโยบายอันได้แก่ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข จะต้องประสานกัน เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในการนำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในตำบล ที่ได้จัดทำอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน มาจัดทำเป็นแผน ของอบต. มิใช่เอาแต่เรื่องก่อสร้างมาทำเท่านั้น เช่น กำหนดแนวทางในการจัดทำแผน สำหรับปี ต่อไป ให้มีโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขต อบต. ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ

3. เนื่องจากอบต.เพิ่งเริ่มจัดตั้งขึ้นมาได้ไม่นาน อบต.แต่ละระดับมีศักยภาพ ไม่เท่ากัน อบต.ระดับ 1 มีความพร้อมมากที่สุดทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร และชุมชน ที่รับผิดชอบ จะเป็นชุมชนที่เจริญใกล้เคียงกับเทศบาล หรือสุขาภิบาล ปัญหาสาธารณสุข จึงมีคล้ายคลึงกับปัญหาที่พบในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล ซึ่งบุคลากรที่รับผิดชอบ ก็นำแบบอย่างของเทศบาลหรือสุขาภิบาลมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยเฉพาะงาน ทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ส่วนงานทางด้านการส่งเสริมสุขภาพยังคงต้องอาศัยระยะเวลา ในการพัฒนา เพราะในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลนั้นงานส่งเสริมสุขภาพมีการพัฒนาได้เพียง ระดับหนึ่งเท่านั้น

ชัยวัฒน์ รสหวาน (2543 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ต่อการนำนโยบายแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนหมุนเวียน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนด้านหนี้สินและที่ดิน พบร่วม ตัวประเมินระดับอิบายความสำเร็จ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ดีที่สุด มีเพียง 2 ตัว คือปัจจัยด้านความชัดเจนสอดคล้องของ นโยบายและปัจจัยด้านกระบวนการสื่อข้อมูลและความและติดต่อสื่อสาร

วิพุธ พูลเจริญ และคณะ (2543 : 14-16) ได้ศึกษาเรื่อง สู่การปฏิรูประบบ สุขภาพแห่งชาติเกี่ยวกับบทบาทด้านสุขภาพกับห้องถ่าย พบร่วม การบริหารราชการท้องถิ่นยังขาด ประสิทธิภาพเนื่องจากเงื่อนไขทางกฎหมายและการปกครองทำให้ห้องถ่ายขาด ความคล่องตัวทางการคลังและการบริหารงานบุคคล ประเภทขององค์กรที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแต่เดิมก็ขาดความยืดหยุ่น ประชาชนจึงคุ้นเคยกับ บริการนานัปการที่ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างอยู่ภายใต้รัมโครงการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะบริการที่เกี่ยวกับสุขภาพทั้งปวง ทำให้มองไม่เห็นความจำเป็น ในการจัดบริการโดยองค์กรบริหารราชการส่วนห้องถ่าย จากการศึกษาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ สู่ห้องถ่ายในประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมาก มีผลกระทบทั้งด้านลบและด้านบวกในแง่ของ การให้บริการด้านสุขภาพ โดยผลกระทบด้านลบ ได้แก่

1. การถ่ายโอนบริการจัดการของส่วนกลางไปสู่ห้องคืนในขณะที่การบริหารกิจการห้องคืนยังไม่เข้มแข็ง ไม่มีสมรรถนะเพียงพอ ส่งผลให้การบริการด้านสุขภาพมีคุณภาพด้อยลง ขณะเดียวกันโอกาสที่ประชาชนในห้องคืนจะเข้าถึงบริการก็อาจจะไม่เท่าเทียมกันมากขึ้น

2. การลดบทบาทของกระทรวงสาธารณสุขในการบริหารงานบุคคลและพัสดุ เท่ากับเป็นการลดอำนาจต่อรองของรัฐบาลในการจัดการทรัพยากรสุขภาพเช่น การต่อรองกับบริษัท เอกชนที่ผลิตยา วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ หรือขาดนโยบายควบคุมการผลิตบุคลากรที่ทำงานด้านสุขภาพจากสถาบันหรือสถานศึกษาต่างๆ

3. ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมระหว่างห้องคืนที่มีรายได้มาก กับห้องคืนที่ยากจน หรือ เขตเมืองกับเขตชนบท

4. หากอำนาจการเมืองห้องคืนมีพลังมากขึ้น แต่กลับใช้อำนาจนั้นอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่สอดคล้องกับแนวโน้มโดยส่วนกลาง นโยบายสุขภาพแห่งชาติจะด้อยประสิทธิภาพและประสิทธิผลลงไปด้วย ข้อด้อยของการกระจายอำนาจในด้านการให้บริการสุขภาพดังกล่าวเป็นข้อควรคำนึงในการกระจายอำนาจสู่ห้องคืนในประเทศไทยที่ควรจะรับบทบาทปรับแก้เพื่อลดจุดอ่อนดังกล่าว มิใช่นำจุดอ่อนเหล่านี้มาเป็นข้ออ้างในการชะลอให้กระบวนการกระจายอำนาจสู่ห้องคืนต้องหยุดชะงักต่อไป

อย่างไรก็ตามการศึกษาในต่างประเทศแสดงให้เห็นว่าการกระจายอำนาจมีข้อดีในเรื่องการบริหารจัดการที่ปรับตัวยืดหยุ่นมากขึ้น ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน และเกิดการประสานงานระหว่างองค์กรดีขึ้น ผลกระทบทางบวกของการกระจายอำนาจการบริการด้านสุขภาพ ได้แก่

1. ทำให้เกิดการบริการด้านสุขภาพที่มีเอกภาพภายใต้ขอบเขตพื้นที่ หรือการบริหารส่วนห้องคืนเดียวกัน

2. ควบคุมต้นทุนและลดความช้าช้อนของการจัดบริการระดับทุติยภูมิ และตติยภูมิ

3. สามารถลดความไม่เป็นธรรมระหว่างเขตและห้องคืนได้ โดยการจัดสรรงรภพยาจากส่วนกลางไปให้ด้วยเงื่อนไขที่คำนึงถึงความเสมอภาค (Equity)

4. มีการดำเนินงานจัดบริการของรัฐและเอกชนผสมผสานกันได้กลั่นซัดขึ้น

5. สร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุขยิ่งขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ในระดับสูงปรับลดภารกิจในการบังคับบัญชาทำหน้าที่ควบคุมกำกับนโยบายได้มากขึ้น

6. ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานตามแผนงานสุขภาพได้คล่องตัวขึ้น อันเป็นผลจากการลดการควบคุมที่เข้มงวด และปล่อยให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการภายในพื้นที่ให้ตอบสนองต่อประชาชน

7. เป็นการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคลังเพื่อสุขภาพของชุมชน ยิ่งขึ้น

ผลลัพธ์ของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่มีต่อระบบสุขภาพ เป็นข้อเตือนใจที่สำคัญที่ควรจะได้รับการพิจารณาอย่างลั่นกรองและนำมาระบกบดุลยพินิจในการปรับกระบวนการ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นไทยให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเป็นธรรมสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สุรัสวดี หุ่นพยนต์ และยงยุทธ พึงวงศ์ญาติ (2545 : 4) ได้รายงานเรื่อง “ความสามารถและข้อจำกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการบริการสาธารณสุข” พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถและข้อจำกัดของการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมีทั้งปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจของผู้รับผิดชอบ ระดับการศึกษา ความพอเพียงด้านบุคลากร ความพอเพียงของงบประมาณ และความสามารถในการประสานความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมเป็นปัจจัยที่น่าจะทำให้ความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดบริการสาธารณสุขในชุมชนแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยที่อยู่นอกองค์การ ได้แก่ ลักษณะที่ตั้งชุมชน ความร่วมมือของชุมชน ความร่วมมือของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินกิจกรรมได้หลากหลายแตกต่างกัน

ปะยนุช เงินคล้าย และคณะ (2547 : 42-68) ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ จำนวน 3,425 แห่ง มีประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับต่ำ รองลงมาอยู่ในระดับกลาง 3,314 แห่ง และไม่มีที่ไหนเลยที่มีประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับสูง การพัฒนาและส่งเสริมที่ควรดำเนินการโดยเร่งด่วนคือ การประกาศนโยบายของคณะกรรมการบริหารและ การรับทราบนโยบาย การปรับลดจำนวนอัตรากำลัง การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี และการจัดหารายได้ การจัดหาวัสดุ/ครุภัณฑ์ ที่มีสภาพการใช้งานได้ดี มีความเหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน การก่อสร้างหรือการจัดทำสำนักงาน การกระตุ้นเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม การพัฒนาระบบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาระบบการตัดสินใจ แบบมีส่วนร่วม การพัฒนาระบบการตรวจสอบถ่วงดุล การพัฒนาระบบการให้บริการเอกสาร/ประชาชน การพัฒนาระบบการประเมินผล การพัฒนาผลงานและการสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ประชาชน

ปาลิกา นิธิประเสริฐกุล (2547 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านภาวะผู้นำและองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก” พบว่า 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก 2. ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนและองค์การแห่ง

การเรียนรู้ของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับสูง และ 3. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงจัดการ แบบการจัดการโดยการยกเว้น และองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผน ความคิดอ่าน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมและด้านความคิดเชิงระบบ สามารถพยากรณ์และส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

สมາลี สิงหนามิยม (2549 : 54-70) ได้ศึกษาเรื่อง “การกระจายอำนาจ ด้านสุขภาพเพื่อความแข็งแรงของประชาชนในท้องถิ่น” พบว่า ข้อคิดเห็นที่จะทำให้การดำเนินงานกระจายอำนาจด้านสุขภาพ ประสบความสำเร็จ มีผู้ให้ความคิดเห็นในด้านนี้ คือ งบประมาณและกำลังคนต้องพร้อม ต้องมีความรู้และความเข้าใจในทิศทางการดำเนินงาน การกระจายอำนาจด้านสุขภาพ ต้องมีความร่วมมือและประสานงานกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนการดำเนินงานและมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง ต้องมีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจ ผู้บริหารของชุมชนต้องมีความสามัคคีกันและได้รับ การสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ มีข้อมูลเพียงพอ มีการประเมินผลทุกระยะ ผู้บริหาร ทุกระดับต้องเข้มแข็ง นโยบายต้องชัดเจน เข้าใจบทบาทในการกระจายอำนาจ

วัชรา ไอยราคม (2543 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า

1. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อญ្យในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล มียังสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

2.1 เพศของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น อายุของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องกิจกรรมของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน

2.3 ระดับการศึกษาของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

2.4 อาชีพของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

2.5 สถานภาพในการดำรงตัวแห่งของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

2.6 ระยะเวลาในการดำรงตัวแห่งของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

สุดาวรรณ ยามา (2545 : 5-6) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารการประ同胞ศึกษาที่มีประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อถูกดี จังหวัดตาก” พบว่า

1) ปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการ บริหารการ同胞ศึกษาที่ประสบผลสำเร็จคือ สภาพการคมนาคมที่สะดวก การยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้นำ วัฒนธรรมการยอมรับซึ่งกัน และกัน ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจที่ พอมีพอกิน ไม่ต้องอพยพย้ายถิ่น รู้จักการรวมกลุ่มเพื่อสร้างงานและอาชีพในชุมชน ภาวะผู้นำที่มุ่งงานที่เป็นประชาธิปไตยและบุคลิกภาพที่มีความเป็นกันเอง ของ ประธานองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารโรงเรียน เป็นการสร้างความเชื่อมั่น ความครั้งคราว และปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างให้กับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการโรงเรียน รวมทั้งประชาชนในชุมชน

2) จากการวิจัยพบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมในงานด้านการ同胞ศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดโอกาสให้ผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการห้องเรียนและเอกสาร รวมทั้งประชาชนในชุมชนได้เข้ามา มีส่วนร่วม ในทุกขั้นตอนของกระบวนการทำงาน คือการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคน เข้าทำงาน การควบคุมงาน การประสานงาน การรายงาน และงบประมาณ ในรูปของการร่วม ประชุม ปรึกษาหารือ เสนอแนวคิด และร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ โดยทุกฝ่ายมีความ เท่าเทียม และเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็น โดยเข้าร่วมการพัฒนางานการศึกษา ชุมชน และ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

สาธิต ผลเจริญ (2545 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยเงื่อนไขและการนำเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” พบว่า

1. ชุมชนในพื้นที่ อบต. ชั้น 1 และชั้น 2 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นชุมชนชานเมือง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวนา นับถือศาสนาพุทธ และมีรายได้ต่ำ กว่ารายได้เฉลี่ยของประเทศไทย ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับ同胞ศึกษา และยังมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มาก

2. บุคลากรใน อบต. ครูและผู้บริหารสถานศึกษา และผู้แทนชุมชนรับรู้ว่า อบต. มีความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง อบต. ชั้น 1 ให้ความสำคัญ

กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนเป็นอันดับแรก อบต. ชั้น 2 ให้ความสำคัญที่สุดกับการกิจด้านการก่อสร้างและซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนการกิจ ด้านการศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

3. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรในอบต. ครูและผู้บริหารสถานศึกษาและผู้แทนชุมชน เกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่าง อบต. ชั้น 1 กับ อบต. ชั้น 2 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความแตกต่างในด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่นในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ อบต.

4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานของอบต. ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการศึกษา การที่スマชิก อบต. พัฒนาตนเองด้วยการศึกษาเพิ่มเติม คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีวิสัยทัคณ์และเห็นความสำคัญของการศึกษา ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอบต. โรงเรียน และชุมชน นโยบายรัฐและกฎหมายที่ส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ ความจำเป็นของ อบต. ในการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก การขาดประสบการณ์ในการจัดการศึกษาและพื้นฐานความรู้ของบุคลากร ความขัดแย้งในองค์กร การที่スマชิก อบต. ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและความล่าช้าในการประกาศหลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปีครองส่วนท้องถิ่นของกระทรวงศึกษาธิการ

5. ข้อเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ อบต. ชั้น 1 และชั้น 2 คือ ควรจัดตั้งส่วนการศึกษาใน อบต. การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน อบต. ควรจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพก่อนขยายการจัดการศึกษาไปในระดับที่สูงขึ้นและควรเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในพื้นที่ส่วนการจัดการศึกษาระบบที่มีข้อเสนอให้ อบต. จัดให้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าในตำบลโดยย่างเพียงพอ ส่งเสริมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการฝึกอาชีพตลอดจนมีแนวทางที่จะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่grade ตามความต้องการของชุมชน

เรวดี วงศารожน์ (2545 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการรองรับการกระจายอำนาจ” พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในระดับปานกลาง แต่ในระดับ 1-2 มีความพร้อมมากกว่าระดับ 3-5 ในด้านงบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์และภาวะผู้นำเท่านั้น สำหรับด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันเนื่องจากพื้นที่เป็นชุมชนเมือง มีความเจริญเติบโตมากกว่า จึงมีความสามารถในการจัดเก็บภาษีได้มากกว่า ทำให้มีงบประมาณของตนเองจำนวนมากและสามารถบริหารจัดการได้ดีกว่า ในด้านสภาวะชุมชนมีแนวโน้มที่ต้องการปักครองตนเองมากขึ้น แสดงถึงความเข้มแข็งที่สามารถรองรับการกระจายอำนาจในการบริหารงานในอนาคตได้มากขึ้น แต่ก็ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการเมินผล ซึ่งเป็นการตรวจสอบการทำงานของ

องค์การบริหารส่วนตำบลให้ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาลด้านความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อันจะส่งผลเสียต่อกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในด้านอำนาจหน้าที่ที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจแต่ในการบริหารเวลาในการทำงานยังมีความพร้อมไม่เพียงพอ

กฤษดา จันทร์เจริญ (2546 : 66-67) ได้ศึกษาเรื่อง “ศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า

1. อบต.ชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากร การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม โดยทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

3. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ มีเพียงตัวแปรเดียว คือ เพศโดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

4. ปัญหาและอุปสรรคจากการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงาน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการปฏิบัติงาน การขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การขาดแคลนข้อมูลสารสนเทศ นอกจากนี้ โครงสร้างทางการบริหารและระบบงานยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม

สุพัตรา อิมาคำ (2545 : 54-56) ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานถ่ายโอนการพัฒนาเด็กจากการพัฒนาชุมชนไปให้องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ : กรณีศึกษาโครงการอาหารเสริม (nm)” พบว่า

1. ผลการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง และระดับความพึงพอใจของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารโครงการกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) พบว่า ในการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) ตามทัศนะของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยการบริหารโครงการโครงการที่มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการฯ ได้แก่ ความรู้ของบุคลากร และความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการ ส่วนการสนับสนุนของบุคลากร การติดต่อประสานงาน ภาวะผู้นำของบุคลากร ความเพียงพอของทรัพยากร ความเป็นอิสระในการ

ดำเนินงาน และความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความล้มพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำในทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการฯ สำหรับทัศนะของบุคลากรกรรมการพัฒนาชุมชน ปัจจัยการบริหารโครงการที่มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการฯ ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณ ส่วนการติดต่อประสานงาน และการกำหนดเป้าหมายของนโยบายมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำในทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการฯ ส่วนทัศนะของคณะกรรมการพัฒนาเด็ก ปัจจัยการบริหารโครงการซึ่งได้แก่การควบคุมการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล มีความล้มพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำในทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการฯ

3. ลักษณะปัญหา ระดับของปัญหา และสาเหตุของปัญหาในการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) ในทัศนะของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มสรุปได้ดังนี้

3.1 ในการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีปัญหาด้านอัตรากำลังคนมากที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากตามโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีกรอบอัตรากำลังคนที่จำกัด จึงไม่สามารถรองรับภารกิจใหม่ที่ได้รับการถ่ายโอนมาจากการพัฒนาชุมชนให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยปฏิบัติได้

3.2 ในการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของบุคลากรกรรมการพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการถ่ายโอนโครงการฯให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยปฏิบัติ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาด้านบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่รับผิดชอบโครงการฯ ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณอย่างเพียงพอ และกรรมการพัฒนาชุมชนยังไม่มีบุคลากรที่สามารถเข้าร่วมในการดำเนินการจัดซื้ออาหารเสริม (nm) ทั้งสองประเด็นนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณมีความซับซ้อนและขาดความชัดเจน บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ฯ เท่าที่ควร ส่วนการขาดแคลนบุคลากรของกรรมการพัฒนาชุมชนเกิดจากจำนวนบุคลากรของกรรมการพัฒนาชุมชนมีจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องรับผิดชอบ จึงไม่สามารถเข้าร่วมในการดำเนินงานโครงการฯ ได้อย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง

3.3 ในการดำเนินงานโครงการอาหารเสริม (nm) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของคณะกรรมการพัฒนาเด็กซึ่งเป็นกรรมการที่มาจากผู้ปกครองเด็ก ผู้ดูแลเด็กประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และประชาชนในชุมชน ทำหน้าที่บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและเข้าร่วมในกระบวนการจัดซื้ออาหารเสริม (nm) ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับการที่องค์การบริหารส่วนตำบลลูกสั่งให้ซื้ออาหารเสริม

(nm) กับผู้ประกอบการเฉพาะราย สาเหตุเนื่องมาจากการคณิตกรรมการพัฒนาเด็กไม่ทราบถึงอำนาจหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน จึงไม่เข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อพิจารณาเลือกซื้อประเภทของอาหารเสริม (nm) และติดตามควบคุมการดำเนินการจัดซื้ออาหารเสริม (nm) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลค่อนข้างน้อย ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลดำเนินการจัดซื้ออาหารเสริม (nm) โดยไม่ถูกติดตามและตรวจสอบอย่างแท้จริง

อดิศร วงศ์คงเดช (2546 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนการพัฒนาด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น” พบว่า อบต.ที่ศึกษาทั้งหมด ให้การสนับสนุนการพัฒนาด้านสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่มีแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขที่ชัดเจน การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยตรงเพียงร้อยละ 0.2 ของงบประมาณที่ใช้เพื่อพัฒนาตำบลทั้งหมดและพบว่า บุคลากรของ อบต.ร้อยละ 71.7 มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาด้านสาธารณสุขของหน่วยงานอื่น ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาสาธารณสุขในชุมชนของบุคลากรของ อบต. มีระดับคะแนนสูง ร้อยละ 53.2 ระดับคะแนนปานกลาง ร้อยละ 32.1 และระดับคะแนนต่ำร้อยละ 14.4 ส่วนปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาด้านสาธารณสุขของ อบต. ได้แก่ การให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปัญหารื่องงบประมาณ ขาดบุคลากรที่จะปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขและบุคลากรของ อบต. มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.)
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.)

สมมติฐานการวิจัย

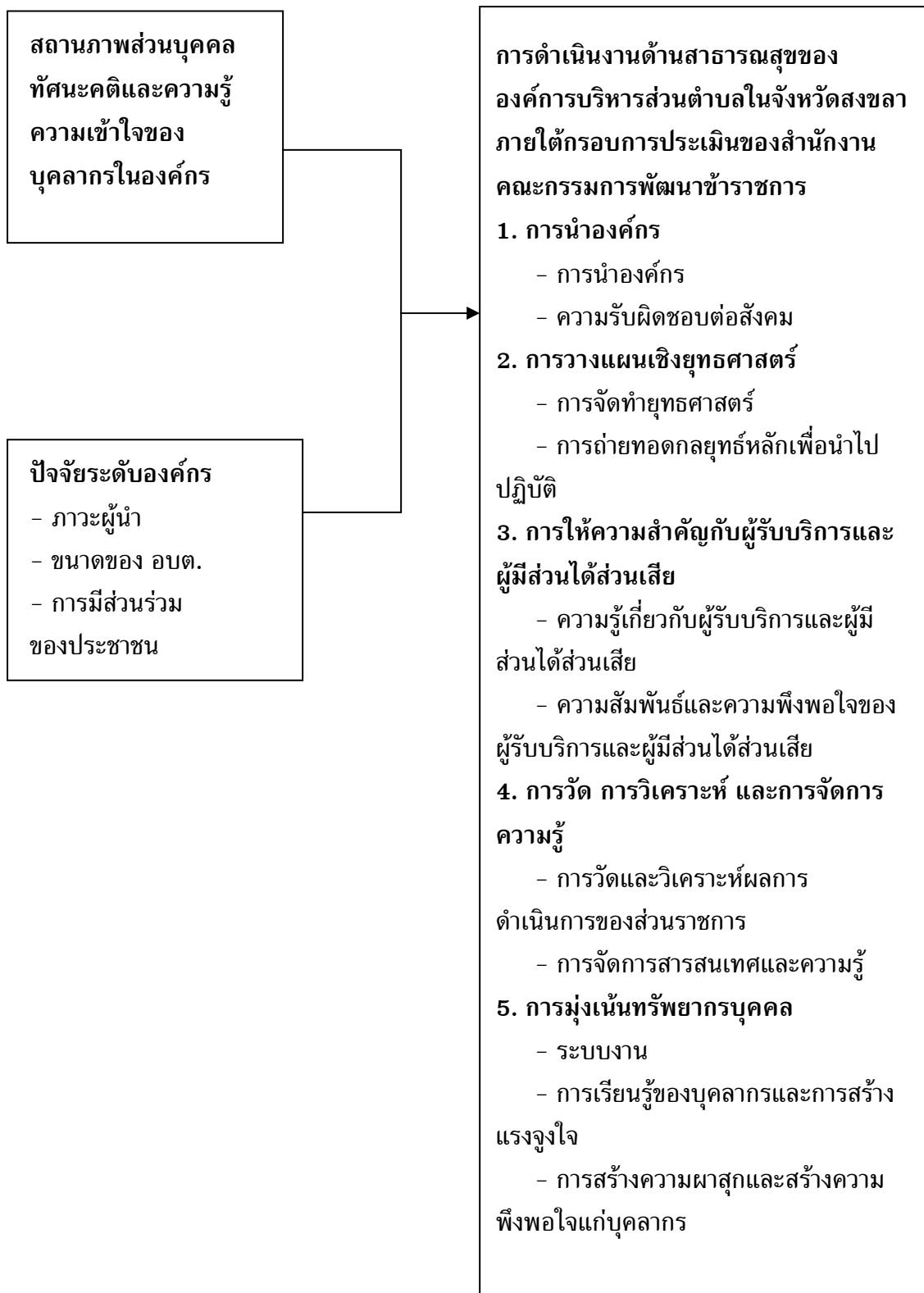
สมมติฐานการวิจัย : ตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ ทัศนคติต่อการทำงาน ความรู้ความเข้าใจ อายุ และระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง และตัวแปรปัจจัยระดับองค์กร ได้แก่ ภาวะผู้นำ ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบและใช้ประโยชน์จากการผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ
2. ได้ทราบและใช้ประโยชน์จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ตำบลและอบต. จำนวน 117 แห่ง ภายในจังหวัดสงขลา
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พนักงานอบต. ในจังหวัดสงขลาทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ วัดความพร้อมหรือความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เป็นการวัดสมรรถนะในระดับความพร้อม โดยยกเว้น 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา คือ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี อำเภอจะนะ และอำเภอเทพา
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขของอบต. ที่ได้รับมอบหมายไปแล้วตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชนูญติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชนูญติสภาระและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชนูญติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
4. ขอบเขตด้านระเบียบวิธีวิจัย เป็นการศึกษาการดำเนินงานภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการจำนวน 5 ด้าน คือ การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ในช่วงพ.ศ. 2549 – 2550 และยังไม่ได้มีการดำเนินการประเมินด้วยเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับพื้นที่ เป็นการวัดความพร้อมจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
5. การศึกษาการดำเนินงานนี้ เป็นการประยุกต์ใช้เครื่องมือจากเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของ ก.พ.ร.บางส่วน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานด้านสาธารณสุข หมายถึงการประเมินการดำเนินการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองรับการกระจายอำนาจด้านสาธารณสุขใน 5 ด้าน ประกอบด้วย การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล โดยขอบเขตในการประเมินคือการกิจที่ได้รับถ่ายโอนอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาราษฎร์ จำนวน 117 แห่งในจังหวัดสงขลา จำแนกออกเป็น 3 ระดับคือ ขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก

การจัดการด้านสาธารณสุข หมายถึงอำนาจหน้าที่ของอบต. ในการจัดการด้านสาธารณสุขทั้งในด้านการจัดการสุขภาพและบริการสาธารณสุข ซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีและมีสุขภาพดีของประชาชนในท้องที่ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสภาราษฎร์ ตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่ได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประธานกรรมการบริหารในฐานะเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านสาธารณสุขโดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ภาวะผู้นำ หมายถึงผู้นำขององค์กรบริหารส่วนตำบลมีความสามารถในการนำองค์กร การแก้ปัญหา การดำเนินการตามสถานการณ์ได้เพียงใดต่อการดำเนินการด้านสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสภาราษฎร์ ตำบล พ.ศ.2537 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึง ฐานะหรือปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ในองค์กร บริหารส่วนตำบล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ทัศนคติต่อการทำงาน และความรู้ ความเข้าใจ

ปัจจัยระดับองค์กร หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ในระดับองค์กรที่มีผลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ภาวะผู้นำ ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมของประชาชน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งทางตรง และทางอ้อม จากการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ประชาชน ชุมชนในท้องถิ่น บุคลากร ในส่วนราชการ ผู้ส่งมอบงาน รวมไปถึงผู้รับบริการ

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กร บริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ข้าราชการ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและ กำหนดให้มีการศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ต่อไป ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการในการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ในการวิจัย การทดสอบแบบสอบถาม หลักเกณฑ์การให้คะแนน การเก็บรวบรวมข้อมูล และ การวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ลักษณะของข้อมูล

จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย บทความ ตลอดถึงเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานด้านสาธารณสุขของ องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.) ได้แก่

1. เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ คือ เจ้าหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลา

2. ผู้บริหาร คือ เจ้าหน้าที่ระดับบริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาได้แก่ ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล หรือ รองปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล

กลุ่มตัวอย่าง

องค์กรบริหารส่วนตำบล คือ เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหรือพนักงาน

ส่วนตำบล ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในสังกัด สำนักปลัดฯ ฝ่ายโยธา การคลัง การสาธารณสุข และ ส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่ระดับบริหาร ได้แก่ ปลัด หรือรองปลัด

เนื่องจากการเก็บข้อมูลจากการบริหารส่วนตำบลทั้ง 117 ตำบลของจังหวัด สงขลาต้องใช้เวลาและงบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมาก และเนื่องด้วยสถานการณ์ ความไม่สงบใน 4 อำเภอได้แก่ นาทวี เพพา จันะ และสะบ้าย้อย ทำให้ไม่สามารถลงพื้นที่ เก็บข้อมูลในพื้นที่นั้นได้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องติดต่อกับการบริหารส่วนตำบลใน 4 อำเภอซึ่งออก ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มเพียง 30 ตำบลจาก 12 อำเภอที่เหลือ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบลุ่มเชิงชั้น ตามอัตราส่วน แยกตามขนาดของตำบลคือ ในญี่ กลาง เล็ก ดังตาราง 3

ตาราง 3 ขนาดตำบลและสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตำบล	ร้อยละ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ตำบล)
เล็ก 53 ตำบล	76	22
กลาง 16 ตำบล	23	7
ใหญ่ 1 ตำบล	1	1
รวม	100	30

ใช้การสุ่มตัวอย่างขั้นที่สอง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้การจับสลากรายชื่อตำบล แยกตามขนาดใหญ่ กลาง เล็ก โดยวิธีการไม่เล็กลับ จะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 4

ตาราง 4 รายชื่อตำบล จำนวนพนักงานส่วนตำบลในตำบล

ขนาดตำบล	ตำบล(อำเภอ)	พนักงานส่วนตำบล (คน)
เล็ก 22 ตำบล	รำแดง (สิงหนคร)	13
	คลองคูตະเกา (หาดใหญ่)	11
	ท่าข้าม (หาดใหญ่)	20
	คลองหอยโ่ง (คลองหอยโ่ง)	15
	โคงม่วง (คลองหอยโ่ง)	11
	คลองหลา (คลองหอยโ่ง)	11
	ทุ่งหมอ (สะเดา)	12
	เขามีเกียรติ (สะเดา)	10
	เข้าพระ (รัตภูมิ)	13
	ท่าชนะ (รัตภูมิ)	15

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาดตำบล	ตำบล(อำเภอ)	พนักงานส่วนตำบล (คน)
	บางเหรียง (ควบเนียง)	10
	บางกล้ำ (บางกล้ำ)	14
	บ้านหาร (บางกล้ำ)	11
	พิจิตร (บางกล้ำ)	11
	วัดชนุน (สิงหนคร)	10
	ชิงโค (สิงหนคร)	11
	ม่วงงาม (สิงหนคร)	16
	คูชุด (สทิงพระ)	14
	วัดจันทร์ (สทิงพระ)	12
	เชิงแส (กระแสสินธุ์)	11
	ระโนด (ระโนด)	11
	ท่าบอน (ระโนด)	15
กลาง 7 ตำบล	แม่ทอม (บางกล้ำ)	8
	เกาะயօ (เมือง)	18
	ทุ่งหวัง (เมือง)	21
	ปริก (สะเดา)	17
	คูหาใต้ (รัตภูมิ)	19
	ทุ่งคำเสา (หาดใหญ่)	20
	นาหม่อม (นาหม่อม)	13
ใหญ่ 1 ตำบล	กำแพงเพชร (รัตภูมิ)	23
รวม	30	416

ผู้บริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารของกลุ่มตัวอย่างขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้ทำการสุ่มก่อนหน้านี้แล้ว

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม เพื่อใช้สำหรับสอบถามกลุ่มประชากร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหาร

ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.) และแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย งบประมาณ และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีเนื้อหาดังนี้

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการในองค์กรบริหารส่วนตำบลในฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานปลัดฯ ส่วนการคลัง ส่วนโยธา สำนักศึกษา ส่วนสาธารณสุขส่วนสวัสดิการสังคมและส่วนอื่นๆ ที่มีในองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลที่สังกัด ตำแหน่งในปัจจุบัน เพศ อายุ การศึกษา ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง และอายุราชการ และข้อมูลด้านการจัดการต่างๆเบื้องต้น

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข ที่ได้รับมอบหมายตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติสภาราษฎร์และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ 10 ข้อ มีการให้คะแนนคือ ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ประเมินผลงานในภาพรวม (Holistic Rubrics) (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544) และคำนวณคะแนนรวมของคำตอบในส่วนนี้ ทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของคำตอบทั้งหมด (ศิริวรรณ วิบูลย์มา, 2544 : 65) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} = \frac{10 - 0}{3} = 3.33$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	จำนวนกลุ่ม	หมายถึง
6.67 – 10.00	3	มีความรู้ความเข้าใจสูง
6.66 – 3.34	3	มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง
3.33 – 0.00	3	มีความรู้ความเข้าใจต่ำ

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะของพนักงานส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับมอบหมาย โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน

โดยกำหนดเป็นคะแนนเต็ม 50 คะแนน ในการคิดคะแนนให้กับลักษณะในข้อที่ 2 3 7 8 และ 10 จาก 1 คะแนนเป็น 5 คะแนนและจาก 5 คะแนนเป็น 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ได้จากการคำนวณคะแนนรวมของคำตอบในส่วนนี้ทั้งหมด แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของคำตอบทั้งหมด (ศิริวรรณ วิบูลย์มา, 2544 : 65) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุด} - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 5.00-4.22	หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานสูงมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21-3.42	หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานสูง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41-2.62	หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61-1.81	หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานต่ำ
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.80-1.00	หมายถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานต่ำมาก
ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้	

ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด	5 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมมาก	4 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมปานกลาง	3 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย	2 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล ได้จากการคำนวณคะแนนรวมของคำตอบในส่วนนี้ทั้งหมด แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของคำตอบทั้งหมด (ศิริวรรณ วิบูลย์มา, 2544 : 65) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุด} - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 5.00-4.22	หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมสูงมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21-3.42	หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมสูง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41-2.62	หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61-1.81	หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมต่ำ
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.80-1.00	หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมต่ำมาก

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ ได้จากการคำนวณคะแนนรวมของคำตอบในส่วนนี้ทั้งหมด แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของคำตอบทั้งหมด (ศิริวรรณ วิบูลย์มา, 2544 : 65) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุด} - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จำนวนกลุ่ม	5
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 5.00-4.22	หมายถึง ภาวะผู้นำสูงมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21-3.42	หมายถึง ภาวะผู้นำสูง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41-2.62	หมายถึง ภาวะผู้นำปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61-1.81	หมายถึง ภาวะผู้นำต่ำ
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.80-1.00	หมายถึง ภาวะผู้นำต่ำมาก

ตอนที่ 6 เป็นแบบระดับการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข โดยใช้เกณฑ์การประเมินของ ก.พ.ร. เป็นหลักแต่ปรับแก้ไขให้เหมาะสมกับการจัดการด้านสาธารณสุขโดยตรง โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

อบต. ดำเนินการครบถ้วน	5 คะแนน
อบต. ดำเนินการแล้วเป็นส่วนใหญ่	4 คะแนน
อบต. ดำเนินการในระดับปานกลาง	3 คะแนน
อบต. ดำเนินการบางเป็นบางส่วน	2 คะแนน
อบต. ไม่ได้มีการดำเนินการ	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล ได้จากการคำนวณคะแนนรวมของคำตอบในส่วนนี้ทั้งหมด แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของคำตอบทั้งหมด (ศิริวรรณ วิบูลย์มา, 2544 : 65) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุด} - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

$$\frac{\text{จำนวนกลุ่ม}}{5}$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 5.00-4.22	หมายถึง มีการดำเนินการครบถ้วน
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21-3.42	หมายถึง มีการดำเนินการแล้วเป็นส่วนใหญ่
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41-2.62	หมายถึง มีการดำเนินการในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61-1.81	หมายถึง มีการดำเนินการบ้างเป็นบางส่วน
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.80-1.00	หมายถึง ไม่มีการดำเนินการ

การทดสอบแบบสอบถาม

การทดสอบแบบสอบถามความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยทำการทดสอบดังต่อไปนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา ในคำถามว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น

2. ผู้ศึกษาวิจัยกระทำโดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดสอบก่อนการนำไปใช้จริง (Pre-test) โดยทำการทดสอบเครื่องมือชุดเดียวกันกับตัวอย่าง คนละกลุ่มที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 ชุด โดยกำหนดทดสอบกับองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งใหญ่ อ.หาดใหญ่ และ องค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะแต็ง อ.เมืองสงขลา ว่ามีความเข้าใจในแบบสอบถามหรือไม่ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลfa (Conefficient-alpha) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534 : 208) ซึ่งต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120) แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการศึกษาจากเนื้อหาข้อมูลต่าง ๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาตำบล แผนการกระจายอำนาจ ข้อมูลปัจจุบัน เป็นต้น
2. ศึกษาพื้นที่ที่จะดำเนินการเก็บข้อมูลในจังหวัดสงขลา
3. ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
4. รับเอกสารล่งกลับตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม หากผู้วิจัยต้องการข้อมูลเพิ่มเติมจะใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยทางโทรศัพท์หรือลงพื้นที่นั้น ๆ
5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามได้แล้ว ได้นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้ มาจัดเป็นหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ให้หมายเลขอфессионаลแบบสอบถามแต่ละฉบับ และสร้างคู่มือ ลงรหัสเพื่อประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS For Windows

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยวิเคราะห์ ดังนี้

- 2.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา

- 2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิเคราะห์ ดังนี้

- 3.1 การวิเคราะห์โดยการพรรณนา (Description) โดยการบรรยายและอธิบายข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่เชื่อมโยงกับข้อมูลเชิงปริมาณที่มีความสอดคล้องกัน

4. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย บทความ ตลอดถึงเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนการดำเนินงานประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ กลางและเล็ก ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551 นำมาใช้อธิบายประกอบผลเชิงปริมาณ

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการให้บริการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการในองค์กรบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษามีรายละเอียด จำแนกเป็นข้อมูล 2 ลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้จากการวิจัยสำรวจ(survey research)

ผลการศึกษาได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามและนำมายังเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

2. ปัจจัยด้านต่างๆ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

3. การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

5. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ได้จากการเก็บสารที่เกี่ยวข้อง

6. การจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล

1. ข้อมูลทั่วไป

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 416 คน สามารถประมวลผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล		
ขนาดเล็ก	277	66.6
ขนาดกลาง	116	27.9
ขนาดใหญ่	23	5.5
รวม	416	100.0

ตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย	131	31.5	
หญิง	285	68.5	
รวม	416	100.0	
หน่วยงานที่สังกัด			
สำนักงานปลัด	126	30.3	
ส่วนการคลัง	164	39.4	
ส่วนโยธา	88	21.2	
ส่วนการศึกษา	31	7.5	
ส่วนสาธารณสุข	5	1.2	
ส่วนสวัสดิการสังคม	2	0.5	
รวม	416	100.0	
ระดับการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	70	16.8	
ปริญญาตรี	314	75.5	
สูงกว่าปริญญาตรี	26	6.3	
อื่นๆ	6	1.4	
รวม	446	100.0	
อายุ			
ช่วงอายุ 22 – 32 ปี	239	57.5	
ช่วงอายุ 33 – 42 ปี	157	37.7	
ช่วงอายุ 43 ปีขึ้นไป	20	4.8	
รวม	416	100.0	
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง			
ไม่เกิน 5 ปี	292	70.2	
6 – 10 ปี	68	16.3	
11 – 15 ปี	55	13.2	
16 ปีขึ้นไป	1	0.2	
รวม	416	100.0	

จากตาราง 5 พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.9 และสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.5 อีกร้อยละ 31.5 เป็นเพศชาย การศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จากการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมาจากการศึกษาระดับปริญญาบัตร ร้อยละ 16.8 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 6.3 และระดับอื่นๆ ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 22 – 32 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาอายุระหว่าง 33 – 42 ปี ร้อยละ 37.7 และอายุมากกว่า 43 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคือช่วง 11 – 15 ปี ร้อยละ 16.3 ช่วง 6 – 10 ปี ร้อยละ 13.2 และมากกว่า 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน คือ

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข

2.2 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย

2.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข

ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 416 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความรู้ความเข้าใจ				\bar{X}	S.D.
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม		
เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ	174	215	27	416	2.35	0.59
	(41.8)	(51.7)	(6.5)	(100.0)		

จากตาราง 6 พบร่วมกันว่า เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

2.2 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมายของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 416 คน ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย

บริหารส่วนตำบล	ระดับทัศนคติ						\bar{X}	S.D.
	สูง	สูง	ปาน	ต่ำ	ต่ำ	รวม		
	มาก	กลาง	มาก	มาก	มาก	มาก		
เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ	25	247	137	7	0	416	3.70	0.60
	(6.0)	(59.4)	(32.9)	(1.7)	(0.0)	(100.0)		

จากตาราง 7 พบร่วมกันว่าเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมายในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาคือมีทัศนคติในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 32.9 มีทัศนคติในระดับสูงมากคิดเป็น

ร้อยละ 6.0 และมีทัศนคติในระดับต่ำ ร้อยละ 1.7 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย มีทัศนคติระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

2.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในระดับการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในระดับประเมินผล จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 416 คน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล

การมีส่วนร่วมของ ประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน					\bar{X}	S.D.
	สูงมาก	สูง	ปาน	ต่ำ	ต่ำมาก		
	กลาง						
1. การตัดสินใจ	95 (22.8)	212 (51.0)	97 (23.3)	12 (2.9)	0 (0.0)	3.94	0.75
2. การปฏิบัติการ	60 (14.4)	178 (42.8)	137 (32.9)	40 (9.6)	1 (0.2)	3.62	0.85
3. ผลประโยชน์	87 (20.9)	136 (32.7)	172 (41.3)	16 (3.8)	5 (1.2)	3.68	0.88
4. การประเมินผล	63 (15.1)	137 (32.9)	127 (30.5)	71 (17.1)	18 (4.3)	3.38	1.06

จากตาราง 8 พบร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.3 ระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 22.8 และอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.9 อยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 14.4 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 9.6 และอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านผลประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 32.7 อยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.1 และอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการประเมินผลส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.5 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.1 อยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 15.1 และอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโดยรวม มีระดับการมีส่วนร่วมสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับสูงในด้าน การตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ และด้านผลประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.62 และ 3.68 ตามลำดับ และในด้านการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

2.4 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ

ผลการวิเคราะห์การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำของเจ้าหน้าที่ระดับ ปฏิบัติการจำนวน 416 คน ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ

เจ้าหน้าที่	ระดับการยอมรับความเป็นผู้นำ						\bar{X}	S.D.		
	สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก					
เจ้าหน้าที่ระดับ	67	165	145	38	1	416	3.62	0.86		
ปฏิบัติการ	(16.1)	(39.7)	(34.9)	(9.1)	(0.2)	(100.0)				

จากตาราง 9 พบร่วมกันว่าเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.9 อยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 16.1 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 9.1 และ อยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับการยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

3. การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุข

ผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุข แบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน คือ

3.1 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขโดยรวม

3.2 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

3.3 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

3.4 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

3.1 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขขนาดใหญ่ กลางและเล็ก

ผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุขแยกรายด้านของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 416 คน แบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสารณสุข

การประเมินการทำงาน	ระดับการดำเนินการ					\bar{X}	S.D.
	สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก		
	กลาง						
1. การนำองค์กร	57 (13.7)	153 (36.8)	152 (36.5)	49 (11.8)	5 (1.2)	3.50	0.91
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์	54 (13.0)	154 (37.0)	152 (36.5)	49 (11.8)	7 (1.7)	3.48	0.92
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	60 (14.4)	183 (44.0)	151 (36.3)	18 (4.3)	4 (1.0)	3.67	0.81

ตาราง 10 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข (ต่อ)

การประเมินการทำงาน	ระดับการดำเนินการ					\bar{X}	S.D.
	สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก		
4. การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้	59 (14.2)	160 (38.5)	171 (41.1)	14 (3.4)	12 (2.9)	3.58	0.87
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล	72 (17.3)	167 (40.1)	137 (32.9)	34 (8.2)	6 (1.4)	3.64	0.91
6. การประเมินการทำงานภาพรวม	52 (12.5)	171 (41.1)	169 (40.6)	18 (4.3)	6 (1.4)	3.59	0.81

จากตาราง 10 พบว่าการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการนำองค์กรส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 13.7 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 13.0 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 14.4 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 14.2 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 3.4 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมา มีการดำเนินการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.9 มีการดำเนินการในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 17.3 มีการดำเนินการในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.2 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประเมินการทำงานด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 3.48 3.67 3.58 และ 3.64 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.6 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

3.2 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

ผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กแยกรายด้านของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 277 คน แบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

การประเมินการทำงาน	ระดับการดำเนินการ					\bar{X}	S.D.
	สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก		
1. การนำองค์กร	37	104	101	32	3	3.51	0.92
	(13.4)	(37.5)	(36.5)	(11.6)	(1.1)		
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์	38	103	98	33	5	3.49	0.90
	(13.7)	(37.2)	(35.4)	(11.9)	(1.8)		
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	45	126	95	9	2	3.73	0.93
	(16.2)	(45.5)	(34.3)	(3.2)	(0.7)		
4. การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้	43	112	106	11	5	3.64	0.79
	(15.5)	(40.4)	(38.3)	(4.0)	(1.8)		
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล	55	112	90	17	3	3.72	0.85
	(19.9)	(40.4)	(32.5)	(6.1)	(1.1)		
6. การประเมินการทำงานภาพรวม	38	116	108	12	3	3.63	0.80
	(13.7)	(41.9)	(39.0)	(4.3)	(1.1)		

จากตาราง 11 พบร่วมกันการประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการนำองค์กรส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 13.4 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.6 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มีการดำเนินการ อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 13.7 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.9 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.8

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ใน

ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.3 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 16.2 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ส่วนใหญ่ มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีการดำเนินการในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา มีการดำเนินการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 19.9 มีการดำเนินการในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 6.1 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก แยกรายด้าน โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกัน พบว่า การประเมินการทำงานด้านการนำองค์กร ด้านการประเมินการทำงานด้านวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากร อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.51 3.49 3.73 3.64 และ 3.72 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กโดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.0 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.3 และระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.63

3.3 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลกลาง

ผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 116 คน แบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข ขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

การประเมินการทำงาน	ระดับการดำเนินการ						\bar{X}	S.D.
	สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก			
			มาก					
1. การนำองค์กร	15 (12.9)	37 (31.9)	49 (42.2)	13 (11.2)	2 (1.7)	116 (100)	3.43	0.91
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์	12 (10.3)	38 (32.8)	52 (44.8)	12 (10.3)	2 (1.7)	116 (100)	3.40	0.87
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	9 (7.8)	49 (42.2)	47 (40.5)	9 (7.8)	2 (1.7)	116 (100)	3.47	0.81
4. การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้	14 (12.1)	36 (31.0)	56 (48.3)	3 (2.6)	7 (6.0)	116 (100)	3.41	0.95
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล	13 (11.2)	42 (36.2)	41 (35.3)	17 (14.7)	3 (2.6)	116 (100)	3.39	0.95
6. การประเมินการทำงานภาพรวม	10 (8.6)	42 (36.2)	55 (47.4)	6 (5.2)	3 (2.6)	116 (100)	3.44	0.82

จากตาราง 12 พบร่วมกันว่า การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการนำองค์กรส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 31.9 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.2 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็น

ร้อยละ 32.8 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมากและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 10.3 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมากและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 7.8 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 6.0 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา มีการดำเนินการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.3 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 14.7 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 11.2 และมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางโดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกับการประเมินการทำงานด้านการนำองค์กร ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 2.28 2.15 2.26 2.20 และ 2.19 ตามลำดับ ส่วนด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากร อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.40 และ 3.39 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางโดยภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 36.2 มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 8.6 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.43

3.4 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

ผลการวิเคราะห์การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน แบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

การประเมินการทำงาน	ระดับการดำเนินการ						\bar{X}	S.D.		
	สูงมาก		ปานกลาง		ต่ำมาก					
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	ต่ำมาก	ต่ำมาก				
1. การนำองค์กร	5 (21.7)	12 (52.2)	2 (8.7)	4 (17.4)	0 (0.0)	23 (100)	3.78	0.99		
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์	4 (17.4)	13 (56.5)	2 (8.7)	4 (17.4)	0 (0.0)	23 (100)	3.74	0.96		
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6 (26.1)	8 (34.8)	9 (39.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	23 (100)	3.87	0.81		
4. การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้	2 (8.7)	12 (52.2)	9 (39.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	23 (100)	3.70	0.63		
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล	4 (17.4)	13 (56.5)	6 (26.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	23 (100)	3.91	0.66		
6. การประเมินการทำงานภาพรวม	4 (17.4)	13 (56.5)	6 (26.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	23 (100)	3.91	0.66		

จากตาราง 13 พบว่าการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการนำองค์กรส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีการดำเนินการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.4 และ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมากและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.4 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 34.8 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 26.1 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.1 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา มีการดำเนินการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.1 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ โดยรวม อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกับการประเมินการทำงาน ด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากร อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อย 3.78 3.74 3.87 3.70 และ 3.91 ตามลำดับ

การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่โดยภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.1 และมีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 3.91

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม

โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม สามารถดำเนินการได้โดยอาศัยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ภายใต้เงื่อนไขตัวแบบเชิงสมการดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 Y &= a = b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + \dots + b_nX_n \\
 \text{เมื่อกำหนดให้ } Y_7 &= \text{ระดับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลใน} \\
 &\quad \text{จังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม} \\
 X_1, \dots, X_n &= \text{ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์กรบริหาร} \\
 &\quad \text{ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้าน} \\
 &\quad \text{สาธารณสุขในภาพรวม} \\
 b &= \text{ค่าสัมประสิทธิ์}
 \end{aligned}$$

จากสมการดังกล่าวได้นำมาสู่การสร้างตัวแบบสำหรับวิเคราะห์ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข เนื่องจากตัวแปรขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นตัวแปรระดับนามบัญญัติ จึงต้องทำการเปลี่ยนเป็นตัวแปรทุน (Dummy Variables) ก่อนจะทำการวิเคราะห์ผลโดยกำหนดให้ตัวแปรตัวแรกกำหนดค่า ดังนี้ อบต.ขนาดเล็ก = 1 และอบต.ขนาดกลางและใหญ่ = 0 และตัวแปรตัวที่สองกำหนดค่า ดังนี้ อบต.ขนาดกลาง = 1 และอบต.ขนาดเล็กและใหญ่ = 0 ดังนั้นจะได้ตัวแปรใหม่ 2 ตัว คือ ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 1 และขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 2 จึงได้ตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม (Y_1) ได้แก่ สมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม ตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 อายุ (X_1)
- 1.2 ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ (X_2)
- 1.3 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง (X_3)
- 1.4 ทัศนคติต่อการทำงาน (X_4)

2. ปัจจัยระดับองค์กร

- 2.1 ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 1 (X_5)
- 2.2 ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 2 (X_6)

- 2.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ (X_7)
 2.4 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ (X_8)
 2.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ (X_9)
 2.6 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล (X_{10})
 2.7 ภาวะผู้นำ (X_{11})

นำค่าตัวแปรเข้าสมการทดสอบ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ โดยวิธีการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณแบบ Enter (Enter Multiple Regression) ระหว่างตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) กับตัวแปรตาม เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

ตาราง 14 ผลลัพธ์สรุปตัวแปรแบบสมการทดสอบ

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of The Estimate
1	.639 ^a	.409	.393	.636

a Predictors : (Constant) ทัศนคติ ขนาด อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ภาวะผู้นำ

e Dependent Variable₁ : สมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม

จากตาราง 14 พบรู้ปแบบสมการทดสอบสามารถอธิบายได้ว่า ทัศนคติ ขนาด อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม (Y_7) ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวนี้สามารถอธิบายความผันแปรของสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาพรวม ได้ร้อยละ 40.9 ค่า R^2 เท่ากับ .409

การหาค่าสัมประสิทธิ์สมการทดสอบ และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) กับตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ผลลัพธ์แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของสมการทดแทนและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสัยแต่ละตัวกับตัวแปรตาม

ปัจจัย	Unstandardized		Standardized		Collinearity		
	Coefficients		Coefficients	t	Sig.	Statistics	
	B	Std.Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	1.671	.310		5.398	.000		
อายุ	.016	.063	.012	.262	.739	.713	1.402
ความรู้ความเข้าใจ	-.087	.053	-.064	-1.651	.099	.983	1.017
ระยะเวลาที่ดำรง	-.028	.051	-.025	-.551	.582	.708	1.412
ตำแหน่ง							
ทัศนคติ	.013	.054	.009	.237	.813	.924	1.082
ขนาดของอบต.1	-.372	.139	-.215	-2.672	.008	.226	4.426
ขนาดของอบต.2	-.464	.146	-.255	-3.168	.002	.226	4.426
การมีส่วนร่วมด้าน	.082	.052	.076	1.569	.117	.624	1.602
การตัดสินใจ							
การมีส่วนร่วมด้าน	-.016	.056	-.017	-.284	.776	.419	2.384
การปฏิบัติการ							
การมีส่วนร่วมด้าน	.049	.047	.053	1.038	.300	.568	1.761
ผลประโยชน์							
การมีส่วนร่วมด้าน	.075	.042	.098	1.766	.078	.478	2.092
การประเมินผล							
ภาวะผู้นำ	.489	.042	.521	11.542	.000	.718	1.393

จากตาราง 15 สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสัย (Explanatory Variables) ซึ่งได้แก่ ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 1 (X_5) ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 2 (X_6) ภาวะผู้นำ (X_{11}) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ สมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสห腊าต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม (Y_7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ค่า Sig. ของตัวแปรอิสัยเท่ากับ 0.008 0.002 และ 0.000 ตามลำดับ และตัวแปรอิสัยจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_1) ทัศนคติต่อการทำงาน (X_4) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ (X_7) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ (X_9) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล (X_{10}) และ ภาวะผู้นำ (X_{11}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม เนื่องจากค่า B มีค่าเป็นบวก และ ตัวแปรความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ (X_2) ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง (X_3) ขนาดขององค์กร

บริหารส่วนตำบล 1 (X_5) ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 (X_6) และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ (X_8) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม เนื่องจากค่า Beta มีค่าเป็นลบ

จากตาราง 15 อธิบายระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสัยกับตัวแปรตาม ได้ว่า ภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด มีค่า Beta เท่ากับ .521 รองลงมาเป็น ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 มีค่า Beta เท่ากับ -.255 ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 1 มีค่า Beta เท่ากับ -.215 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล มีค่า Beta เท่ากับ .098 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ มีค่า Beta เท่ากับ .076 ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ มีค่า Beta เท่ากับ -.064 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ มีค่า Beta เท่ากับ .053 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง มีค่า Beta เท่ากับ -.025 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ มีค่า Beta เท่ากับ -.017 อายุ มีค่า Beta เท่ากับ .012 และทัศนคติต่อการทำงาน มีค่า Beta เท่ากับ .009 ตามลำดับ

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยกันเอง (Measures of Collinearity) พบร่วมกัน 11 ตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์กันเองน้อย โดยพิจารณาได้จากค่า Tolerance ของตัวแปรอิสัยแต่ละตัวมีค่ามาก ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ มีค่า Tolerance เท่ากับ .983 ทัศนคติต่อการทำงาน มีค่า Tolerance เท่ากับ .924 ภาวะผู้นำ มีค่า Tolerance เท่ากับ .718 อายุ มีค่า Tolerance เท่ากับ .713 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง มีค่า Tolerance เท่ากับ .708 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ มีค่า Tolerance เท่ากับ .624 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ มีค่า Tolerance เท่ากับ .568 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล มีค่า Tolerance เท่ากับ .478 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ มีค่า Tolerance เท่ากับ .419 และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 1 และ ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 มีค่า Tolerance เท่ากับ .226 ตามลำดับ

5. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร

การสัมภาษณ์ตัวแทนผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาอิสัยถึงปัจจัยในด้านต่างๆเพิ่มเติมในส่วนของแบบสอบถามที่ได้ใช้กับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ โดยมีข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในด้านสาธารณสุข การกำหนดนโยบาย และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.1 การดำเนินการตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

5.1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

จากการศึกษาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ หน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่

อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดฯ และอยู่ในความรับผิดชอบของส่วนสาธารณสุขน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ให้บริการด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของตนเอง การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและคนพิการ มากที่สุด รองลงมาคือการให้บริการด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุข การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และการรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเที่ยบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การควบคุมสุสานและฝาปนสถาน การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ ตามลำดับ ส่วนการบริการด้านการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยมีการจัดการน้อยที่สุด

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ให้บริการด้านการจัดการเหตุร้ายมากที่สุด ในเรื่องดูแลปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ รองลงมาคือการจัดการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535 การจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การจัดการสุขาลักษณะของอาคาร การจัดลิ่งปฏิกูลมูลฝอย ตามลำดับ ส่วนการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์มีการจัดการน้อยที่สุด

5.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่มีการกำหนดแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะหน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดฯ เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ ให้บริการด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและคนพิการ การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลรักษาที่สาธารณสุข รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การให้บริการด้านสาธารณูปการ การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเที่ยบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ ตามลำดับ ส่วนการจัดให้มีและควบคุมสุสานและมาปนสถาน มีการให้บริการน้อยที่สุด

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ให้บริการด้านการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ การจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รองลงมาคือการจัดการเหตุร้าย การจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย สุขลักษณะของอาคาร ตามลำดับ ส่วนการจัดการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535 มีการจัดการน้อยที่สุด

5.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ ไม่มีแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ หน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนสาธารณสุข เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ ให้บริการตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537ทุกด้าน ยกเว้นด้านการสาธารณูปการ การจัดให้มีและควบคุมสุสานและมาปนสถาน การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ให้บริการด้านการจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การจัดการสุขลักษณะของอาคาร การจัดการเหตุร้าย และการจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

5.2 การกำหนดงบประมาณ เมื่อแบ่งออกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล จะพบว่า มีเพียงองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีการกำหนดงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางและขนาดเล็ก ไม่มีการกำหนดงบประมาณในส่วนนี้โดยเฉพาะ

5.3 ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการสัมภาษณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งขนาดใหญ่ กลางและเล็ก จะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร คำแนะนำ เครื่องมือ/อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านงบประมาณ เพียงอย่างเดียว รองลงมาคือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร คำแนะนำและอุปกรณ์ ความร่วมมือจากทั้ง 5 ด้าน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร

ด้านคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับเครื่องมือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากรและคำแนะนำ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำและผู้เชี่ยวชาญ ตามลำดับ ส่วนด้านงบประมาณร่วมกับคำแนะนำได้รับความร่วมมืออย่างสุด

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ(secondary data)

ผลการศึกษาได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ(secondary data)ประเภทเอกสารงบประมาณและโครงการงบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก โดยนำมาวิเคราะห์จำแนกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. งบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข
2. การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข
3. โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์

6.1. งบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

ตาราง 16 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดเล็ก	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
งบประมาณทั้งหมด	3,098,090	4,590,500	6,754,000
งบในการจัดการด้านสาธารณสุข	771,090	810,000	1,437,500
ร้อยละของงบที่ใช้	24.89	17.65	21.28

จากตาราง 16 พบร่วมกับงบประมาณประจำปี 2549 จำนวน 3,098,090 บาท จัดสรรสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จำนวน 771,090 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.89 ของงบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2550 จำนวน 4,590,500 บาท จัดสรรสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 810,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.65 ของงบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2551 จำนวน 6,754,000 บาท จัดสรรสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 1,437,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.28 ของงบประมาณทั้งหมด

ตาราง 17 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลขนาดกลาง ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดกลาง	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
งบประมาณทั้งหมด	2,999,131	11,445,250	10,308,260
งบในการจัดการด้าน สาธารณสุข	900,800	1,071,500	2,939,060
ร้อยละของงบที่ใช้	28.41	9.36	28.60

จากตาราง 17 พบร่วมกับ งบประมาณประจำปี 2549 จำนวน 2,999,131 บาท จัดสรรสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จำนวน 900,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.41 ของงบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2550 จำนวน 11,445,250 บาท จัดสรรสำหรับโครงการ
เกี่ยวกับ การจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 1,071,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.36 ของ
งบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2551 จำนวน 10,308,260 บาท จัดสรรสำหรับโครงการ
เกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 2,939,060 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.60 ของ
งบประมาณทั้งหมด

ตาราง 18 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลขนาดใหญ่ ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดใหญ่	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
งบประมาณทั้งหมด	25,984,550	31,786,060	22,604,700
งบในการจัดการด้าน สาธารณสุข	21,487,800	5,882,243	6,112,000
ร้อยละของงบที่ใช้	86.17	18.51	27.05

จากตาราง 18 พบร่วมกับ งบประมาณประจำปี 2549 จำนวน 25,984,550 บาท จัดสรรสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จำนวน 21,487,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.17 ของงบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2550 จำนวน 31,786,060 บาท จัดสรรสำหรับโครงการ
เกี่ยวกับ การจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 5,882,243 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.51 ของ
งบประมาณทั้งหมด

งบประมาณปี 2551 จำนวน 22,604,700 บาท จัดสรรสำหรับโครงการ
เกี่ยวกับ การจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 6,112,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.05 ของ
งบประมาณทั้งหมด

6.2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข
ตาราง 19 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กในการจัดการด้านสาธารณสุข
ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดเล็ก	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
โครงการทั้งหมด	38	39	60
โครงการด้าน สาธารณสุข	8	7	11
ร้อยละ	21.05	17.95	18.33

จากตาราง 19 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กมีโครงการปีพ.ศ.
2549 จำนวน 38 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 8 โครงการ คิด
เป็น ร้อยละ 21.05 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2550 จำนวน 39 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการ
ด้านสาธารณสุขจำนวน 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 17.95 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2551 จำนวน 60 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการ
ด้านสาธารณสุขจำนวน 11 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 18.33 ของโครงการทั้งหมด

ตาราง 20 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางในการจัดการด้านสาธารณสุข
ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดกลาง	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
โครงการทั้งหมด	48	68	66
โครงการด้าน สาธารณสุข	24	27	37
ร้อยละ	49.99	39.70	56.06

จากตาราง 20 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางมีโครงการปีพ.ศ.
2549 จำนวน 48 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 24 โครงการ คิด
เป็น ร้อยละ 49.99 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2550 จำนวน 68 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 27 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 39.70 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2551 จำนวน 66 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 37 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 56.06 ของโครงการทั้งหมด

ตาราง 21 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ในการจัดการด้านสาธารณสุข
ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

อบต.ขนาดใหญ่	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
โครงการทั้งหมด	39	86	99
โครงการด้านสาธารณสุข	32	42	34
ร้อยละ	82.05	44.22	33.32

จากตาราง 21 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีโครงการปีพ.ศ. 2549 จำนวน 39 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 32 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 82.05 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2550 จำนวน 86 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 42 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 44.22 ของโครงการทั้งหมด

โครงการปีพ.ศ. 2551 จำนวน 99 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขจำนวน 34 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 33.32 ของโครงการทั้งหมด

6.3. โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์

6.3.1 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551

6.3.1.1 ปี พ.ศ. 2549 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีโครงการรวมทั้งหมด 38 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 8 โครงการ ใช้งบประมาณจำนวน 771,090 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 3,098,090 บาท โดยแบ่งเป็นโครงการ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 4 โครงการ ได้แก่

1.1) โครงการก่อสร้างห้องประปาหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 340,000 บาท

- 1.2) โครงการจัดซื้อเครื่องสูบน้ำแบบชั้มเมอร์ส
งบประมาณ 70,000 บาท
- 1.3) โครงการขยายท่อเม่นประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 2
งบประมาณ 41,490 บาท
- 1.4) โครงการขยายท่อเม่นประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 3
งบประมาณ 299,600 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนและสังคม
เรื่อง พัฒนาการให้บริการด้านสวัสดิการชุมชน จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 2.1) โครงการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้ยากไร้
ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ไร้ความสามารถ และผู้ป่วยโรคเอดส์ ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. ไม่ใช้งบประมาณ
- 2.2) โครงการส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนลดรายจ่าย
วันละ 1 บาท ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. ไม่ใช้งบประมาณ
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนและสังคม
เรื่อง ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพื่อลดปัญหาสังคม จำนวน 3 โครงการ ได้แก่
- 3.1) ดำเนินการจัดแข่งขันกีฬาเรียน นักศึกษา
ประชาชนจังหวัดสงขลา งบประมาณ 5,000 บาท
- 3.2) โครงการส่งคลามาราธอนนานาชาติ
งบประมาณ 5,000 บาท
- 3.3) ส่งเสริม และแนะนำนักกีฬาของ อบต.เข้าร่วม
การแข่งขันในรายการต่างๆ งบประมาณ 10,000 บาท
- 6.3.1.2 ปีพ.ศ.2550 องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มี
โครงการรวมทั้งหมด 39 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 7 โครงการ ใช้
งบประมาณจำนวน 810,000 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 4,590,500 บาท โดยแบ่งเป็น
โครงการ ดังนี้
- 1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุง
แหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 1.1) โครงการก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 4
งบประมาณ 450,000 บาท
- 1.2) โครงการชุดเจาะบ่อน้ำบาดาล หมู่ที่ 4 งบประมาณ
172,500 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนและสังคม
เรื่อง พัฒนาการให้บริการด้านสวัสดิการชุมชน จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

- 2.1) โครงการด้านการจัดตั้งกองทุนลดรายจ่ายวันละ 1 บาท ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 2,500 บาท
- 2.2) โครงการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ไร้ความสามารถและผู้ป่วยโรคเอดส์ ทุกหมู่บ้านในอบต. งบประมาณ 150,000 บาท
- 2.3) โครงการทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนในเขต อบต. ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 20,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนและสังคม เรื่อง ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันหน้าการเพื่อลดปัญหาสังคม จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 3.1) การจัดการแข่งขันกรีฑานักเรียน นักศึกษา ประชาชน จังหวัดสงขลา งบประมาณ 5,000 บาท
- 3.2) ส่งเสริมและนำนักกีฬาของอบต.เข้าร่วมการ แข่งขันในรายการต่าง ๆ งบประมาณ 10,000 บาท
- 6.3.1.3 ปีพ.ศ.2551 องค์การบริหารส่วนตำบลเล็ก มีโครงการ รวมทั้งหมด 60 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 11 โครงการ ใช้งบประมาณ จำนวน 1,437,500 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 6,754,000 บาท โดยแบ่งเป็นโครงการ ดังนี้
- 1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 1.1) โครงการจัดซื้อเครื่องสูบน้ำชั้นเมอร์ส ทุกหมู่บ้าน ในเขต อบต. งบประมาณ 35,000 บาท
- 1.2) โครงการก่อสร้างหอถังประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 งบประมาณ 490,000 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง สร้างความ ปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จำนวน 1 โครงการ ได้แก่
- 2.1) โครงการพ่นฉีดยุงป้องกันไข้เลือดออก ทุก หมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 20,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง พัฒนา การให้บริการด้านสวัสดิการชุมชน จำนวน 4 โครงการ ได้แก่
- 3.1) โครงการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 546,000 บาท
- 3.2) โครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้พิการ ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 18,000 บาท
- 3.3) โครงการส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนลดรายจ่าย วันละ 1 บาท เพื่อทำสวัสดิการภาคประชาชน ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 2,500 บาท

3.4) โครงการช่วยเหลือราชภูมิประเทศอุทกภัย ทุกหมู่บ้านในเขตอобต. งบประมาณ 50,000 บาท

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเพื่อลดปัญหาอาเวพติด จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

4.1) โครงการบริการอุปกรณ์กีฬาชุมชน ทุกหมู่บ้าน ในเขตออบต. งบประมาณ 70,000 บาท

4.2) โครงการสนับสนุนงบประมาณจัดส่งนักกีฬาไปแข่งขันนอกพื้นที่ ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 70,000 บาท

5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เรื่องการให้บริการทางการศึกษาแก่เด็ก่อนวัยเรียน จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

5.1) โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 56,000 บาท

5.2) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 80,000 บาท

6.3.2 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551

6.3.2.1 ปีพ.ศ.2549 องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีโครงการรวมทั้งหมด 48 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 24 โครงการ ใช้งบประมาณจำนวน 900,800 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 2,999,131 บาท โดยแบ่งเป็นโครงการ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

1.1) โครงการก่อสร้างประปาหมู่บ้านตีนนา หมู่ที่ 2 งบประมาณ 300,000 บาท

1.2) โครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งหมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน จำนวน 9 โครงการ ได้แก่

2.1) รณรงค์และฉีดพ่น灭蚊子 ประจำวัน จำนวน 15,000 บาท เป็นสาเหตุของไข้เลือดออก หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 15,000 บาท

2.2) โครงการปลอดโรคพิษสุนัขบ้า หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 15,000 บาท

- 2.3) โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานในคลินิกของ PCU คลินิกสุขภาพชุมชน งบประมาณ 15,000 บาท
- 2.4) โครงการติดตามการตรวจมะเร็งเต้านมด้วยตนเองในสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป คลินิกสุขภาพชุมชน งบประมาณ 8,000 บาท
- 2.5) โครงการส่งเสริมการดูแลสุขภาพในช่วงปากของเด็กปฐมวัย คลินิกสุขภาพชุมชน งบประมาณ 8,000 บาท
- 2.6) โครงการอบรมการนวดแผนไทย คลินิกแพทย์แผนไทย งบประมาณ 16,800 บาท
- 2.7) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาคัดเลือกตัวแทนกีฬาระดับอำเภอ สนามโรงเรียนประจำตำบล งบประมาณ 20,000 บาท
- 2.8) โครงการจัดส่งนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาประจำจังหวัด งบประมาณ 15,000 บาท
- 2.9) โครงการวิ่งมาราธอน ตั้งแต่อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพร – สระบัว – แหลมสมิหารา – เก้าเส้ง – สามแยกสำโรง – สวนเปรม – เก้ายอ – วากกลัน งบประมาณ 5,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวน 13 โครงการ ได้แก่
- 3.1) จัดเก็บข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 20,000 บาท
- 3.2) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอบต.เพื่อต่อต้านยาเสพติด งบประมาณ 100,000 บาท
- 3.3) โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬาและอุปกรณ์กีฬา หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท
- 3.4) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 10,000 บาท
- 3.5) โครงการให้การส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 72,000 บาท
- 3.6) โครงการส่งเคราะห์และฝึกอบรมอาชีพแก่ผู้พิการ หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 30,000 บาท
- 3.7) โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านให้แก่หมู่บ้าน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท

3.8) โครงการชุมชนสตรีประจำปี 2549 หมู่ที่ 1 – 6
งบประมาณ 8,000 บาท

3.9) โครงการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานโดยใช้เครื่อง
บันทึกข้อมูล หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 8,000 บาท

3.10) โครงการสัมมนาเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรสตรี
หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 30,000 บาท

3.11) โครงการอบรมและส่งเสริมกระบวนการ
เรียนรู้และมีส่วนร่วมในชุมชนแก่เครือข่ายองค์กรสตรี หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 15,000 บาท

3.12) โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน บันทึกข้อมูล
หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 10,000 บาท

3.13) โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอปพร. หมู่
ที่ 1 – 6 ไม่มีงบประมาณ

6.3.2.2 ปีพ.ศ.2550 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มี
โครงการรวมทั้งหมด 68 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 27 โครงการ ใช้
งบประมาณจำนวน 1,071,500 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 11,445,250 บาท โดยแบ่งเป็น
โครงการ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุง
แหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

1.1) โครงการก่อสร้างป้ายหมู่บ้านเฉลิมพระเกียรติ
หมู่ที่ 4 และ 6 งบประมาณ 91,700 บาท

1.2) โครงการจัดซื้อและซ่อมแซมอุปกรณ์จราจร
หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 5,000 บาท

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง ส่งเสริม
คุณภาพชีวิตให้กับประชาชน จำนวน 7 โครงการ ได้แก่

2.1) โครงการรณรงค์และฉีดพ่นหมอกควันกำจัด
ยุงลาย หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 10,000 บาท

2.2) โครงการอุดหนุนสมช. หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ
15,000 บาท

2.3) โครงการอุดหนุนรังพยาบาลในการจัดบริการ
คลินิกผู้สูงอายุเคลื่อนที่ ทั่วอำเภอ งบประมาณ 45,500 บาท

2.4) โครงการประชุมวิชาการวัน อสม.แห่งชาติ
หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 10,000 บาท

- 2.5) โครงการพัฒนาศูนย์ดูแลผู้ติดเชื้อเอ็อดส์ หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 6,000 บาท
- 2.6) โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 30,000 บาท
- 2.7) โครงการรณรงค์และฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 10,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวน 18 โครงการ ได้แก่
- 3.1) โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอปพร. หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 50,000 บาท
- 3.2) โครงการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน กชช2ค. หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 25,000 บาท
- 3.3) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอบต.เพื่อต่อต้านยาเสพติด โรงเรียนประจำตำบล งบประมาณ 100,000 บาท
- 3.4) โครงการจัดซื้อชุดกีฬาและอุปกรณ์กีฬาให้กับหมู่บ้าน หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 60,000 บาท
- 3.5) โครงการสร้างเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 154,300 บาท
- 3.6) โครงการสร้างเคราะห์และฝึกอบรมอาชีพแก่ผู้พิการ หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 10,000 บาท
- 3.7) โครงการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาให้กับผู้สูงอายุ เขตจังหวัดภาคใต้ งบประมาณ 100,000 บาท
- 3.8) โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านให้แก่หมู่บ้าน หมู่ที่ 1 - 6 งบประมาณ 70,000 บาท
- 3.9) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาคัดเลือกตัวแทนกีฬาระดับอำเภอ โรงเรียนประจำตำบล งบประมาณ 20,000 บาท
- 3.10) โครงการจัดส่งนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาประจำจังหวัด งบประมาณ 15,000 บาท
- 3.11) โครงการวิ่งมาราธอน ตั้งแต่อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพร - สารบว - ห้าแยกเกาะยอ - วากลับ งบประมาณ 5,000 บาท
- 3.12) โครงการชุมนุมสตรีประจำปี 2550 ทุกตำบล ในอำเภอ งบประมาณ 8,000 บาท

- 3.13) โครงการจัดสร้างสวนหย่อม หมู่ที่ 3 งบประมาณ 110,000 บาท
- 3.14) โครงการเงินสงเคราะห์ช่วยเหลือศพผู้สูงอายุ หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท
- 3.15) โครงการสัปดาห์ต่อต้านยาเสพติด ทุกตำบล ในอำเภอ งบประมาณ 10,000 บาท
- 3.16) โครงการอุดหนุนศูนย์อปพร. งบประมาณ 25,000 บาท
- 3.17) โครงการอบรมลูกเสือชาวบ้าน งบประมาณ 20,000 บาท
- 3.18) โครงการศูนย์วิทยุ VR ประจำอำเภอ แจ้งเตือนภัยพิบัติ งบประมาณ 6,000 บาท

6.3.2.3 ปีพ.ศ.2551 องค์การบริหารส่วนตำบลกลาง มีโครงการรวมทั้งหมด 66 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 37 โครงการ ใช้งบประมาณจำนวน 2,939,060 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 10,308,260 บาท โดยแบ่งเป็น โครงการ ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง การปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 1 โครงการ ได้แก่
 - 1.1) โครงการก่อสร้างประปาระบบแรงดัน หมู่ที่ 1 งบประมาณ 300,000 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง ส่งเสริม คุณภาพชีวิตให้กับประชาชน จำนวน 11 โครงการ ได้แก่
 - 2.1) โครงการรณรงค์และฉีดพ่นหมอกควันกำจัด ยุงลาย หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 15,000 บาท
 - 2.2) โครงการรณรงค์และฉีดวัสดุชีนป้องกันโรคพิษ สุนัขบ้า หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 15,000 บาท
 - 2.3) โครงการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท
 - 2.4) โครงการสัมมนาและเครือข่ายชมรมօสม. ชุมชนที่ประสบความสำเร็จด้านสุขภาพของภาคใต้ งบประมาณ 65,000 บาท
 - 2.5) โครงการติดตามการตรวจนำ率เริงเต้านมด้วย ตนเองในสตรีอายุ 35 ปี หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 5,200 บาท

- 2.6) โครงการทั่วธรรมะทัศนคติกษาชุมชนผู้สูงอายุ
ตำบล เขตจังหวัดในภาคใต้ งบประมาณ 80,000 บาท
- 2.7) โครงการอสม.คนขัยและเพื่อสังคมของตำบล
คลาอนกประสงค์ของโรงพยาบาล งบประมาณ 12,000 บาท
- 2.8) โครงการเพื่อศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุข
หมู่บ้าน(อสม.) โรงพยาบาลประจำอำเภอ งบประมาณ 8,000 บาท
- 2.9) โครงการจัดบริการคลินิกผู้สูงอายุเคลื่อนที่
หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 70,500 บาท
- 2.10) โครงการประชุมวันอสม.แห่งชาติ ทุกตำบล
นเขตอำเภอ งบประมาณ 13,000 บาท
- 2.11) โครงการช่วยเหลือดูแลผู้ติดเชื้อ HIV หมู่ที่
1 – 6 งบประมาณ 30,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา เรื่อง เพิ่ม
ช่องทางในการรับรู้ข่าวสารและส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน 7 โครงการ ได้แก่
- 3.1) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวันนักเรียน
งบประมาณ 346,000 บาท
- 3.2) โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) ให้แก่นักเรียน งบประมาณ 228,360 บาท
- 3.3) สนับสนุนการจัดงานวันเด็กของโรงเรียนใน
ตำบล งบประมาณ 10,000 บาท
- 3.4) จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้แก่โรงเรียน
ในตำบล งบประมาณ 30,000 บาท
- 3.5) การสนับสนุนทุนการศึกษา หมู่ที่ 1 – 6
งบประมาณ 10,000 บาท
- 3.6) โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณ
300,000 บาท
- 3.7) โครงการพี่ช่วยน้อง หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ
20,000 บาท
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการ
สร้างความเข้มแข็งของชุมชนนั้นท่านการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวน
18 โครงการ ได้แก่
- 4.1) โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอปพร.
ทุกหมู่บ้านในเขตตำบล งบประมาณ 50,000 บาท

- 4.2) โครงการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบลพิจิตร หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท
- 4.3) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอโศก.เพื่อต่อต้านยาเสพติด งบประมาณ 130,000 บาท
- 4.4) โครงการจัดซื้อชุดกีฬาและอุปกรณ์กีฬาให้กับหมู่บ้าน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 40,000 บาท
- 4.5) โครงการก่อสร้างและปรับปรุงลานกีฬาเอนกประสงค์ หมู่ที่ 6 งบประมาณ 100,000 บาท
- 4.6) โครงการสนับสนุนการเล่นกีฬาฟุตบอลลุยโคลน หมู่ที่ 1 งบประมาณ 10,000 บาท
- 4.7) โครงการส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 600,000 บาท
- 4.8) โครงการส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 102,000 บาท
- 4.9) โครงการเงินส่งเคราะห์ช่วยเหลือคนพูดไม่ออก หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 60,000 บาท
- 4.10) โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านแก่หมู่บ้าน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 70,000 บาท
- 4.11) โครงการสัปดาห์ต่อต้านยาเสพติด ทุกตำบล งบประมาณ 10,000 บาท
- 4.12) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาดัดเดือกด้วยตัวแทนกีฬาระดับอำเภอ งบประมาณ 20,000 บาท
- 4.13) โครงการจัดส่งนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาประจำจังหวัด งบประมาณ 15,000 บาท
- 4.14) โครงการวิ่งมาราธอน ตั้งแต่อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพร – สรบบัว – ห้าแยกเกะภะยอม – วอกกลั้บ งบประมาณ 5,000 บาท
- 4.15) โครงการชุมชนมั่นสตรี ประจำปี 2551 งบประมาณ 8,000 บาท
- 4.16) โครงการจัดเก็บข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน หมู่ที่ 1 – 6 งบประมาณ 25,000 บาท
- 4.17) ศูนย์วิทยุ VR ประจำอำเภอแจ้งเตือนภัยพิบัติ งบประมาณ 6,000 บาท

4.18) โครงการเพิ่มศักยภาพการดำเนินกิจกรรม
ชุมชนรักษชาติไทย งบประมาณ 10,000 บาท

6.3.3 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบลขนาดใหญ่ ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551

6.3.2.1 ปีพ.ศ.2549 องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มี
โครงการรวมทั้งหมด 39 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 32 โครงการ ใช้
งบประมาณจำนวน 21,487,800 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 25,984,550 บาท โดยแบ่งเป็น
โครงการ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางการ
ส่งเสริมนักงานการและสั่งสมการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 12 โครงการ ได้แก่

1.1) จัดซื้อคูลเลอร์ไส่น้ำ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำตำบล งบประมาณ 2,500 บาท

1.2) จัดซื้อตู้ไส้เอกสาร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำตำบล งบประมาณ 3,700 บาท

1.3) จัดซื้อชั้นพลาสติก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำ
หมู่บ้าน งบประมาณ 3,200 บาท

1.4) จัดซื้อเครื่องสำอางเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำหมู่บ้านงบประมาณ 17,100 บาท

1.5) จัดซื้อเครื่องสำอางเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำหมู่บ้าน 10 งบประมาณ 13,600 บาท

1.6) จัดซื้อโต๊ะ ก.ไก่แบบนั่งพื้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำหมู่บ้าน งบประมาณ 12,500 บาท

1.7) จัดซื้อโต๊ะรับประทานอาหารพร้อมเก้าอี้ ศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กประจำหมู่บ้าน งบประมาณ 17,500 บาท

1.8) จัดซื้อพัดลมแบบโคลอติดผนัง ศูนย์พัฒนาเด็ก
เล็กประจำหมู่บ้าน งบประมาณ 2,200 บาท

1.9) จัดซื้อโต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ประจำหมู่บ้าน งบประมาณ 10,950 บาท

1.10) จัดซื้อชั้นวางเอกสารแบบเชื่อมติดกัน 3 ที่
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำหมู่บ้าน งบประมาณ 7,500 บาท

1.11) ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ 8
งบประมาณ 100,000 บาท

- 1.12) ก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ 13 งบประมาณ 712,000 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้างขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 17 โครงการ ได้แก่
- 2.1) โครงการสำรวจปริมาณน้ำก่อนการขุดเจาะบ่อขนาด หมู่ที่ 4, 6, 7 และ 8 งบประมาณ 120,000 บาท
 - 2.2) โครงการขุดเจาะบ่อขนาด หมู่ที่ 8 งบประมาณ 200,000 บาท
 - 2.3) โครงการสำรวจปริมาณน้ำก่อนการขุดเจาะบ่อขนาด หมู่ที่ 5 งบประมาณ 30,000 บาท
 - 2.4) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบบ่อขนาดใหญ่ หมู่ที่ 8 งบประมาณ 2,300,000 บาท
 - 2.5) โครงการก่อสร้างระบบประปาภูเข้า หมู่ที่ 10 งบประมาณ 1,018,000 บาท
 - 2.6) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบบ่อขนาดใหญ่ หมู่ที่ 4 งบประมาณ 2,300,000 บาท
 - 2.7) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบบ่อขนาดใหญ่ หมู่ที่ 6 งบประมาณ 2,300,000 บาท
 - 2.8) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 7 งบประมาณ 3,000,000 บาท
 - 2.9) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 10 งบประมาณ 3,000,000 บาท
 - 2.10) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบบ่อขนาดใหญ่ หมู่ที่ 12 งบประมาณ 2,300,000 บาท
 - 2.11) โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบบ่อขนาดใหญ่ หมู่ที่ 13 งบประมาณ 2,300,000 บาท
 - 2.12) โครงการขุดเจาะบ่อขนาด หมู่ที่ 5 งบประมาณ 200,000 บาท
 - 2.13) โครงการก่อสร้างระบบประปาชนบท หมู่ที่ 5 งบประมาณ 490,000 บาท
 - 2.14) โครงการก่อสร้างระบบประปาชนบท หมู่ที่ 6 งบประมาณ 595,000 บาท

- 2.15) โครงการชุดลอกคลอง หมู่ที่ 2 งบประมาณ 189,000 บาท
- 2.16) โครงการชุดสระเก็บน้ำ หมู่ที่ 9 งบประมาณ 211,800 บาท
- 2.17) โครงการก่อสร้างระบบประปาชนบท หมู่ที่ 4 งบประมาณ 641,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางป้องกันและระงับโรคติดต่อ จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 3.1) จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน งบประมาณ 65,000 บาท
- 3.2) จัดซื้อเครื่องวัดความดันโลหิตจำนวน 11 เครื่อง งบประมาณ 55,000 บาท
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางส่งเสริมการออกกำลังกาย จำนวน 1 โครงการ ได้แก่
- 4.1) ก่อสร้างสนามกีฬาออลเลย์บอล หมู่ที่ 10 งบประมาณ 173,000 บาท
- 6.3.2.2 ปีพ.ศ.2550 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีโครงการรวมทั้งหมด 86 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 42 โครงการ ใช้งบประมาณจำนวน 5,882,243 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 31,786,060 บาท โดยแบ่งเป็นโครงการ ดังนี้
- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 1.1) โครงการรณรงค์ป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 10,000 บาท
- 1.2) โครงการสายตรวจสัมพันธ์ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 30,000 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมนักหน้าการและสวัสดิการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 4 โครงการ ได้แก่
- 2.1) โครงการจัดการเยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ วันพ่อ เชตอ卜. งบประมาณ 100,000 บาท
- 2.2) โครงการจัดงานวันวิชาการโรงเรียนในเขตอ卜. งบประมาณ 150,000 บาท

- 2.3) โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติและจัดฝึกอบรม เขตออบต. งบประมาณ 170,000 บาท
- 2.4) โครงการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 50,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวน 7 โครงการ ได้แก่
- 3.1) โครงการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน ประสบปัญหาการดำรงชีวิต ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 396,000 บาท
- 3.2) โครงการช่วยเหลือผู้พิการในเขตออบต. งบประมาณ 426,000 บาท
- 3.3) โครงการช่วยเหลือครัวเรือนผู้ด้อยโอกาส ครัวเรือนที่ส่งผลกระทบจากโรคเดลต์หรืออุบัติเหตุ ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 55,000 บาท
- 3.4) โครงการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างที่สนับสนุนก่อสร้างบ้านให้ผู้ยากจน ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 260,000 บาท
- 3.5) โครงการมอบทุนการศึกษาเด็กนักเรียนยากจน ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบล งบประมาณ 100,000 บาท
- 3.6) โครงการศูนย์ส่งเคราะห์ราชภูมิประจำหมู่บ้าน (ศสบ.) ทุกหมู่บ้านในเขตออบต. งบประมาณ 110,000 บาท
- 3.7) โครงการจัดงานวันผู้สูงอายุ ทุกหมู่บ้านในเขต ออบต. งบประมาณ 80,000 บาท
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้างขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 7 โครงการ ได้แก่
- 4.1) โครงการก่อสร้างระบบกรองน้ำพร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบควบคุมประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 งบประมาณ 121,643 บาท
- 4.2) โครงการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 12 งบประมาณ 73,700 บาท
- 4.3) โครงการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้านพร้อมติดตั้งมิเตอร์ หมู่ที่ 4 งบประมาณ 231,964.50 บาท
- 4.4) โครงการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 6 งบประมาณ 319,870 บาท
- 4.5) โครงการขยายเขตประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 7 งบประมาณ 475,300 บาท

- 4.6) โครงการขยายเขตประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 10 งบประมาณ 613,399 บาท
- 4.7) โครงการขยายเขตประปาหมู่บ้านพร้อมติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า หมู่ที่ 4 งบประมาณ 338,266.50 บาท
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางป้องกันและระงับโรคติดต่อ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่
- 5.1) โครงการจัดงานวันอสม. เขตอบต. งบประมาณ 30,000 บาท
- 5.2) จัดซื้อวัสดุวิทยาศาสตร์และการแพทย์ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 30,000 บาท
- 5.3) จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน งบประมาณ 65,000 บาท
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางส่งเสริมการออกกำลังกาย จำนวน 11 โครงการ ได้แก่
- 6.1) จัดซื้อวัสดุเครื่องแต่งกาย อบต. งบประมาณ 50,000 บาท
- 6.2) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาสีหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 110,000 บาท
- 6.3) โครงการจัดการแข่งขันกีฬามาราธอนนานาชาติจังหวัด งบประมาณ 5,000 บาท
- 6.4) โครงการกีฬาท้องถิ่นสัมพันธ์ งบประมาณ 30,000 บาท
- 6.5) โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาและประชาชนจังหวัดสงขลา งบประมาณ 30,000 บาท
- 6.6) โครงการจัดซื้อชุดนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาภายนอก งบประมาณ 15,000 บาท
- 6.7) โครงการแข่งขันกีฬาริมหา้นักเรียนตำบล งบประมาณ 120,000 บาท
- 6.8) โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬา อบต. งบประมาณ 100,000 บาท
- 6.9) โครงการก่อสร้างสนามกีฬาวอลเลย์บอล หมู่ที่ 13 งบประมาณ 175,000 บาท

6.10) โครงการแข่งขันกีฬาศพด.อบต. จำนวน 5 ศพด. งบประมาณ 100,000 บาท

6.11) จัดซื้อเครื่องแต่งกายชุดกีฬาศพด.อบต. งบประมาณ 9,000 บาท

7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางส่งเสริมการบริโภคอาหารดีมีประโยชน์ จำนวน 7 โครงการ ได้แก่

7.1) ค่าวัสดุเครื่องบริโภค (จัดซื้อนม) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณ 121,700 บาท

7.2) ค่าอาหารเสริม(นม)โรงเรียน 8 โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณ 332,400 บาท

7.3) ค่าอาหารเสริม(นม)ศพด.จำนวน 5 ศูนย์ งบประมาณ 130,500 บาท

7.4) ค่าอาหารกลางวัน ศพด.อบต. จำนวน 2 ศูนย์ งบประมาณ 70,000 บาท

7.5) ค่าอาหารกลางวัน ศพด.บ้านห้วยโอน งบประมาณ 75,000 บาท

7.6) ค่าอาหารกลางวันศพด.บ้านคลองต่อ งบประมาณ 42,000 บาท

7.7) ค่าอาหารกลางวัน ศพด.บ้านเข้ารักเกียรติ งบประมาณ 30,500 บาท

6.3.2.2 ปีพ.ศ.2551 องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีโครงการรวมทั้งหมด 99 โครงการ แบ่งเป็นโครงการด้านสาธารณสุขจำนวน 34 โครงการ ใช้งบประมาณจำนวน 6,112,000 บาท จากงบประมาณทั้งหมด 22,604,700 บาท โดยแบ่งเป็นโครงการ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน 4 โครงการ ได้แก่

1.1) โครงการฝึกอบรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเขตอบต. งบประมาณ 50,000 บาท

1.2) โครงการรณรงค์ป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด เขตอบต. งบประมาณ 10,000 บาท

1.3) โครงการสายตรวจสัมพันธ์ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด ทุกหมู่บ้านในเขตอบต. งบประมาณ 20,000 บาท

- 1.4) โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ต้านยาเสพติด งบประมาณ 50,000 บาท
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
- 2.1) โครงการจัดตั้งศูนย์ อปพร./ จัดงานและโครงการต่างๆ เขตอобต. งบประมาณ 1,000,000 บาท
- 2.2) โครงการฝึกอบรมเพื่อสร้างวินัยจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุและป้องกันภัย เขตอобต. งบประมาณ 50,000 บาท
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางการส่งเสริมนั้นทนาการและสวัสดิการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 3 โครงการ ได้แก่
- 3.1) โครงการจัดงานเยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ จัดฝึกอบรมต่างๆ เขตอобต. งบประมาณ 150,000 บาท
- 3.2) โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติและจัดฝึกอบรมต่างๆ เขตอобต. งบประมาณ 100,000 บาท
- 3.3) โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน เขตอบต. งบประมาณ 20,000 บาท
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวน 7 โครงการ ได้แก่
- 4.1) โครงการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน ประสบปัญหาการดำรงชีวิต เขตอบต. งบประมาณ 1,446,000 บาท
- 4.2) โครงการช่วยเหลือผู้พิการในเขตอบต. งบประมาณ 456,000 บาท
- 4.3) โครงการช่วยเหลือครัวเรือนผู้ด้อยโอกาส ครัวเรือนที่รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรืออุบัติเหตุ เขตอบต. งบประมาณ 55,000 บาท
- 4.4) โครงการศูนย์ส่งเคราะห์ราชภูมิประจำหมู่บ้าน (ศสบ.) เขตอบต. งบประมาณ 110,000 บาท
- 4.5) โครงการรางวัลเยาวชนดีเด่น แม่ดีเด่น พ่อดีเด่น งบประมาณ 65,000 บาท
- 4.6) โครงการจัดทำข้อมูลในศูนย์ส่งเคราะห์ราชภูมิประจำหมู่บ้าน เขตอบต. งบประมาณ 50,000 บาท
- 4.7) โครงการทุนการดำเนินชีวิตเพื่อการพัฒนาการเรียนนักเรียนยากจนในเขตตำบล งบประมาณ 100,000 บาท

- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้าง
ขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 2 โครงการ ได้แก่
 5.1) โครงการก่อสร้างหอดังของระบบประปาและ
ขยายเขตประปา หมู่ที่ 2 งบประมาณ 330,000 บาท
 5.2) โครงการก่อสร้างระบบกรองน้ำผิวดินขนาด
ใหญ่ หมู่ที่ 9 งบประมาณ 500,000 บาท
- 6) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทาง
ป้องกันและระงับโรคติดต่อ จำนวน 6 โครงการ ได้แก่
 6.1) โครงการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขมูลฐาน
จำนวน 11 หมู่บ้าน งบประมาณ 110,000 บาท
 6.2) โครงการพัฒนาต่อเนื่องคลินิกชุมชน หมู่ที่ 8
งบประมาณ 50,000 บาท
 6.3) โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำ
แผนพัฒนาสุขภาพของหมู่บ้าน งบประมาณ 150,000 บาท
 6.4) โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการฉีดวัคซีน
ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เขตอบต. งบประมาณ 50,000 บาท
- 6 .
- 5) โครงการฝึกอบรมการป้องกันโรคเอดส์ เขตอบต. งบประมาณ 30,000 บาท
 6.6) โครงการจัดซื้อวัสดุในการป้องกันโรคติดต่อ
ตรวจสอบสภาพน้ำ ตรวจคุณภาพน้ำ เขตอบต. งบประมาณ 200,000 บาท
- 7) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทาง
ส่งเสริมการออกกำลังกาย จำนวน 7 โครงการ ได้แก่
 7.1) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาสีหมู่บ้านในเขต
อบต. งบประมาณ 220,000 บาท
 7.2) โครงการจัดการแข่งขันกีฬามาราธอนนานาชาติ
จังหวัด งบประมาณ 5,000 บาท
 7.3) โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาและประชาชนจังหวัดสงขลา งบประมาณ 30,000 บาท
 7.4) โครงการจัดซื้อชุดนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬา
ภายนอก ให้แก่โรงเรียนในเขตอบต. งบประมาณ 15,000 บาท
 7.5) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเครือข่าย
สถานศึกษาที่ 8 งบประมาณ 110,000 บาท

7.6) โครงการแข่งขันกีฬา ศพด. อบต. จำนวน 5 ศพด. งบประมาณ 100,000 บาท

7.7) โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬา งบประมาณ 100,000 บาท

8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการชุมชน จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

8.1) โครงการจัดตั้งธนาคารชุมชนบริเวณโรงเรียนของตำบล งบประมาณ 30,000 บาท

8.2) โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการลดขยะในครัวเรือน และการตั้งธนาคารชุมชน เขตอบต. งบประมาณ 100,000 บาท

8.3) โครงการจัดซื้อถังขยะ ไนกาวาด เขตอบต. งบประมาณ 250,000 บาท

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

- เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.)
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ต่อการศึกษาวิจัยคือ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา จำนวน 30 องค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งหมด 416 คน โดยใช้แบบสอบถามต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการประมวลผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Product and Service Solutions) เพื่อให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รวบรวมมา ซึ่งมีสถิติที่ใช้ต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับใช้ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับหาระดับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวัดการกระจายของข้อมูล การวิเคราะห์ Linear Regression สำหรับการพยากรณ์โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ(secondary data)ประเภทเอกสารงบประมาณและโครงการงบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถนำผลมาวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุไม่เกินหรือเท่ากับ 32 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อายุการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ไม่เกินหรือเท่ากับ 5 ปี

1.2 ปัจจัยระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง

1.3 ปัจจัยทัศนคติต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง

1.4 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.4.1 ด้านการตัดสินใจ พบร่วมกันว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับสูง ส่วนใหญ่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในประเด็นการบรรจุความต้องการของประชาชนในโครงการหรือกิจกรรมของอบต. ในขณะที่การเข้าร่วมประชุมของประชาชนต่อการประชุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมของอบต. อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด

1.4.2 ด้านการปฏิบัติการ พบร่วมกันว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการปฏิบัติการอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง ส่วนใหญ่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในประเด็นการเข้าร่วมเป็นกรรมการต่อการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการตามแผนพัฒนาอบต. ในขณะที่การร่วมสนับสนุนทรัพยากรส่วนตัวให้แก่อบต. เพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.4.3 ด้านผลประโยชน์ พบร่วมกันว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านผลประโยชน์อยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง ประชาชนส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในประเด็น อบต. ได้จัดทำแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวกับงานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ศาสนา การศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่น ในขณะที่ การจัดทำแผนงาน/โครงการที่มีลักษณะเป็นวัตถุสิ่งของเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนอยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.4.4 ด้านการประเมินผล พบร่วมกันว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง ประชาชนส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในประเด็นการเข้าร่วมเป็นกรรมการต่อการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการตาม

แผนพัฒนาอบต. ในขณะที่การเข้ามีส่วนร่วมต่อการควบคุมการจัดทำบัญชีของ อบต.อยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.5 ปัจจัยภาวะผู้นำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับความเป็นผู้นำของผู้บริหารอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง

1.6 การประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวมอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง เมื่อแยกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล พนวจ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ประเมินการทำงานอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง

เมื่อแยกตามระดับตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง ส่วนด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้อยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง

เมื่อแยกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล พนวจ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล อยู่ในระดับสูงค่อนไปทางปานกลาง ส่วนด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และการวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ อยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง

องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ประเมินการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการนำองค์กร ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ด้าน ด้านการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล อยู่ในระดับสูงส่วนด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขนั้น สามารถเขียนในรูปของสมการถดถอย (Linear Regression) เพื่อดูความสัมพันธ์ ทิศทางความสัมพันธ์ อิทธิพลที่มีต่อระดับสมรรถนะและแนวโน้มของสมรรถนะที่เหมาะสม โดยได้สมการดังนี้
เมื่อกำหนดให้

X_1	หมายถึง	อายุ
X_2	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่
X_3	หมายถึง	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง
X_4	หมายถึง	ทัศนคติต่อการทำงาน
X_5	หมายถึง	ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 1
X_6	หมายถึง	ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 2
X_7	หมายถึง	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ
X_8	หมายถึง	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ
X_9	หมายถึง	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์
X_{10}	หมายถึง	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการประเมินผล
X_{11}	หมายถึง	ภาวะผู้นำ
Y_1	หมายถึง	สมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม

3.1 สมการถดถอยสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขในภาพรวม

$$\begin{aligned}
 Y_1 = & 1.671 + 0.016X_1 - 0.087X_2 - 0.028X_3 + 0.013X_4 - \\
 & 0.372X_5 - 0.464X_6 + 0.082X_7 - 0.016X_8 + 0.049X_9 + 0.075X_{10} \\
 & + 0.489X_{11}
 \end{aligned}$$

จากสมการพบว่า ตัวแปรอายุ ทัศนคติต่อการทำงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมของ

ประชาชนด้านการประเมินผล และภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์เชิงบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนตัวแปรความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาที่ดำเนินการ ขนาดขององค์กรบริหารส่วน ตำบล ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล 2 และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติการ มีความสัมพันธ์เชิงลบ ทิศทางตรงกันข้าม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุขด้านการนำองค์กรมาที่สุด คือ ภาวะผู้นำ

4. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร

การล้มภาษณ์ตัวแทนผู้บริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาอธิบายถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมในส่วนของแบบสอบถามที่ได้ใช้กับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ โดยมีข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในด้านสาธารณสุข การกำหนดนโยบาย และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1 การดำเนินการตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพระราชบัญญัติ องค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4.1.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

จากการศึกษาพบว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ หน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดฯ และอยู่ในความรับผิดชอบของส่วนสาธารณสุขน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ให้บริการด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เต็ก สตรี คนชราและคนพิการมากที่สุด รองลงมาคือการให้บริการด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุข การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และการรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดให้มีและควบคุมตลาด ทำเที่ยวนเรือ ทำข้ามและที่จอดรถ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การควบคุมสุสานและมาปนสถาน การจัดให้มีและควบคุมการฝ่าสัตว์ ตามลำดับ ส่วนการบริการด้านการปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัคคีภัย การจัดการกีฬาและกิจกรรมทางสังคม รวมถึงการจัดการน้ำท่วมและภัยธรรมชาติ ที่สำคัญที่สุด

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ให้บริการด้านการจัดการเหตุร้ายมากที่สุด ในเรื่องดูแลปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ รองลงมาคือ

การจัดการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535 การจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การจัดการสุขลักษณะของอาคาร การจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ตามลำดับ ส่วนการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์มีการจัดการน้อยที่สุด

4.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่มีการกำหนดแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ หน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดฯ เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ ให้บริการด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกทางน้ำและทางระบายน้ำ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและคนพิการ การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลรักษาที่สาธารณะ รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การให้บริการด้านสาธารณูปการ การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเที่ยบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ ตามลำดับ ส่วนการจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถานมีการให้บริการน้อยที่สุด

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ให้บริการด้านการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ การจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รองลงมาคือการจัดการเหตุร้าย การจัดการสิ่งปฏิกูล มูลฝอย สุขลักษณะของอาคาร ตามลำดับ ส่วนการจัดการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535 มีการจัดการน้อยที่สุด

4.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ ไม่มีแผนพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ หน้าที่ต่อการจัดการด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนสาธารณสุข เมื่อเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางส่วนใหญ่ ให้บริการตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537ทุกด้าน ยกเว้นด้านการสาธารณูปการ การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่ให้บริการด้านการจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การจัดการสุขาลักษณะของอาคาร การจัดการเหตุรำคาญ และการจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

4.2 การกำหนดงบประมาณ เมื่อแบ่งออกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล จะพบว่า มีเพียงองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีการกำหนดงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลกลางและขนาดเล็กไม่มีการกำหนดงบประมาณในส่วนนี้โดยเฉพาะ

4.3 ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการสัมภาษณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งขนาดใหญ่ กลางและเล็ก จะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร คำแนะนำ เครื่องมือ/อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านงบประมาณเพียงอย่างเดียว รองลงมาคือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร คำแนะนำและอุปกรณ์ ความร่วมมือจากทั้ง 5 ด้าน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร ด้านคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับเครื่องมือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากรและคำแนะนำ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำและผู้เชี่ยวชาญ ตามลำดับ ส่วนด้านงบประมาณร่วมกับคำแนะนำได้รับความร่วมมือน้อยที่สุด

5. การดำเนินการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล

5.1. งบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

5.1.1 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า งบประมาณประจำปีจะเพิ่มขึ้นทุกปี และงบประมาณที่ใช้ในการจัดการด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นกัน แต่ร้อยละของใช้งบประมาณในแต่ละปีจะลดลง โดยร้อยละของงบประมาณที่ใช้น้อยที่สุดในปี 2550 ร้อยละ 17.65 และใช้มากที่สุดในปี 2549 ร้อยละ 24.89

5.1.2 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลกลาง ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551 พบว่า งบประมาณประจำปีจะเพิ่มขึ้นทุกปี และงบประมาณที่ใช้ในการจัดการด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นกัน แต่ร้อยละ

ของการใช้งบประมาณในแต่ละปีจะลดลง โดยร้อยละของงบประมาณที่ใช้น้อยที่สุดในปี 2550 ร้อยละ 9.36 และใช้มากที่สุดในปี 2551 ร้อยละ 28.60

5.1.3 งบประมาณประจำปีและงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551 พบว่า งบประมาณประจำปีจะเพิ่มขึ้นทุกปี และงบประมาณที่ใช้ในการจัดการด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน แต่ร้อยละของ การใช้งบประมาณในแต่ละปีจะลดลง โดยร้อยละของงบประมาณที่ใช้น้อยที่สุดในปี 2550 ร้อยละ 18.51 และใช้มากที่สุดในปี 2549 ร้อยละ 86.17

จากการวิจัยสรุปได้ว่า งบประมาณในการดำเนินการด้านสาธารณสุขในช่วงปี แรก ๆ จะเน้นในการก่อสร้างและจัดซื้ออุปกรณ์ เกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุข และในปี ถัดมาจะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับสาธารณสุขที่ได้กำหนดไว้

การกำหนดงบประมาณประจำปีและการจัดสรรงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 นั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีการกำหนดงบประมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี และร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการจัดการด้านสาธารณสุขจะมีน้อยที่สุดในปี 2550 เมื่อเทียบกัน

5.2. การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข

5.2.1 จำนวนโครงการขององค์กรบริหารส่วนตำบลเล็กในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า จำนวนโครงการประจำปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่โครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขในปี 2550 มีจำนวนลดลง และเพิ่มขึ้นในปี 2551 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จะมีจำนวนมากที่สุดในปี 2549 คือ ร้อยละ 21.05 และน้อยที่สุดคือ ปี 2550 คือ ร้อยละ 17.95

5.2.2 จำนวนโครงการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกลางในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า จำนวนโครงการประจำปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จะมีจำนวนมากที่สุดในปี 2551 คือ ร้อยละ 56.06 และน้อยที่สุดคือ ปี 2550 คือ ร้อยละ 39.70

5.2.3 จำนวนโครงการขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ในการจัดการด้านสาธารณสุขระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า จำนวนโครงการประจำปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข จะมีจำนวนมากที่สุดในปี 2549 คือ ร้อยละ 82.05 และน้อยที่สุดคือ ปี 2551 คือ ร้อยละ 33.32

จากการวิจัยสรุปได้ว่า จำนวนโครงการประจำปีและจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด ระหว่างปีพ.ศ. 2549 – 2551 นั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีจำนวนโครงการประจำปีเพิ่มขึ้นทุกปี องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลางและขนาดใหญ่มีจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นทุกปี

ยกเว้นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กที่มีจำนวนโครงการลดลงในปี 2550 และเพิ่มขึ้นในปี 2551 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กและขนาดใหญ่จะมีมากที่สุดในปี 2549 ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางจะมีมากที่สุดในปี 2551

5.3. โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์

5.3.1 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551

1) ปีพ.ศ.2549 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค คิดเป็นร้อยละ 50 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข และคิดเป็นร้อยละ 97.41 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

2) ปี พ.ศ.2550 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคนชุมชนและสังคม คิดเป็นร้อยละ 42.86 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข ยุทธศาสตร์ที่ใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค คิดเป็นร้อยละ 76.86 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

3) ปี พ.ศ.2551 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง พัฒนาการให้บริการด้านสวัสดิการชุมชน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข และคิดเป็นร้อยละ 42.89 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

5.3.2 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551

1) ปีพ.ศ.2549 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 54.17 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข และคิดเป็นร้อยละ 46.96 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

2) ปีพ.ศ.2550 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข และคิดเป็นร้อยละ 79.17 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

3) ปีพ.ศ.2551 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 48.65 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

5.3.3 โครงการด้านสาธารณสุขแยกตามยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551

1) ปีพ.ศ.2549 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดและใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้าง ขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 53.13 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขและคิดเป็นร้อยละ 98.64 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

2) ปีพ.ศ.2550 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้าง ขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน และยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขทั้ง 2 ยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ที่ใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่อง แนวทางก่อสร้าง ขยายเขตและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.96 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

3) ปีพ.ศ.2551 ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางส่งเสริมการออกกำลังกาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 20.59 ของโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขทั้ง 2 ยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ที่ใช้งบประมาณมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 37.34 ของงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข

โครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด จะกำหนดไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม เรื่อง ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนันทนาการกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม เรื่อง แนวทางส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง ปรับปรุงแหล่งน้ำ อุปโภคบริโภค และองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ จะเพิ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข เรื่อง แนวทางส่งเสริมการออกกำลังกาย เนื่องจากองค์กรบริหารส่วนตำบล

มีส่วนสาธารณะโดยเฉพาะ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กและขนาดกลางจะอยู่ในการดูแลของสำนักปลัด

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนโครงการ งบประมาณ และโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด ระหว่างปีพ.ศ.2549 – 2551 พบร่วมกัน พบว่า การดำเนินการตามโครงการและการใช้งบประมาณมีความสอดคล้องกัน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการด้านสาธารณสุขคล้ายคลึงกัน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด ปีที่มีการกำหนดงบประมาณสำหรับโครงการเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขมากเนื่องจากในปีนี้ ๆ มีโครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้แก่หมู่บ้านมากเป็นพิเศษ เช่น การชุดเจาะบ่อบาดาล การสร้างสนามกีฬา การจัดซื้อครุภัณฑ์และวัสดุเพื่อให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนและในปีอื่น ๆ จะเป็นการกำหนดงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการดำเนินโครงการต่อไป

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยจากการเก็บแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิพบว่า จากผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การหาค่าสมการถดถอย (Linear Regression) พบร่วมปัจจัยเฉพาะบางตัวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับระดับสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดส่งข้าต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ซึ่งได้แก่ ภาวะผู้นำ และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล สอดคล้องกับการกำหนดนโยบาย โครงการและงบประมาณในการดำเนินการด้านสาธารณสุข ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กจะใช้งบประมาณน้อยกว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางและใหญ่ตามลำดับ ซึ่งการกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีรวมไปถึงความสามารถในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้นำมีส่วนในการกำหนดงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบล พบร่วม ผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน จะมีการกำหนดงบประมาณในการดำเนินการด้านสาธารณสุขที่แตกต่างกัน เช่น กิจกรรมที่มีขนาดใหญ่ เช่น การจัดตั้งส่วนราชการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางและขนาดเล็กไม่มีส่วนราชการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ได้รับงบประมาณมากกว่าขนาดกลางและขนาดเล็ก จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณมีความแตกต่างกันตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล

การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการด้านสาธารณสุข พบร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจสูงที่สุด โดยจะมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นปัญหาความต้องการของประชาชนในการจัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของอบต.

โครงการเกี่ยวกับการดำเนินการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ขนาด จะเน้นในด้านการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับการให้บริการด้านสุขภาพ จะเป็นการให้งบประมาณสนับสนุนร่วมมือกับโรงพยาบาลประจำตำบลหรือองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีบุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่มีศักยภาพในการให้บริการด้านสาธารณสุขที่ครบครันได้ มีเพียงการให้บริการวัดความดัน ชั่งน้ำหนัก บริการอาหารเสริม (นม) ให้แก่เด็กนักเรียนเท่านั้น สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ซึ่งจากการสัมภาษณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านงบประมาณเพียงอย่างเดียว รองลงมาคือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร คำแนะนำและอุปกรณ์ ความร่วมมือจากทั้ง 5 ด้าน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร ด้านคำแนะนำ ด้านงบประมาณร่วมกับเครื่องมือ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ ด้านงบประมาณร่วมกับบุคลากรและคำแนะนำ ด้านบุคลากรร่วมกับคำแนะนำและผู้เชี่ยวชาญ ตามลำดับ ส่วนด้านงบประมาณร่วมกับคำแนะนำได้รับความร่วมมือน้อยที่สุด

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดสงขลา ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของว่า บต.ยังไม่สามารถดำเนินการบริการด้านสาธารณสุขได้เต็มที่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณและบุคลากร ซึ่งไม่ได้รับการถ่ายโอน many งบต. พร้อมกับภารกิจ แต่ บต. มีศักยภาพและความสามารถที่จะทำได้ โดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานด้านสาธารณสุขและการสร้างบุคลากรด้านสาธารณสุขขึ้นมาภายในบต. เอง ดังนั้นในอนาคตหากจะตรวจสอบสาธารณสุขถ่ายโอนห้งงบประมาณและบุคลากรด้านสาธารณสุขให้แก่ บต. อย่างเต็มที่ บต. ก็จะสามารถจัดการด้านสาธารณสุขภายใต้ห้องถินได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาจสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำและขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุคลากรและงบประมาณที่มีมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็กกว่า จึงทำให้สามารถจัดการและบริการประชาชนได้มีประสิทธิภาพมากกว่า และเมื่อผู้นำองค์กรมีภาวะผู้นำที่สูงจะมีผลต่อการกำหนดนโยบาย การจัดสรรงบประมาณและการจัดการบริหารงานจะเป็นไป อย่างมีระบบแบบแผนมากกว่า สามารถจัดบริการด้านสาธารณสุขพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งความร่วมมือที่ได้รับคือ งบประมาณและบุคลากรเป็นส่วนใหญ่ ส่วนด้านคำแนะนำจะมีน้อยที่สุด ผลจากการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ประเมินการจัดการด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับสูง ความรู้ ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลางและมีทัศนคติต่อการจัดการด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับสูง จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมและความสามารถในการจัดการด้านสาธารณสุขได้หากได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครบถ้วนด้าน ดังนั้นผลการดำเนินงาน

ด้านสาธารณสุขขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) จึงอยู่ในระดับสูง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ทัศนคติต่อการทำงาน ความรู้ความเข้าใจ อายุ และระยะเวลาที่ทำงานตำแหน่ง และตัวแปรปัจจัยระดับองค์กร ได้แก่ ภาวะผู้นำ ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การหาค่าสมการถดถอย (Linear Regression) พบว่าปัจจัยเฉพาะบางตัวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ซึ่งได้แก่ ภาวะผู้นำ และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานการศึกษา ดังรายละเอียด ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย : ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ทัศนคติต่อการทำงาน ความรู้ความเข้าใจ อายุ และระยะเวลาที่ทำงานตำแหน่ง และตัวแปรปัจจัยระดับองค์กร ได้แก่ ภาวะผู้นำ ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) แต่อย่างใด ส่วนปัจจัยระดับองค์กรมีอิทธิพลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) แต่เฉพาะบางตัวแปรเท่านั้น ไม่ใช่ทุกด้วยในด้านดังกล่าว โดยปัจจัยที่มีผลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) คือ ภาวะผู้นำและขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) คือภาวะผู้นำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมາลี สิงหนามยม (2549 : 54-70) ที่ได้ศึกษาเรื่อง

การกระจายอำนาจด้านสุขภาพเพื่อความแข็งแรงของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งพบว่า ข้อคิดเห็นที่จะทำให้การดำเนินงานกระจายอำนาจด้านสุขภาพ ประสบความสำเร็จ มีผู้ให้ความคิดเห็นในด้านนี้ คือ งบประมาณและกำลังคนต้องพร้อม ต้องมีความรู้และความเข้าใจในทิศทางการดำเนินงาน การกระจายอำนาจด้านสุขภาพ ต้องมีความร่วมมือและประสานงานกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนการดำเนินงานและมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง ต้องมีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจ ผู้บริหารของชุมชนต้องมีความสามัคคีกันและได้รับการสนับสนุน จากประชาชนส่วนใหญ่ มีข้อมูลเพียงพอ มีการประเมินผลทุกรายะ ผู้บริหารทุกระดับต้องเข้มแข็ง นโยบายต้องชัดเจน เข้าใจบทบาทในการกระจายอำนาจ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) คือขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นพรัตน์ แก่นนาค และ ลือชา วนรัตน์ (2540 : 18) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปลัด อบต. กับบทบาทของ อบต. ในงานส่งเสริมสุขภาพ และงานอนามัยสิ่งแวดล้อม พบว่า อบต. เพิ่งเริ่มจัดตั้งมาได้ไม่นาน อบต. แต่ละระดับมีศักยภาพไม่เท่ากัน อบต. ระดับ 1 มีความพร้อมมากที่สุด ทึ้งในด้านงบประมาณ บุคลากร และชุมชนที่รับผิดชอบ จะเป็นชุมชนที่เจริญใกล้เคียงกับเทศบาล หรือสุขาภิบาล ปัญหาสาธารณสุขจึงมีคล้ายคลึงกับปัญหาที่พบในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล ซึ่งบุคลากรที่รับผิดชอบ ก็นำแบบอย่างของเทศบาลหรือสุขาภิบาลมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยเฉพาะงานทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ส่วนงานทางด้านการส่งเสริมสุขภาพยังคงต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนา เพราะในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลนั้นงานส่งเสริมสุขภาพก็มีการพัฒนาได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น สอดคล้องกับการศึกษาของสาธิต ผลเจริญ (2545 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยเงื่อนไขและการนำเสนอแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กร บริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1. ชุมชนในพื้นที่ อบต. ชั้น 1 และชั้น 2 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นชุมชนชนบทเมือง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวนา นับถือศาสนาพุทธ และมีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของประเทศไทย ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และยังมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มาก 2. บุคลากรใน อบต. ครูและผู้บริหารสถานศึกษา และผู้แทนชุมชนรับรู้ว่า อบต. มีความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง อบต. ชั้น 1 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนเป็นอันดับแรก อบต. ชั้น 2 ให้ความสำคัญที่สุดกับการกิจด้านการก่อสร้างและซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนภารกิจด้านการศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย 3. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรใน อบต. ครูและผู้บริหารสถานศึกษาและผู้แทนชุมชน เกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่าง อบต. ชั้น 1 กับ อบต. ชั้น 2 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความแตกต่างในด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่นในการจัดการศึกษา

ขั้นพื้นฐานของ อบต. 4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานของ อบต. ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการศึกษา การที่สมาชิก อบต. พัฒนาตนเองด้วยการศึกษาเพิ่มเติมคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีวิสัยทัคณ์และเห็นความสำคัญของการศึกษา ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง อบต. โรงเรียน และชุมชน นโยบายรัฐและกฎหมายที่ส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ ความจำเป็นของ อบต. ในการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก การขาดประสบการณ์ในการจัดการศึกษาและพื้นฐานความรู้ของบุคลากร ความขัดแย้งในองค์กร การที่สมาชิก อบต. ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและความล่าช้าในการประกาศหลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กร ปัจจุบันส่วนท้องถิ่นของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับการศึกษาของเรวดี วงศารใจน์ (2545 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการรองรับการกระจายอำนาจ พบร่วมกับ องค์กรบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในระดับปานกลาง แต่ในระดับ 1-2 มีความพร้อมมากกว่าระดับ 3-5 ในด้านงบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์และภาวะผู้นำเท่านั้น สำหรับด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากพื้นที่เป็นชุมชนเมือง มีความเจริญเติบโตมากกว่า จึงมีความสามารถในการจัดเก็บภาษีได้มากกว่า ทำให้มีงบประมาณของตนเองจำนวนมากและสามารถบริหารจัดการได้ดีกว่า ในด้านสภากาชาดมีแนวโน้มที่ต้องการปัจจุบันของมากขึ้น แสดงถึงความเข้มแข็งที่สามารถรองรับการกระจายอำนาจในการบริหารงานในอนาคตได้มากขึ้น แต่ก็ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการประเมินผล ซึ่งเป็นการตรวจสอบการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาลด้านความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อันจะส่งผลเสียต่อ กิจกรรมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอนาคต องค์กรบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในด้านอำนาจหน้าที่ที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจแต่ในการบริหารเวลาในการทำงานยังมีความพร้อมไม่เพียงพอ และสอดคล้องกับการศึกษาของกฤษดา จันทร์เจริญ (2546 : 66-67) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ พบร่วมกับ 1. อบต. ชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากร การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม โดยทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

จากการศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.) พบร่วมกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการ (ก.พ.ร.) คือ ภาวะ

ผู้นำ และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล อาจสรุปได้ว่า เพาะขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุคลากรและงบประมาณที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็กกว่า จึงทำให้สามารถจัดการและบริการประชาชนได้มีประสิทธิภาพมากกว่า และเมื่อผู้นำองค์กรมีภาวะผู้นำที่สูง จะมีผลต่อการกำหนดนโยบายและการจัดการบริหารงานจะเป็นไปอย่างมีระบบแบบแผนมากกว่า สามารถจัดบริการด้านสาธารณสุขพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งความร่วมมือที่ได้รับคืองบประมาณและบุคลากรเป็นส่วนใหญ่ ส่วนด้านคำแนะนำจะมีน้อยที่สุด ผลจากการศึกษาการดำเนินงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาภายใต้กรอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาช้าราชการ (ก.พ.ร.) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ประเมินสมรรถนะในการจัดการด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับสูง ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลางและมีทัศนคติต่อการจัดการด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับสูง จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมและความสามารถในการจัดการด้านสาธารณสุขได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งใช้เป็นแนวทางขององค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุน ช่วยเหลือต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

1.1 จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ไม่ได้รับความร่วมมือด้านผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนและเข้าไปชักถาม ให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรอยู่เสมอ เพื่อให้พร้อมที่จะสามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบุคลากรระดับหัวหน้าหน่วยงาน

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำการประเมินและติดตามผลการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการบริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้พื้นที่ของจังหวัดสงขลาในการศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรทำการศึกษา ดังนี้

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานในการจัดการด้านสาธารณสุขทั้งองค์กร
บริหารส่วนตำบล เทศบาล และระดับจังหวัด

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านสาธารณสุข
ขององค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และจังหวัดภายหลังจากมีการถ่ายโอนภาระงานและ
อำนาจหน้าที่แล้ว

บรรณานุกรม

หนังสือ

กมล อดุลพันธ์และคณะ. 2525. การบริหารการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กระทรวงสาธารณสุข. 2539. รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพและความพร้อมขององค์กร
บริหารส่วนตำบล (อบต.) และสถานีอนามัย (สอ.) ในการดำเนินงานพัฒนา
สาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร.

กรมล ทองธรรมชาติ. 2532. การปกคล้องท้องถิ่นของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

โกวิทย์ พวงงามและคณะ. 2543. ภารกิจอบต.และความเข้มแข็งของประชาคมในตำบล
ในการจัดการกับปัญหาสุขภาพชุมชนระดับตำบล. มูลนิธิส่งเสริมการปกคล้อง
ส่วนท้องถิ่น.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. สำนักงาน. 2536. การวัดและการประเมินการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร.

คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. สำนักงาน. 2537. รายงานการวิจัยเรื่องขีดความสามารถ
ในการเพ่งตนเองกับการนิรรักษ์แหล่งน้ำของชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
กรุงเทพมหานคร.

ชัยรัตน์ พัฒnejริญและคณะ. 2540. การกระจายอำนาจการบริหารงานสาธารณสุขมูลฐาน
สู่องค์กรบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสาธารณสุข.

ชาญชัย อา Jinスマจาร. 2550. ภาวะผู้นำในองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน
ไซยา ย์มวิไล. 2528. ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ..

ทวีทอง วงศ์วัฒน์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร :
ศักดิ์โสภาการพิมพ์.

ธีระพงษ์ แก้วห่วงค์และคณะ. 2542. บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.)ในการพัฒนา
งานสาธารณสุขมูลฐานและแนวทางการส่งเสริมพัฒนา. ขอนแก่น : หจก.
โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.

นพรัตน์ แก่นนาคำและลือชา วนรัตน์. 2540. ปลัดอบต.กับบทบาทของอบต.ในงานส่งเสริม
สุขภาพและงานอนามัยสิ่งแวดล้อม. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.

นิตยา เกินประเสริฐ. 2541. ทฤษฎีองค์การ : แนวการศึกษาเชิงบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : กองทุนรักษาระบบน้ำ.

ปรัชญา เวสารัชย์. 2530. การบริหารแผนงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นและชนบท.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ปิยฉัตร พัทพาโรพงษ์. 2545. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม.

พระชัย ลิขิตธรรมใจนนท์. 2544. พฤติกรรมองค์การ. สงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พรทิพย์ ไชยโส. 2535. การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

พรทิพย์ คำพอ. 2544. พระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537.
ขอนแก่น : คณะกรรมการสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พะยอม วงศ์สารศรี. 2540. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์.

พัชรี สิโภสและคณะ. 2546. คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิ
บริษัทโนเน็กบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พัชนี วรกвин. 2528. บทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งน้ำ
ขนาดเล็ก : ศึกษารณีบริเวณรอบนอก เขตเทศบาลนครหาดใหญ่. สงขลา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ไฟบุลย์ ช่างเรียน 2516. ลักษณะสังคมและการปักครองของไทย. กรุงเทพมหานคร.

เดช สวนานนท์. 2512. ป่าทানุกรรมจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : อักษรบริการ.

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2549 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2550 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2551 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2549 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวัดสน อำเภอโนด
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2550 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวัดสน อำเภอโนด
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2551 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวัดสน อำเภอโนด
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2549 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพิจิตร อำเภอหนองม่อม
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2550 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพิจิตร อำเภอหนองม่อม
จังหวัดสangขลา

แผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิจิตร อำเภอทางม'ออม
จังหวัดสกลนคร

งบประมาณ พ.ศ. 2537. องค์การและการบริหาร การศึกษาการจัดการแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช.

ธนัน อనุมานราชอนและคณะ. 2547. รายงาน โครงการประเมินผลความพึงพอใจของ
ประชาชน ผู้รับบริการงานที่เป็นภารกิจหลักของหน่วยงาน ระดับกรมในสังกัด
กระทรวงแรงงาน, ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
(สำเนา)

รัชนีวรรณ วนิชย์สอน. 2547. สมรรถนะในระบบราชการไทย. เอกสารประกอบการฝึกอบรม
นักบริหารระดับต้น กระทรวงคลัง.

โจนนัจฉริย์ ด่านสวัสดิ์. 2541. “บทวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและการ
จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”, ใน โครงการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
การจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสกลนคร : สกลนคร :
มหาวิทยาลัยสกลานครินทร์.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร
: สุวิรยาสาส์น.

วิพุธ พูลเจริญและคณะ. 2543. ถูกรปรัชญาระบบสุขภาพแห่งชาติ. สถาบันวิจัยระบบ
สาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.

วุฒิสาร ตันไชย. 2546. การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร : เอ พี グラฟฟิค ดีไซน์ และการพิมพ์.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. หลักการสร้างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพาณิช.

วิรัช สงวนวงศ์วาน. 2546. การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร
: ชีเอ็ดยูเคชั่น.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2540. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : อีระพิล์ม
และไซแทกซ์.

สมคิด บางโน. 2540. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์. 2535. การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

สุดจิต นิมิตกุล. 2523. กลไกองค์กรการวางแผน. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ..

สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2548. ความรู้
เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

สถาบันพระปกเกล้า. 2545. การประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้าครั้งที่ 3 เรื่องการกระจาย
อำนาจและการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
ธรรมด้าเพรส.

สุชาดา จันทร์เอมและสุรางค์ จันทร์เอม. 2520. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร :
แพร่การพิมพ์.

สุพัตรา สุภาพ. 2519. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สุภังค์ จันทวนิช 2540. การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรัสวดี หุ่นพยนต์และยุทธ พ่วงศ์ญาติ. 2545. รายงานการวิจัยเรื่องความสามารถและ
ข้อจำกัดขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการบริการสาธารณสุข. สำนัก
บัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา).

สุวิมล ว่องวนิช. 2535. พัฒนาแบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

อัมพร จำรงลักษณ์, 2548. องค์การ : ทฤษฎี โครงสร้าง และการออกแบบ. กรุงเทพมหานคร :
โครงการตำราและสิ่งพิมพ์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อาท. คุรุราชรน. 2539. บทบาทของสมาชิกสภากเทศบาลในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อานันท์ อากาศิริมณี. 2516. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิชัย พันธุเสน. 2539. แนวคิด ทฤษฎี และภาพรวมของการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : อุรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชิ่ง.

อุทัย ทรัพย์โต. 2523. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โอดี้ียนสโตร์.

อุทัย ทรัพย์โต. 2526. สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา-มนุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอดี้ียนสโตร์.

Good, Carter v. Eds. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill Book Company.

McKechnie, Leon L. 1966. **Webster's Dictionary**, 2nd ed. New York : The World Publishing Center.

วารสาร

โกวิท พวงงาม. 2547. “องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โครงสร้างและอำนาจใหม่”, ช่าวช่าง. (พฤษภาคม 2547), 41-42.

ปิยะนุช เงินคล้ายและคณะ. 2547. “การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, วารสารวิจัย (กรกฎาคม – ธันวาคม 2547), 42-68.

นิรันดร์ จันทิเวศย์. 2527. “กลวิธี แนวทางวิธีส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา”, ใน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การศึกษาโนยาบายสาธารณะฯ มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิญญา อังคณาธุรักษ์. 2542. “กำเนิดสภากتابล”, วารสารท้องถิ่น. 1(มกราคม 2542), 37-43.

เสน่ห์ จุ้ยโต. 2548. “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่ Competency-Based Development”, รัฐสภาสาร. (พฤษภาคม), 35-56.

สุมาลี สิงหนามิยม. 2549. “การกระจายอำนาจด้านสุขภาพเพื่อความแข็งแรงของประชาชนในท้องถิ่น”, วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย (มกราคม-มิถุนายน 2549), 54-70.

วิทยานิพนธ์

บรรณิภา ชมดี. 2524. “การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ตำบลท่าช้าง อำเภอวินชัยราษฎร์ จังหวัดอุบลราชธานี”, วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

กฤษาดา จันทร์เจริญ. 2546. “ศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

เครื่อมาศ สุจิตโต. 2546. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชัยวัฒน์ รสหวาน. 2543. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จต่อการนำนโยบายแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนด้านหนี้สินและที่ดิน”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. รามคำแหง. (สำเนา)

ชนก ลิ้มพิพัฒวงศ์. 2544. “จากอดีต ปัจจุบัน และสู่อนาคตการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลตำบลย่านตาขวากับจังหวัดตั้ง”, สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ดุลิตา แก้วสมบูรณ์. 2545. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

บุญชัย เกิดปัญญาตนน. 2535. “การศึกษาความเห็นของประชาชนต่อกระบวนการประเมินผลกระบวนการสิ่งแวดล้อม”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. (สำเนา)

ปทุมพร กรสุทธิ์สกุณ. 2539. “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทของคณะกรรมการศึกษาและพัฒนาศีลปะในภาคใต้”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

ปาลิกา นิธิประเสริฐกุล. 2547. “ปัจจัยด้านภาวะผู้นำและองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา (สำเนา)

พจนา สุจันง. 2538. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน : ศึกษาเฉพาะกรณี กรรมการหมู่บ้าน ฝ่ายกิจกรรมสตรี ในอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. รามคำแหง. (สำเนา)

มนต์ชัย กวีนภูรณ์. 2544. “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอตระการพีชผล จังหวัดอุบลราชธานี”, ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (สำเนา)

เรวดี วงศารใจน. 2545. “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการรองรับการกระจายอำนาจ”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

ลดาวัลย์ พอใจ. 2536. “การเปิดรับข่าวสารความรู้ความตระหนักและการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชน ในเขตอำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

วัชรา ไอยราคม. 2543. “ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

วรรณคณา ขาวເຈີຍ. 2540. “ความพึงพอใจต่อการให้บริการทางการแพทย์ตามโครงการประกันสังคม ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

วิรุพ พรรณเทว. ม.ป.พ.. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ยองสอน”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรัญชัย สัชธรรม. 2543. “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมชนต่อการกระจายอำนาจของโรงพยาบาลชุมชนให้แก่กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสงขลา”, สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วินิจ อิศร่างกูร ณ อยุธยาและปรีดา โภนแก้ว. 2534. “ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานในการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข”, วิทยาลัยการสาธารณสุขจังหวัดยะลา.

ศิริวิทย์ คลีสุวรรณ. 2539. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยสายธุรกิจ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. รามคำแหง. (สำเนา)

ศิริวรรณ วิบูลย์มา. 2544. “สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามบทบาทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อชุมชน. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

สมกพ ศรีเพ็ญ. 2538. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษากรณีแผนงานพัฒนาเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

สาธิต ผลเจริญ. 2545. “การศึกษาปัจจัยເຈື້ອນໄຂและการນຳເສນອແນວທາງໃນການຈັດກາຮີກົມ
ຂັ້ນພື້ນຖານຂອງອົງກົດກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລໃນກາຕະວັນອອກເຈິຍເໜືອ”, ວິທານິພນົມ
ຄຽດຄະຫຼາດຖະບູນທິດ. ຈຸ່າລັງກຣນົມທະວິທາລັບ. (ສໍາເນາ)

ສຸດາວຽຮນ ຍາມາ. 2545. “ປັດຈຸກທີ່ເລື່ອຕ່ອກກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລໃນຈັງຫວັດຕາກ”, ວິທານິພນົມທີ່ກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ.
ທະວິທາລັບຢັນເຮັດວຽກ. (ສໍາເນາ)

ສຸພັດຮາ ອີມາຄຳ. 2545. “ກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລໃນຈັງຫວັດຕາກ”, ກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລໃນຈັງຫວັດຕາກ
ໂຄງການອາຫານເສັ້ນ (ນມ)”, ວິທານິພນົມທີ່ກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ.
ທະວິທາລັບຈັງຫວັດຕາກ. (ສໍາເນາ)

ສູງເຊີຍ ກະທົບກະທົງ. 2541. “ຄວາມພຶ້ງພອໃຈຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕ່ອງກົດກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ
ດອນແກ້ວ ອຳເກົວແມ່ວິມ ຈັງຫວັດຈັງຫວັດຕາກ”, ກາຮີກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ.
ທະວິທາລັບຈັງຫວັດຕາກ.

ສຸກາກ ພູລສຸຂ. 2547. “ຜົນຂອງກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ ຕາມແນວດີວິທາສາສົກ ເທັກໂນໂລຢີແລະສັ່ນຄົມ
ຕ່ອງຄວາມສາມາດໃນກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ ແລະຄວາມພຶ້ງພອໃຈຕ່ອງກົດກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ
ວິທາສາສົກຂອງນັກກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ ສາຂາວິທາສາສົກທີ່ກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ. ມາຮີກົມຄະຫຼາດ
ສົງຂລານຄຣິນທີ່.

ສຳເນົາ ສາມັດຕືກຍະ. 2538. “ປັດຈຸກທີ່ມີຄວາມສັນກົດກັບຜົນຂອງກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ
ກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ ໂດຍຮັບຮັດກັບໂຄງການປະກາດວິທາສາສົກ ສັນກົດສຳນັກງານກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ
ຈັງຫວັດອຸປະກອດຮາຊານີ”, ວິທານິພນົມທີ່ກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ.
ທະວິທາລັບສູງໂທຍ່ອມຮົມມາອີຣາຊ.

ອົດົກ ວົງຄົ່ງເດັ່ນ. 2546. “ກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ ດ້ວຍສາຫະລຸກສູງຂອງອົງກົດກາຮີກົມສ່ວນຕຳບລ
ສ່ວນຕຳບລ ອຳເກົວເມື່ອງ ຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ”, ວິທານິພນົມທີ່ກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ
ທະວິທາລັບ. ມາຮີກົມຄະຫຼາດຖະບູນທິດ. (ສໍາເນາ)

อาทิตย์ ใจแก้ว. 2533. “การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ”, วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สื่อออนไลน์

กรมการปกครอง. 2550. องค์กรสมรรถนะสูง (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก

http://www.dopa.go.th/web_pages/m03140000/folder2/new7.doc
(5 มิถุนายน 2550).

กรมการปกครอง. 2549. ข้อมูลประชากรในจังหวัดสงขลาแยกตามอำเภอ (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://www.dopa.go.th/upstat_m.htm (4 พฤษภาคม 2549).

กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. สมรรถนะ (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/opdc/compet.htm> (20 มิถุนายน 2550).

สำนักวิชาการสาธารณสุข. 2549. การประชุมวิชาการกระทรวงสาธารณสุขประจำปี 2549 “ร่างข้อเสนอแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 10” (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://ict.moph.go.th/loops/mod/resource/view.php?id=128>
(1 ตุลาคม 2549).

ปิติ พฤษภิคุณและพิชญา ตนติเศรษฐี. 2543. การกระจายอำนาจ การบริหารงานสาธารณสุกสู่ท้องถิ่น (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก [http://www.fridaycollege.org/blog.php?file=forum&obj=forum.view\(cat_id=fcsun,id=34\)&PHPSESSID=d620eec35bb330b4f449f92f4f9ca77c](http://www.fridaycollege.org/blog.php?file=forum&obj=forum.view(cat_id=fcsun,id=34)&PHPSESSID=d620eec35bb330b4f449f92f4f9ca77c) (5 กรกฎาคม 2549).

ฉัตรคิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2544. เกณฑ์การให้คะแนน (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.watpon.com/Elearning/mea5.htm> (25 มิถุนายน 2550).

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550. การประเมินสมรรถนะ (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://president.swu.ac.th/content/e925/e1066/e1068/competency.doc>
(20 มิถุนายน 2550).

สำนักงานจังหวัดสงขลา. 2549. ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสงขลา (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://songkhla.thaiwell.com/modules.php?name=Content&pa=list_pages_categories&cid=2 (24 กรกฎาคม 2549).

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา. 2549. ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสงขลา (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก http://www.skho.moph.go.th/health_info/ssj_info/data_songkhla.htm (24 กรกฎาคม 2549).

_____ . 2548. ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.nmt.or.th/product.php?gid=4&nid=47> (24 พฤษภาคม 2548).

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2548. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.anamai.moph.go.th/download/act/publichealthact.htm>(31 ตุลาคม 2548).

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. 2550. บทความทางวิชาการด้านภาวะผู้นำ (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://suthep.ricr.ac.th/> (10 พฤษภาคม 2550).

วิทยาลัยวันศุกร์. 2549. การกระจายอำนาจในประเทศไทย (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก [http://www.fridaycollege.org/blog.php?file=forum&obj=forum.view\(cat_id=fcsun,id=34\)&PHPSESSID=d620eec35bb330b4f449f92f4f9ca77c](http://www.fridaycollege.org/blog.php?file=forum&obj=forum.view(cat_id=fcsun,id=34)&PHPSESSID=d620eec35bb330b4f449f92f4f9ca77c) (25 กรกฎาคม 2548).

องค์การบริหารส่วนตำบล. 2548. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ อบต. (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.tambol.com/tambol/intro4.asp> (22 กรกฎาคม 2548).

ภาคผนวก 1
แนวคิดความผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

แนวคิดความผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. การจัดทำแผนพัฒนาด้านสาธารณสุข
2. ให้บริการด้านสาธารณสุขด้านใดบ้าง
3. การให้บริการตามพระราชบัญญัติสภารាជการส่วนตำบล พ.ศ.2537
4. การให้บริการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
5. การจัดทำงบประมาณในการให้บริการด้านสาธารณสุข
6. ความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ
7. หน่วยงานที่ประสานความร่วมมือด้านการให้บริการสาธารณสุข
8. การติดตามและการประเมินผล

ภาคผนวก 2
แบบสอบถามองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่)

แบบสอบถามองค์การบริหารส่วนตำบล

**เรื่อง สมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ตามแนวทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น**

.....

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับการวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระ ของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวัสดุประศาสนศาสตร์ ภาควิชาวัสดุประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ และจะไม่มีผลลัพธ์ท่อนกลับในแบ่งเลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้คำตอบในการตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง ทั้งนี้ หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดียิ่ง

**คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านเลือกเพียงข้อละ 1 คำตอบ
(ยกเว้นบางคำถามที่เลือกตอบได้หลายข้อ) และเติมข้อความให้สมบูรณ์**

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านสังกัด

อบต. อำเภอ

2. ตำแหน่ง.

3. สังกัดหน่วยงานส่วนได้ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

1. () สำนักงานปลัดฯ	2. () ส่วนการคลัง	3. () ส่วนโยธา
4. () ส่วนการศึกษา	5. () ส่วนสาธารณสุข	6. () ส่วนสวัสดิการสังคม
7. () อื่นๆ.....		

4. เพศ

1. () ชาย	2. () หญิง

5. อายุ ปี

6. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. () ประกาศนียบัตร (อนุปริญญา) หรือเทียบเท่า
2. () ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
3. () สูงกว่าปริญญาตรี
4. () อื่น (ระบุ)

7. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนี้ ปี

8. ในการจัดการด้านสาธารณสุขขององค์กรของท่านอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. () สำนักงานปลัดฯ
2. () ส่วนการคลัง
3. () ส่วนโยธา
4. () ส่วนการศึกษา
5. () ส่วนสาธารณสุข
6. () ส่วนสวัสดิการสังคม
7. () อื่นๆ

**ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ขององค์กรบริหารส่วน
ตำบลในการจัดการด้านสาธารณสุข**

1. การกระจายอำนาจหมายถึงข้อใด

- ก. อำนาจในการบริหารกิจการของ อบต. ขึ้นอยู่กับรัฐบาลกลาง
- ข. วิธีการที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ อบต. ได้จัดการดูแลกิจการด้วยตนเองบางส่วน
- ค. อบต. ไม่มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน
- ง. ประชาชนในท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการปกครองของ อบต.

2. ข้อใดไม่ใช่อำนาจ หน้าที่ของอบต. ในการจัดการด้านสาธารณสุขของท้องถิ่น

- ก. ล่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ข. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเน่าเสีย
- ค. การจัดให้มีโรงพยาบาล สถานีอนามัยภายในที่ทำการอบต.
- ง. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

3. การกระจายอำนาจการจัดการด้านสาธารณสุขให้แก่ อบต. ไม่ได้รับมอบอำนาจจากข้อใด

- ก. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- ข. พระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

- ค. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- ง. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

4. จำนวนหน้าที่ในข้อใดที่ อบต.อาจจัดทำหรือไม่จัดทำก็ได้
 - ก. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - ข. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ค. ล่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - ง. ล่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ
5. จำนวนหน้าที่ในข้อใดที่ อบต.จะต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
 - ก. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - ข. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - ค. บำรุงและล่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
 - ง. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
6. แผนพัฒนาสุขภาพฯ ฉบับปัจจุบันคือฉบับที่เท่าใด
 - ก. ฉบับที่ 8
 - ข. ฉบับที่ 9
 - ค. ฉบับที่ 10
 - ง. ฉบับที่ 11
7. ข้อใดต่อไปนี้ ถูก
 - ก. เมื่อเกิดเหตุร้ายๆ ในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุร้ายภายในเวลาอันสมควร
 - ข. เมื่อเกิดเหตุร้ายๆ ในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีอำนาจจะระงับเหตุร้ายนั้นๆ
 - ค. เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีสิทธิออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองใช้หรือยินยอม ให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน
 - ง. เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีอำนาจ หน้าที่จะต้องดูแลความสงบเรียบร้อย เมื่อเกิดเหตุร้ายๆ ขึ้นในท้องถิ่น

8. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ไม่ได้ให้อำนาจได้แก่ อบต.

- ก. การกำจัดลิงปฏิภูมิลูบฟอย
- ข. การให้บริการฉีดวัคซีนแก่เด็กทารก
- ค. สุขาลักษณะของอาคาร
- ง. เทศรำคำญ

9. กรณีที่มีการก่อสร้าง รื้อถอน ดัดแปลงที่ฝาฝืนบทบัญญัติ และเจ้าของอาคารไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิน เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจลั่นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงานหรือผู้ดำเนินรื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ ต้องไม่น้อยกว่า

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 60 วัน
- ง. 90 วัน

10. เจ้าพนักงานท้องถินไม่มีอำนาจในเรื่องใดตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

- ก. เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานส่วนท้องถินมีอำนาจจับสุนัขที่ไม่มีเครื่องหมายประจำสัตว์ หรือมีเครื่องหมายปลอมเพื่อกักขัง
- ข. เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานส่วนท้องถินมีอำนาจทำลายสุนัขที่ไม่มีเครื่องหมายประจำ สัตว์หรือมีเครื่องหมายปลอมได้ทันที
- ค. ในที่สาธารณสุขปรากฏว่าสุนัขใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้พนักงานหรือ เจ้าหน้าที่ท้องถินมีอำนาจจับสัตว์ควบคุมนั้นได้
- ง. ถูกทุกข้อ

**ส่วนที่ 3 แบบทดสอบเพื่อวัดเจตคติของพนักงานส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับมอบหมาย**

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยกำหนดให้

เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. อบต.ควรกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นในเรื่องการจัดการสาธารณสุขเอง					
2. การไม่ถ่ายโอนอำนาจให้แก่ อบต.อย่างเต็มที่ ทำให้เจ้าหน้าที่ อบต.ไม่ต้องรับภาระงานเพิ่มขึ้น					
3. การดูแลเรื่องสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่ควรเป็นหน้าที่ของ อบต.					
4. การพัฒนาให้ท้องถิ่นของตนเองน้อย เป็นหน้าที่ของ อบต.					
5. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรเข้ามาช่วยเหลือ อบต.ที่ไม่มีแผนในการจัดการด้านสาธารณสุข					
6. การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุขแก่พนักงานท้องถิ่น มีความจำเป็น					
7. การกระจายอำนาจด้านสาธารณสุขแก่ อบต.เป็นการเพิ่มภาระงาน					
8. การควบคุมเลี้ยงลัตว์หรือปล่อยลัตว์ ควรเป็นหน้าที่ของกรมปศุสัตว์					
9. การส่งเสริมสุขภาพประชาชนในท้องถิ่นถือเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของ อบต.					
10. การปฏิบัติงานใน อบต.ได้ค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสมกับภาระงาน					

ส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

- ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยกำหนดให้
ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด	5 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมมาก	4 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมปานกลาง	3 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย	2 คะแนน
ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย	1 คะแนน

ลักษณะการมีส่วนร่วม	ระดับของการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
1. อบต.ได้เชิญประชาชนเข้าร่วมประชุม เพื่อเสนอปัญหา ความต้องการของท้องถิ่นในด้านสาธารณสุข					
2. อบต.ได้ให้ประชาชนร่วมคิดและกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข					
3. ประชาชนได้ร่วมกับ อบต.วางแผนนโยบาย หรือแผนงาน หรือโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข					
4. เมื่อมีการประชุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมของอบต. ประชาชนเข้าร่วมประชุมมากน้อยแค่ไหน					
5. อบต.เคยสอบถามความต้องการจากประชาชนเพื่อนำไปประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ					
6. ความต้องการของประชาชนได้รับการบรรจุในโครงการหรือกิจกรรมของอบต.					
7. อบต.ได้ให้ประชาชนร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม					
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ(ดำเนินการ)					
1. ประชาชนได้เข้ามาร่วมหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาของ อบต. ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
2. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดซื้อวัสดุของโครงการ					
3. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับจ้างเหมาโครงการ หรือกิจกรรมที่ อบต. ได้จัดทำ					
4. ประชาชนได้ร่วมสนับสนุนทรัพยากรส่วนตัวให้แก่ อบต.เพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่น					

ลักษณะการมีส่วนร่วม	ระดับของการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
5. ประชาชนได้เข้าร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมที่ อบต.ได้นำไปดำเนินการในท้องถิ่น ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนพัฒนา อบต.					
6. ประชาชนได้เข้าร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ ตามแผนพัฒนา อบต.					
7. การประสานขอความร่วมมือระหว่างประชาชนกับ อบต.					
การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์					
1. อบต.ได้จัดทำแผนงาน / โครงการที่มีลักษณะเป็นวัตถุสิ่งของ เช่น เครื่องอุปโภค บริโภค เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาชีพของกลุ่มแม่บ้าน เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในท้องถิ่น					
2. อบต.ได้จัดทำแผนงาน / โครงการที่เกี่ยวกับงานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ศาสนา การศึกษา ให้กับประชาชนในท้องถิ่น					
3. อบต.ได้จ่ายค่าตอบแทนหรือมอบของรางวัลให้แก่ประชาชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับ อบต.					
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
1. อบต.ได้ให้ประชาชนเข้ามาร่วมควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติ งานตามแผนพัฒนาของ อบต.					
2. อบต.ได้มีการแต่งตั้งประชาชนเข้าเป็นกรรมการประเมินผลแผนงานหรือโครงการตามแผนพัฒนา อบต.					
3. ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการควบคุมการใช้ทรัพยากร่อง อบต.					
4. ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน					
5. ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำบัญชีของ อบต.					

ส่วนที่ 5 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยกำหนดให้

เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน

ข้อ	คำถาม	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	ผู้บังคับบัญชาแก่ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงานหรือกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว					
2	ผู้บังคับบัญชา้มั่นใจวิเคราะห์และประเมินผลความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงานเสมอ					
3	ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนการทำงานโดยใช้กระบวนการปฏิบัติงานและข้อตกลงของกลุ่ม					
4	ผู้บังคับบัญชาทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือปากเสียงแทนหน่วยงาน					
5	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชาสามารถชี้นำไปในแนวทางที่ถูกต้องและชัดเจน					
6	ผู้บังคับบัญชา้มั่นใจเชยท่านเมื่อปฏิบัติงานประสบผลลัพธ์ตามเป้าหมายอยู่เสมอ					
7	ผู้บังคับบัญชา้มั่นใจสนับสนุนให้ท่านมีความก้าวหน้าเมื่อมีโอกาส					
8	ผู้บังคับบัญชาของท่านปรับหรือสอนดูความต้องการภายในกรอบการบริหาร					
9	ผู้บังคับบัญชาจะให้กำลังใจหรือช่วยเหลือท่านในการทำงานหรือเรื่องส่วนตัว					
10	ผู้บังคับบัญชาของท่านมั่นใจเวลาคุยกับค่าครองชีวิตในแต่ละวัน					
11	ผู้บังคับบัญชาจะแนะนำและชี้แจงระเบียบภายในหน่วยงานให้ท่านทราบอยู่เสมอ					
12	ท่านมักให้ข่าวสารข้อมูลที่เป็นจริงกับผู้บังคับบัญชา					
13	ท่านมักจะได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากผู้บังคับบัญชาเพื่อนำไปปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง					

ข้อ	คำถ้าม	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
14	การติดต่อสื่อสารระหว่างท่านกับผู้บังคับบัญชาเป็นไปอย่างรวดเร็วและคล่องตัวมาก					
15	ผู้บังคับบัญชาจะจัดการประชุมเกี่ยวกับความคืบหน้าของการปฏิบัติงานของท่านทุกเดือน					
16	ผู้บังคับบัญชาสามารถให้ท่านเข้าพบและปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น					
17	เมื่อมีปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาของท่านจะร่วมมือร่วมใจแก้ปัญหาอยู่เสมอ					
18	ผู้บังคับบัญชาของท่านมักจะตัดสินใจที่จะกำหนดแนวทางการปฏิบัติด้วยตนเอง					
19	ผู้บังคับบัญชาของท่านมักจะเตรียมข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ					
20	เมื่อท่านมีปัญหาและอุปสรรคที่ได้รับมอบหมาย ผู้บังคับบัญชาจะพยายามชี้แนะแนวทางแก้ไข					
21	ผู้บังคับบัญชาของท่านมักเป็นผู้หาข้อยุติเมื่อมีปัญหาข้อขัดแย้งภายในหน่วยงาน					
22	ผู้บังคับบัญชาของท่านเป็นผู้กำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงาน					
23	เมื่อมีภารกิจที่เร่งด่วน ผู้บังคับบัญชาของท่านมักจะประชุมร่วมกับท่านในการกำหนดเป้าหมายอยู่เสมอ					
24	ท่านยอมรับการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานและการออกแบบลักษณะของผู้บังคับบัญชา					
25	ผู้บังคับบัญชาของท่านจะควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้อย่างใกล้ชิด					
26	ผู้บังคับบัญชาของท่านมักจะควบคุมการทำงานโดยการสอนและชี้แนะให้สามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้					
27	ผู้บังคับบัญชาของท่านมักจะให้สิ่งกับท่านให้ดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย					

ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยกำหนดให้

อบต. ดำเนินการเต็มที่	5 คะแนน
อบต. ดำเนินการแล้วเป็นส่วนใหญ่	4 คะแนน
อบต. ดำเนินการในระดับปานกลาง	3 คะแนน
อบต. ดำเนินการบ้างเป็นบางส่วน	2 คะแนน
อบต. ไม่ได้มีการดำเนินการ	1 คะแนน

1. การนำองค์กร

รายการ	ระดับการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
1. อบต. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจในการจัดการด้านสาธารณสุข					
2. อบต. ได้ถ่ายทอดเป้าหมายของวิสัยทัศน์และพันธกิจไปสู่เจ้าหน้าที่					
3. อบต. มีการตั้งเป้าหมายของผลการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน					
4. การกระจายอำนาจด้านการตัดสินใจ นวัตกรรมและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข					
5. การส่งเสริมการเรียนรู้ภายในองค์กร					
6. การส่งเสริมให้บุคลากรทำงานอย่างถูกต้องตามกฎระเบียบและจริยธรรม					
7. การควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่รับมอบหมายงาน					
8. การตรวจสอบบัญชีค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข					
9. การลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่ประพฤติมิชอบ ผิดระเบียบวินัยราชการ					
10. การประเมินผลการทำงานเกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข					
11. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามการประเมินผล					
12. การประเมินทั้งระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการ					
13. การเตรียมแผนรองรับในกรณีที่การให้บริการมีผลกระทบทางลบต่อสังคม					
14. ผู้บริหารได้กำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อให้ส่วนราชการมีการดำเนินการอย่างมีจริยธรรม					
15. มีการสนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่สำคัญต่อส่วนราชการ					
16. การเลือกกิจกรรมที่จะสนับสนุนชุมชน					
17. ผู้บริหาร และบุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชน					

2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

รายการ	ระดับการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
1. การกำหนดขั้นตอนและผู้รับผิดชอบในแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการด้านสาธารณสุข					
2. การกำหนดกรอบเวลาที่ใช้ในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว					
3. อบต.ได้นำเอาปัจจัยเหล่านี้มาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการจัดการด้านสาธารณสุข					
3.1 ความต้องการ ความคาดหวังทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งส่วนราชการหรือองค์กรอื่นที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกัน					
3.2 สภาพการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศของส่วนราชการ					
3.3 นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางด้านเทคโนโลยีและด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อบริการและการดำเนินการของส่วนราชการ					
3.4 จุดแข็งและจุดอ่อน รวมถึงทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ ของส่วนราชการ					
3.5 การวิเคราะห์ถึงโอกาสในการปรับเปลี่ยนทรัพยากรที่มีอยู่ไปใช้กับบริการหรือกิจกรรมที่มีความสำคัญกว่า					
3.8 ลักษณะเฉพาะของอบต.ของท่าน					
3.9 จุดแข็ง จุดอ่อนของส่วนราชการหรือองค์กรอื่นที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกัน					
4. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามแผนได้สำเร็จ					
5. การจัดทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอและเหมาะสม					
6. การทำให้ระบบการวัดผลสำเร็จของแผนปฏิบัติการโดยรวมเสริมให้ส่วนราชการมุ่งไปในทางเดียวกัน					

3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายการ	ระดับการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
1. การกำหนดหรือจำแนกประเภทผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
2. การรับฟังและเรียนรู้ความต้องการและความคาดหวังหลัก ๆ ของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม					
3. การทบทวนและปรับปรุงวิธีการรับฟังและเรียนรู้ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ					
4. การสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อตอบสนองความคาดหวังและสร้างความประทับใจ ซึ่งจะส่งผลให้ส่วนราชการมีภาพลักษณ์ที่ดี และมีผู้มาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น					
5. การกำหนดวิธีปฏิบัติของบุคลากรในการส่วนราชการ ในการติดต่อกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
6. ข้อเรียกร้องนั้นได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิผลและทันท่วงทีตามกระบวนการที่วางไว้					
7. การสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งวิธีการติดต่อเหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ					
8. การวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม					
9. นำผลการวัดไปปรับปรุงการดำเนินการ					
10. การติดตามในเรื่องคุณภาพการบริการเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับอย่างทันท่วงทีและนำไปใช้ดำเนินการต่อไปได้					
11. การหาข้อมูล และใช้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบเรื่องความพึงพอใจ					
12. การวัดความพึงพอใจเหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ					

4. การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

รายการ	ระดับการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
1. เลือก รวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน และผลการดำเนินการของส่วนราชการโดยรวม					
2. ใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เหล่านี้มาสนับสนุนการตัดสินใจในส่วนราชการ และสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม					
3. การทำให้ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการมีความพร้อมใช้งานและทำให้บุคลากร ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศดังกล่าว					
4. การทำให้อุปกรณ์สารสนเทศที่ใช้ส่วนราชการมีความเชื่อถือได้ ปลอดภัย และใช้งานง่าย					
5. การทำให้ระบบการจัดการข้อมูลสารสนเทศ และอุปกรณ์เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ					
6. การวิเคราะห์ผลการดำเนินการ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการทบทวนผลการดำเนินการของส่วนราชการ และนำไปใช้ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์					
7. การสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับได้ทราบถึงผลการวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิผล					
8. การรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากรในส่วนราชการ					
9. การรับการถ่ายทอดความรู้ที่มีประโยชน์จากผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและองค์กรอื่น					

5. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

รายการ	ระดับการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
1. การจัดระบบงานทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากร เกิดความร่วมมือ ความคิดริเริ่ม กระจายอำนาจการตัดสินใจ นวัตกรรม ความ คล่องตัว และทันต่อความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่เสมอ					
2. การจัดระบบงานดังกล่าว ได้คำนึงถึงวัฒนธรรมและความคิดของบุคลากรและ ของชุมชนซึ่งส่วนราชการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยมาพิจารณา					
3. มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร และมีการแจ้งผลเพื่อให้ เกิดการพัฒนาและปรับปรุงการทำงานให้แก่บุคลากรรายบุคคล					
4. มีวิธีการในการยกย่องเชิดชู การให้รางวัลและสิ่งจูงใจ เพื่อสนับสนุนให้ บุคลากรมีขวัญกำลังใจ มีการทำงานอย่างมีประสิทธิผล มีจิตสำนึกในการทำงาน ที่มุ่งเน้นผลประโยชน์และความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
5. มีวิธีการกำหนดคุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นของบุคลากรในแต่ละตำแหน่ง					
6. ใน การสรรษา ว่า จ้างและรักษาบุคลากร ส่วนราชการได้คำนึงถึงวัฒนธรรม และ ความคิดของบุคลากรและของชุมชนที่ส่วนราชการตั้งอยู่					
7. มีวิธีการในการสร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานให้แก่บุคลากรทั่วทั้งส่วน ราชการ					
8. มีวิธีการในการพัฒนาบุคลากรที่มาจากท้องถิ่นนี้ให้มีโอกาสก้าวหน้าใน หน้าที่การทำงานในการปฏิบัติราชการ					
9. การให้การศึกษาและฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการด้านสารสนเทศ					
10. การหาความจำเป็นและความต้องการในการฝึกอบรมจากบุคลากรทั่วไป ทั่วหน้างาน และผู้บังคับบัญชา					
11. การนำความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการมาช่วยในการพัฒนาบุคลากร					
12. มีวิธีการพัฒนาบุคลากรทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ					
13. ส่งเสริมให้มีการนำความรู้และทักษะใหม่ ๆ ที่ได้จากการศึกษาและฝึกอบรม มาใช้ในการปฏิบัติงาน					
14. มีวิธีการประเมินประสิทธิผลของการศึกษาและการฝึกอบรมของบุคลากร					
15. การกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อความพากเพียร ความพึงพอใจ และแรงจูงใจของ บุคลากรในแต่ละระดับและแต่ละประเภท					

ภาคผนวก 3
ข้อมูลจังหวัดสangchla

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสงขลา

ลักษณะทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ระหว่างละติจูดที่ $6^{\circ}17'$ - $7^{\circ}056'$ เหนือ ลองจิจูดที่ $100^{\circ}01'$ - $101^{\circ}06'$ ตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 4 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถไฟ 947 กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร มีอาณาเขต ติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเดชาท์ และรัฐเปอร์ลิส ของประเทศไทย
มาเลเซีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

รูปร่าง ทางตอนเหนือเป็นคาบสมุทรแคบและยาวยื่นลงมาทางใต้ เรียกว่า คาบสมุทร สหิพะ ทางตอนใต้ เป็นแผ่นดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แผ่นดินทั้งสองส่วนนี้เชื่อมต่อกันโดยสะพาน ติณสูลานนท์

ขนาดพื้นที่ มีพื้นที่ทั้งหมด $7,393.889$ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ $4,621,181$ ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 27 ของประเทศไทย และใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัด สุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะภูมิประเทศ

ทิศเหนือ : พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม

ทิศตะวันออก : พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมทะเล

ทิศใต้และทิศตะวันตก : พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และที่ราบสูงซึ่งเป็นต้นน้ำลำธารที่สำคัญ

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสงขลา มีพื้นที่อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมเมืองร้อน มีลมมรสุมพัดผ่านประจำทุกปี คือลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนมกราคม และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม จากอิทธิพลของลมมรสุมตั้งกล่าว ล่งผลให้เกิดฤดูกาลเพียง 2 ฤดู คือ

ฤดูร้อน - เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม

ฤดูฝน - เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนมกราคม

จังหวัดสงขลา ในปี 2543 มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรวมตลอดปี $2,417.9$ มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 194 วัน ฝนตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษจิกายน วัดได้ 878.5 มิลลิเมตร

ผนตน้อยที่สุดในเดือนกรกฎาคม วัดได้ 25.9 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ย 27.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยทั้งปี 36.1 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยทั้งปี 21.9 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 78.4 %

สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ การพาณิชย์ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และอื่นๆ ปี 2541 จังหวัดสงขามีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (G.P.P) ณ ราคาน้ำดื่ม 84,498 ล้านบาท ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาการเกษตร มูลค่า 32,092 ล้านบาท สาขาวิชาบริการ 12,704 ล้านบาท สาขาวิชาค้าส่งและค้าปลีก 9,293 ล้านบาท สาขาวิชาการธนาคาร การประกันภัย 7,058 ล้านบาท และสาขาวิชานักวิชาการ 23,351 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยของประชากรในจังหวัด (ปี 2541) เท่ากับ 65,706 บาท/คน/ปี

สภาพสังคม

การศึกษา จังหวัดสงขลา มีสถาบันการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งที่เป็นของรัฐ และเอกชน โดยจำแนกออกเป็นแต่ละสังกัด ดังนี้

1. กรมสามัญศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน 44 แห่ง
2. สำนักงานคณะกรรมการการประเพณีศึกษาแห่งชาติ มีสถานศึกษา จำนวน 481 แห่ง
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีสถานศึกษา จำนวน 67 แห่ง
4. สำนักงานสถาบันราชภัฏ มีสถานศึกษา จำนวน 1 แห่ง
5. กรมอาชีวศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน 9 แห่ง
6. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีสถานศึกษา จำนวน 1 แห่ง
7. กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีสถานศึกษา จำนวน 17 ศูนย์
8. กรมการปกครอง มีสถานศึกษา จำนวน 12 แห่ง
9. สำนักงานตำรวจนักเรียนแห่งชาติ มีสถานศึกษา จำนวน 9 แห่ง
10. ทบทวนมหาวิทยาลัย มีสถานศึกษา จำนวน 3 แห่ง
11. กระทรวงสาธารณสุข มีสถานศึกษา จำนวน 1 แห่ง

แหล่งข้อมูล : สำนักงานจังหวัดสงขลา, สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา

การศาสนา ประชากรจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 64.03 รองลงมาคือ ศาสนา อิสลาม ร้อยละ 32.84 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.37 นอกจากนั้นนับถือศาสนาอื่นๆ อีกร้อยละ 0.76

ประเพณีและวัฒนธรรม จังหวัดสงขลาเป็นเมืองเก่าเมืองแก่ มีโบราณสถาน ชนบทธรรมเนียมประเพณี ภาษาและการเล่นพื้นเมืองที่เป็นมรดกวัฒนธรรมประเพณีมากมาย เช่น การซักพระ การทำบุญวันสารทเดือนสิงหาคม วันลอยกระทงและการเล่นกีฬาพื้นบ้านที่น่าสนใจ

เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา การเล่นสะบ้า ใน 5 อำเภอชายแดน มีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม เป็นจำนวนมาก มีวัฒนธรรมการถือศีลอด การจัดงานวันมาลิด ชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธ ในพื้นที่จังหวัดสกลา มีความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

จังหวัดสกลา มีแหล่งโบราณคดีและโบราณสถานที่กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนแล้ว 48 แห่ง โดยมีแหล่งโบราณสถานที่สำคัญ เช่น กำแพงเมืองสกลา หอวิเชียรเทว์ตำรัง ศาลาเจ้าพ่อ หลักเมือง วัดมัชณิมาวาสและ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสกลา เป็นต้น
แหล่งข้อมูล : สำนักงานจังหวัดสกลา

ลักษณะการปกครอง จังหวัดสกลา มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการ แผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ

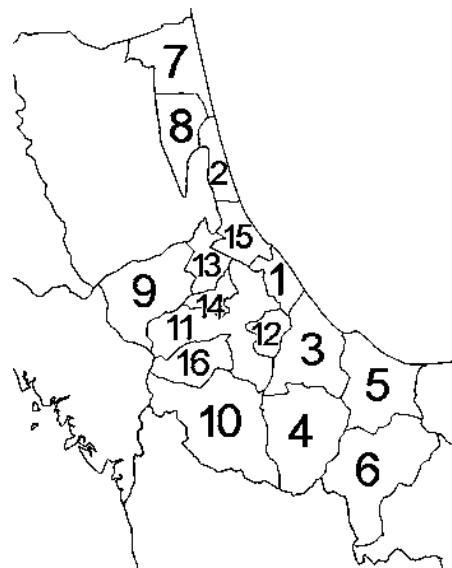
1. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมีดังนี้
หน่วยปฏิบัติงาน ในพื้นที่ ประมาณ 150 ส่วนราชการ

2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครอง และการบริหารราชการ
ออกเป็น 2 ระดับ คือ

- ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 33 ส่วนราชการ
- ระดับอำเภอ ประกอบด้วย 16 อำเภอ 124 ตำบล 1,022 หมู่บ้าน

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล 117 แห่ง
- เทศบาลนคร 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครสกลา และเทศบาลนครหาดใหญ่
- เทศบาลเมือง 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองบ้านพรุ, สะเดา
- เทศบาลตำบล 19 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลบ่อตรุ เทศบาลตำบลจะทิ้งพระ^๑
เทศบาลตำบลบ้านนา เทศบาลตำบลนาทวี เทศบาลตำบลเทพา เทศบาลตำบลสะบ้าย้อย
เทศบาลตำบลโนนด เทศบาลตำบลกำแพงเพชร เทศบาลตำบลนาสีทอง เทศบาลตำบลปริก
เทศบาลตำบลคลองแสง เทศบาลตำบลป่าดังเบชาร์ เทศบาลตำบลพะตง เทศบาลตำบลគวนเนียง
เทศบาลตำบลลัง เทศบาลตำบลคลองหงส์ เทศบาลตำบลเขารูปช้าง เทศบาลตำบลคลองแท^๒
และเทศบาลตำบลลิงหนคร

ภาพประกอบ 7 แสดงอำเภอในจังหวัดสงขลา

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2549

1. อำเภอเมืองสงขลา	2. อำเภอสหทิพะ
3. อำเภอจะนะ	4. อำเภอนาทวี
5. อำเภอเทพา	6. อำเภอสะบ้าย้อย
7. อำเภอระโนด	8. อำเภอกระแสลินธุ์
9. อำเภอรัตภูมิ	10. อำเภอสะเดา
11. อำเภอหาดใหญ่	12. อำเภอนาหมื่น
13. อำเภอคุนเนียง	14. อำเภอบางกล้ำ
15. อำเภอสิงหนคร	16. อำเภอคลองหอยโ่ง

สรุปแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสงขลา

วิสัยทัศน์ของจังหวัด (Vision)

“ สงขลา 2550 ศูนย์กลางธุรกิจการค้า การบริการ และการศึกษาของภาคใต้ บนพื้นฐานความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ”

เป้าประสงค์ของจังหวัด (Goals)

1. ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น
2. ภาคธุรกิจการค้า การท่องเที่ยวและบริการมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
3. เป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
4. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงหลากหลายตลอดชีวิต

5. สถาบันทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสู่ระดับสากล
6. ประชาชนได้รับการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ
7. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

1. ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน
2. สังคมส่งบสุขและพึ่งพาตนเอง
3. พัฒนาให้เกิดดุลยภาพที่ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน
4. บริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1. ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

- 1.1 เป็นศูนย์กลางการวิจัยศึกษาและพัฒนาย่างพาของโลก
- 1.2 เพิ่มนูลค่ายางพารา
- 1.3 เพิ่มปริมาณการผลิตและการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพารา
- 1.4 เพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการค้าและการส่งออก
- 1.5 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตร
- 1.6 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน
- 1.7 พัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและโครงข่ายการคมนาคมสู่นานาชาติของภาคใต้
- 1.8 การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา
- 1.9 การแก้ไขปัญหาความยากจน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2. สังคมส่งบสุขและพึ่งพาตนเอง

- 2.1 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ
- 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติ
- 2.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- 2.4 การแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 2.5 การปราบปรามผู้มีอิทธิพล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3. พัฒนาให้เกิดดุลยภาพที่ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน

3.1 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4. บริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

4.1 พัฒนาด้านการบริหารจัดการ การบริการ และแก้ไขปัญหาของประชาชน

ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของจังหวัด (Blueprint for Change)

- ด้านโครงสร้าง

- ให้มีคณะกรรมการ / ศูนย์ประสานงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วยบุคลากรจากหน่วยงาน / สถาบันภาครัฐและเอกชน
- จัดตั้งศูนย์วิเคราะห์และทดสอบผลิตภัณฑ์ยางพารา

- ด้านบุคลากร

- ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามโครงการมีจำนวนเพียงพอ และมีคุณภาพ

ตาราง 16 ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาแยกตามอำเภอ

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล	ขนาด
เมืองสงขลา	เกาะเต้า ทุ่งหวัง เกาะยอด	กลาง กลาง เล็ก
หาดใหญ่	พะตง ท่าข้าม บ้านพรุ คลองอู่ตะเภา ทุ่งต้ำเสา ฉลุง น้ำน้อย ทุ่งใหญ่	กลาง เล็ก กลาง เล็ก กลาง เล็ก กลาง เล็ก
จันทะ	บ้านนา น้ำขาว คลองเบี่ยง นาทับ	กลาง เล็ก เล็ก เล็ก

ตาราง 16 (ต่อ)

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล	ขนาด
	ตลิ่งชัน สะกอม จะโน恒 ขุนตัดหวาย คู ท่าหมอไทร สะพานไม้แก่น แแค ^๑ ป่าซิง นาหว้า	เล็ก
เทพา	เทพา ท่าม่วง ปากบาง สะกอม วังใหญ่ ^๒ เกาะสะบ้า	เล็ก
สะบ้าย้อย	ธารคีรี เข้าแดง บาโทย เปียน ทุ่งพอ สะบ้าย้อย คูหา ^๓ บ้านโนนด จะเหนน	เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก กลาง เล็ก เล็ก
นาทวี	คลองทราย ท่าประดู่ ^๔ ทับช้าง คลองกว้าง สะท้อน ปลักหนู	เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก

ตาราง 16 (ต่อ)

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล	ขนาด
	ช้าง นาหมอครี ประกอบ	เล็ก เล็ก เล็ก
สะเดา	พังล่า ปริก สำนักแต้ว ทุ่งหมอ เขามีเกียรติ ท่าโพธิ์ ปادังเบซาร์	เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก
รัตภูมิ	กำแพงเพชร ท่าชະಮวงศ์ เข้าพระ ^๔ ควนรู คูหาใต้	กลาง เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก
ควนเนียง	ห้วยลึก รัตภูมิ บางเหรียง ^๕ ควนโถ	เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก
นาหมื่น	นาหมื่น ทุ่งขมิ้น พิจิตร คลองหวัง	กลาง เล็ก เล็ก เล็ก
บางกอก	แม่ท้อม บ้านหาร บางกอก	เล็ก เล็ก เล็ก
คลองหอยโ่ง	คลองหอยโ่ง ^๖ คลองหลา โคงม่วง ทุ่งลาน	เล็ก เล็ก เล็ก เล็ก
สิงหนคร	ชิงໂດ	เล็ก

ตาราง 16 (ต่อ)

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล	ขนาด
	วัดชนุน ม่วงงาม ป่ากรอ ท่านบ ป้าชาด รำแดง	เล็ก
สทิงพระ	จะทึงพระ ชุมพล ดีหลวง บ่อแดง คลองรี วัดจันทร์ กระดังงา [*] สนานซ้าย บ่อ dane คูขุด ท่าหิน	เล็ก
กระแลสินธุ์	เกาะใหญ่ เชิงแส โรง	เล็ก
ระโนด	ระโนด ท่าบอน ปากแตระ แคนส่วน คลองแคน ตะเครียะ บ้านขาว ระวะ บ้านใหม่ พังยาง วัดสน	เล็ก

ภาคผนวก 4
การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 17 การทดสอบค่าความเชื่อมั่น KR-21 แบบวัดความรู้ความเข้าใจ

คณที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	x_i	x^2
022	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	3	9
023	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
024	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
025	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
026	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
027	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	7	49
028	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
029	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
030	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
031	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
032	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
033	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
034	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	7	49
รวม	31	30	28	31	31	29	29	30	31	30	300	2776
Pi	1.09677	1.1333333	1.214286	1.096774	1.096774	1.172414	1.172414	1.133333	1.096774	1.133333		
Qi	0.08824	0.1176471	0.176471	0.088235	0.088235	0.147059	0.147059	0.117647	0.088235	0.117647		
PiQi	0.09677	0.1333333	0.214286	0.096774	0.096774	0.172414	0.172414	0.133333	0.096774	0.133333		

$$\sum PiQi = 1.3462101 \quad S^2 = 3.9 \quad \bar{X} = 8.8235294 \quad S.D = 0.73$$

$$\text{จากสูตร } S^2 = \frac{n \sum X_i^2 - \bar{X}^2}{n(n-1)}$$

จะได้เป็น $\frac{34(2776) - 300^2}{34(33)} = 3.90$

$$\text{สูตร KR 20 คือ } r = \frac{\text{จำนวนข้อ}}{\text{จำนวนข้อ}-1} \times \frac{(1 - \frac{\sum P_i Q_i}{S^2})}{\text{จำนวนข้อ}}$$

จะได้เป็น $\frac{1.11 \times (1 - \frac{1.35}{3.90})}{3.90} = 0.73$

จากการแทนค่าในสูตรจะได้ค่าความเชื่อมันของคำตามวัดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมันที่ 0.73 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบเพื่อวัดเจตคติของพนักงานส่วนตำบลต่อการจัดการด้าน
สาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับมอบหมาย

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
C1	30.5152	29.4451	.6310	.7873
C2	32.4545	28.3182	.6000	.7915
C3	32.3333	28.1667	.6147	.7894
C4	29.7273	36.5795	.1226	.8322
C5	30.4848	31.3826	.5425	.7982
C6	29.9091	34.7102	.3540	.8157
C7	32.1212	28.6723	.6587	.7834
C8	31.1515	32.0701	.4667	.8060
C9	29.6970	36.9053	.1369	.8287
C10	31.4242	29.3144	.7571	.7753
Reliability Coefficients				
N of Cases =	33.0	N of Items = 10		Alpha = .8187

แบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบทดสอบเพื่อวัดเจตคติของพนักงานส่วนตำบลต่อ
การจัดการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับมอบหมาย มีค่าความเชื่อมั่นที่
0.82 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุข

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
D1.1	72.4138	43.1084	.3755	.6802
D1.2	72.4483	43.1847	.4590	.6744
D1.3	72.6552	43.8768	.4235	.6785
D1.4	73.0690	46.4951	.3019	.6916
D1.5	72.4828	42.4015	.6051	.6643
D1.6	72.1034	43.5961	.4008	.6791
D1.7	72.6897	45.3645	.3653	.6858
D2.1	73.0345	41.9631	.6451	.6606
D2.2	72.1379	44.4803	.2715	.6909
D2.3	72.0690	47.7808	.0355	.7106
D2.4	73.5172	40.9729	.4728	.6677
D2.5	72.9310	47.8522	.0834	.7036
D2.6	72.7241	44.4212	.4353	.6797
D2.7	72.4138	39.4655	.6070	.6518
D3.1	73.3103	50.4360	-.1754	.7458
D3.2	72.0000	49.2143	-.0855	.7185
D3.3	73.8276	51.2906	-.2364	.7407
D4.1	72.1034	43.7389	.4455	.6769
D4.2	72.2414	45.1182	.4533	.6819
D4.3	73.3448	47.8768	-.0124	.7223
D4.4	72.7586	43.9039	.4208	.6787
D4.5	74.0690	47.2808	.0903	.7055

Reliability Coefficients

N of Cases = 29.0 N of Items = 22 Alpha = .7018

แบบสอบถามส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.70 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ส่วนที่ 5 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
E1	94.0000	212.2857	.6540	.9467
E2	94.2069	211.8842	.4584	.9488
E3	94.1034	211.0961	.6634	.9465
E4	94.0345	206.8916	.6603	.9464
E5	93.8276	204.0764	.8761	.9441
E6	94.4138	209.0369	.4772	.9492
E7	93.5862	204.4655	.6735	.9463
E8	93.9655	210.9631	.7265	.9461
E9	94.0000	205.0714	.8030	.9448
E10	94.2759	209.7783	.5015	.9485
E11	94.2414	210.1182	.6442	.9466
E12	93.5172	208.6872	.7352	.9457
E13	93.7241	208.3498	.8274	.9451
E14	93.7586	211.0468	.5086	.9482
E15	93.6552	213.3054	.3598	.9505
E16	93.5517	208.3990	.6503	.9465
E17	93.6897	210.8645	.5895	.9472
E18	94.3103	219.5788	.1802	.9522
E19	94.0690	209.2808	.8079	.9453
E20	94.0690	209.2808	.8079	.9453
E21	94.0345	206.4631	.7840	.9451
E22	93.8276	208.2192	.7864	.9453
E23	93.8966	210.0246	.6068	.9470
E24	93.6897	212.9360	.6136	.9470
E25	94.0345	210.8202	.6751	.9464
E26	94.1034	210.3103	.7014	.9462
E27	93.7586	211.9754	.6303	.9468

Reliability Coefficients

N of Cases = 29.0 N of Items = 27 Alpha = .9487
 แบบสอบถามส่วนที่ 5 การยอมรับการแสดงความเป็นผู้นำ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.95
 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการนำองค์กร

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
F1.1	55.4063	75.4103	.5407	.9152
F1.2	55.5000	75.9355	.5619	.9139
F1.3	54.7500	77.4839	.7010	.9103
F1.4	55.1563	75.7490	.7567	.9084
F1.5	54.6250	76.1129	.6793	.9102
F1.6	54.5000	81.6774	.3102	.9196
F1.7	54.9688	77.5796	.7808	.9092
F1.8	54.9688	77.3216	.4962	.9158
F1.9	55.0000	76.9677	.4291	.9196
F1.10	55.2813	74.7893	.7516	.9081
F1.11	55.1250	74.5645	.8949	.9051
F1.12	55.1563	75.6845	.8119	.9073
F1.13	55.2188	75.4022	.6536	.9108
F1.14	54.9063	75.9587	.7516	.9086
F1.15	54.7813	78.3054	.5444	.9139
F1.16	54.9688	79.0635	.4767	.9157
F1.17	54.6875	81.5121	.3748	.9177

Reliability Coefficients

N of Cases = 32.0 N of Items = 17 Alpha = .9171

แบบสอบถามส่วนที่ 6 ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการนำองค์กรมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
F2.1	36.0294	53.1203	.3016	.9444
F2.2	36.4706	48.0749	.7718	.9269
F2.3.1	36.2941	47.5472	.8693	.9235
F2.3.2	36.6471	44.9626	.7923	.9268
F2.3.3	36.5294	44.9234	.8453	.9238
F2.3.4	36.2059	47.5624	.8887	.9230
F2.3.5	36.2059	49.6836	.8289	.9265
F2.3.6	35.7353	52.9884	.4294	.9381
F2.3.7	36.0294	49.6658	.7039	.9296
F2.4	36.4412	46.4358	.8337	.9242
F2.5	36.5000	49.7727	.6277	.9322
F2.6	36.0588	49.9964	.7694	.9281

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0 N of Items = 12 Alpha = .9347

แบบสอบถามส่วนที่ 6 ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
F3.1	33.0000	40.6000	.7298	.9279
F3.2	32.9355	40.9290	.7230	.9282
F3.3	32.5484	43.5226	.5515	.9347
F3.4	32.8065	44.1613	.4103	.9405
F3.5	32.7742	43.1140	.5579	.9346
F3.6	32.8710	40.0495	.9195	.9209
F3.7	33.1935	40.0946	.7346	.9277
F3.8	33.2581	40.3978	.7832	.9257
F3.9	33.0645	38.5290	.8375	.9229
F3.10	33.2581	38.3312	.8660	.9215
F3.11	33.1935	38.1613	.8488	.9223

Reliability Coefficients

N of Cases = 31.0 N of Items = 11 Alpha = .9343

แบบสอบถามส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการ
ด้านสาธารณสุข ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีค่าความเชื่อมั่นที่
0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

**ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้**

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
F4.1	23.4545	23.3182	.8119	.9518
F4.2	23.3939	23.1837	.8936	.9473
F4.3	23.5455	24.1932	.7998	.9530
F4.4	23.5152	22.8826	.8316	.9506
F4.5	23.4545	22.5057	.8839	.9472
F4.6	23.8182	21.9659	.8846	.9473
F4.7	23.6061	23.4962	.8088	.9520
F4.8	23.7879	22.1723	.7993	.9538

Reliability Coefficients

N of Cases = 33.0 N of Items = 8 Alpha = .9563

แบบสอบถามส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.96 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

**ส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข
ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล**

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
F5.1	48.0000	74.6061	.8437	.9392
F5.2	48.0588	73.2086	.8002	.9400
F5.3	48.4118	73.3405	.7207	.9424
F5.4	48.4412	73.4661	.6358	.9458

F5.5	47.7353	80.2005	.4977	.9466
F5.6	47.9412	77.1480	.7807	.9412
F5.7	47.9118	77.5980	.6464	.9437
F5.8	47.8824	79.6827	.4832	.9471
F5.9	48.0882	79.1132	.6222	.9443
F5.10	47.9706	74.2718	.8244	.9395
F5.11	47.9706	73.4840	.8845	.9380
F5.12	47.8529	73.7050	.8727	.9383
F5.13	47.7353	77.9581	.5434	.9462
F5.14	48.0588	74.9055	.8280	.9396
F5.15	48.1176	74.2888	.8039	.9399

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 15

Alpha = .9458

แบบสอบถามส่วนที่ 6 การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.95 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530:119-120)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวราชนี จริยาปุยกต์เลิศ
รหัสประจำตัวนักศึกษา 4837305
วุฒิการศึกษา ชื่อสถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา^{วุฒิ}
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2548